

ΛΑ.Ο.Σ

ΛΑΪΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Με τους Έλληνες για την Ελλάδα

Γραμματεία Πολιτικού Σχεδιασμού

ΠΛΑΙΣΙΟ ΘΕΣΕΩΝ

Αθήνα, Αύγουστος 2007

Συγγραφή - Επιμέλεια

Μάνος Αναστασόπουλος

manast@in.gr

**Γραμματέας Πολιτικού Σχεδιασμού
Υπεύθυνος Ο.Κ.Ε. Υπουργείου
Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων**

Περιεχόμενα

Πρόλογος	Επιστολή Προέδρου κ. Γιώργου Καρατζαφέρη	1
A. Η Ίδρυση του ΛΑ.Ο.΢.		2
B. Η Ταυτότητα του ΛΑ.Ο.΢.		3
Γ. Η Ιδεολογία του ΛΑ.Ο.΢.		5
Δ. Προοίμιο στις θέσεις του ΛΑ.Ο.΢.		9
E. Οι θέσεις του ΛΑ.Ο.΢. για τους Θεσμούς		12
1. Θεσμοί		12
1.1. Για την προστασία των Θεσμών		12
1.2. Για το Σύνταγμα της Ελλάδας		12
1.3. Για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας		13
1.4. Για τον πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση		13
1.4.1. Για τον καταλογισμό νομικών ευθυνών στα μέλη μιας Κυβέρνησης		14
1.5. Για τη Βουλή και τους Βουλευτές		14
1.5.1. Για τη Βουλευτική Ασυλία		14
1.6. Για τα Πολιτικά Κόμματα		15
1.7. Για τις υποσχέσεις των Πολιτικών Κομμάτων και των Πολιτικών		15
1.8. Για τις Εκλογές και το Εκλογικό Σύστημα		15
1.8.1. Εκλογές Κυβέρνησης		15
1.8.2. Βουλευτικές Εκλογές		16
1.9. Για την εκτέλεση Δημοψηφισμάτων		16
1.10. Για τη Δικαστική Εξουσία		16
1.11. Για το «Πόθεν Έσχες» των πολιτικών και των Δημοσίων Λειτουργών		17
1.12. Για τη Θρησκεία και την Ορθόδοξη Εκκλησία		17
1.13. Για το Συνδικαλισμό		17
1.14. Για τις Ανεξάρτητες Αρχές		17
1.14.1. Για το Συνήγορο του Πολίτη		18
1.14.2. Για την Αρχή προστασίας Προσωπικών Δεδομένων		18
1.15. Για τη Δημοσιογραφία, τα ΜΜΕ και το ΕΡΣ		18
ΣΤ. Οι θέσεις του ΛΑ.Ο.΢. για τα επιμέρους θέματα της πολιτικής		20
Εισαγωγή		20
ΣΤ.1. Για την Εξωτερική μας Πολιτική		21
1. Εξωτερική Πολιτική		21
1.1. Για τις γειτονικές μας χώρες		22
1.2. Για την Ευρωπαϊκή Ένωση		23
1.3. Για τις ΗΠΑ		23
1.4. Για τη Παγκοσμιοποίηση		23
1.5. Για την Ομογένεια		24
ΣΤ.2. Για την Εθνική μας Άμυνα		25
2. Εθνική Άμυνα		25
2.1. Για τον άξονα «Οργάνωση και Συγκρότηση» του στρατού μας		25
2.2. Για τον άξονα «Ανθρώπινο Δυναμικό» του στρατού μας		25
2.3. Για τον άξονα «Εξοπλισμός και Υποστήριξη» του στρατού μας		27
ΣΤ.3. Για την Δημόσια Διοίκηση		28
3. Δημόσια Διοίκηση		28
3.1. Για την Κεντρική Δημόσια Διοίκηση		28
3.2. Για την Περιφερειακή Δημόσια Διοίκηση		29
3.3. Για την Τοπική Αυτοδιοίκηση		29
3.4. Για τον Έλεγχο της Διαφθοράς της Δημόσιας Διοίκησης		29
3.5. Για την Ακριτική Ελλάδα		30
ΣΤ.4. Για την Οικονομία		31
4. Οικονομία		31
4.1. Για το Οικονομικό Σύστημα		31
4.2. Για την Οικονομική Πολιτική		32
4.2.1. Για την Κρατική Επιχειρηματική Δραστηριότητα		32
4.2.2. Για την Ιδιωτική Επιχειρηματικότητα		32
4.3. Για την Μισθολογική Πολιτική		33

4.4	Για τη Φορολογική Πολιτική	34
4.5	Για τις αποκρατικοποιήσεις εταιρειών του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα	34
ΣΤ.5. Για τη Δικαιοσύνη		35
5.	Δικαιοσύνη	35
5.1.	Για την Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης	35
5.2.	Για το Νομικό μας Σύστημα	35
5.3.	Για την Αμεσότητα στην απονομή της Δικαιοσύνης	36
5.4.	Για την παραγραφή των αδικημάτων	36
5.5.	Για τα Σωφρονιστικά Ιδρύματα	36
5.6.	Για τα αδικήματα με ιδιαίτερη Κοινωνική Σημασία	36
ΣΤ.5-Α. Για την Ασφάλεια, τη Δημόσια Τάξη και τα Σώματα Ασφαλείας		37
5-Α.	Ασφάλεια, Δημόσια Τάξη και Σώματα Ασφαλείας	37
5-Α.1.	Για την Ασφάλεια, τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις Κοινωνικές Ελευθερίες	37
5-Α.2.	Για το ρόλο των Σωμάτων Ασφαλείας	37
5-Α.3.	Για τα προβλήματα στην αστυνόμευση και την ανασφάλεια των πολιτών	38
5-Α.4.	Για τα προβλήματα των Σωμάτων Ασφαλείας	38
ΣΤ.6. Για την Ανάπτυξη της Ελλάδας και των Ελλήνων		39
6.	Για την Ανάπτυξη	39
6.1.	Για την Αναπτυξιακή πολιτική	39
6.1.1.	Για την Αειφόρο Ανάπτυξη	39
6.1.2.	Για τη σύγκλιση της οικονομίας μας με τις περισσότερες αναπτυγμένες χώρες της Ε.Ε.	40
6.1.3.	Για την Προσωπική Ανάπτυξη των Ελλήνων	41
6.1.4.	Ανάπτυξη και προβλήματα της κοινωνίας μας	41
6.1.4.1.	Για τη σημασία των κοινωνικών προτύπων	41
6.1.4.2.	Για την Ανεργία	42
6.1.4.3.	Για τη δημογραφία και τη μετανάστευση	43
6.1.4.4.	Για τις επιπτώσεις από το ΕΥΡΩ	45
6.1.4.5.	Για το Τραπεζικό μας Σύστημα	45
6.1.4.6.	Για τις «Επιβλαβείς για την Υγεία Συνήθειες»	46
6.1.4.7.	Για την Εγκληματικότητα	46
6.2.	Για το Εμπόριο	47
6.2.1.	Για το Εμπορικό Ισοζύγιο και τις Εξαγωγές	47
6.3.	Για την Πρωτογενή Παραγωγή (Γεωργία, Κτηνοτροφία, Αλιεία)	48
6.4.	Για τον Τουρισμό	49
6.5.	Για τη Βιομηχανία	49
6.5.1.	Για την Παραγωγικότητα	50
6.6.	Για τα Δημόσια Έργα	50
ΣΤ.7. Για την Κοινωνική Μέριμνα, την Κοινωνική Πρόνοια, την Υγεία, την Εργασία και την Κοινωνική Ασφάλιση		51
7.	Κοινωνική Μέριμνα	51
7.1.	Για την Κοινωνική Πρόνοια	51
7.1.1.	Για τις Προνοιακές παροχές με ιδιαίτερη Κοινωνική Σημασία	52
7.1.2.	Για τα Άτομα Με Ειδικές Ανάγκες (ΑΜΕΑ)	53
7.1.3.	Για τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ)	53
7.2.	Για την Υγεία	54
7.2.1.	Για την Παροχή Υπηρεσιών Υγείας και τον Ενιαίο Φορέα Υγείας	55
7.2.2.	Για το ΕΣΥ και το Σύστημα Εθνικής Υγείας	55
7.2.3.	Αναγκαίες Διορθωτικές παρεμβάσεις σε επιμέρους θέματα Υγείας και το ΕΣΥ, με βάση το σημερινό καθεστώς λειτουργίας τους	56
7.2.4.	Για την χορήγηση φαρμάκων	58
7.3.	Για την Εργασία	58
7.3.1.	Η Συνταγματική Πρόβλεψη για την Ισότητα των Ελλήνων πολιτών στο «δικαίωμα στην εργασία» και η εφαρμογή της στο θέμα των «εργασιακών συνθηκών»	59
7.4.	Για την Κοινωνική Ασφάλιση	60
7.4.1.	Για την Συνταξιοδοτική Πολιτική	61
ΣΤ.8. Για την Παιδεία, την Εκπαίδευση, τον Πολιτισμό, τον Αθλητισμό και τα Θρησκευόμενα		63
8.	Για την Παιδεία	63
8.1.	Για την Εκπαίδευση	64
8.1.1.	Για το μάθημα της Ιστορίας στην Εκπαίδευση	64

8.1.2.	Για τη Βασική Εκπαίδευση	65
8.1.3.	Για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση	66
8.1.4.	Για το Πανεπιστημιακό Άσυλο	67
8.1.5.	Για τη Φοιτητική Μέριμνα	67
8.1.6.	Για τα μη-κρατικά Τριτοβάθμια Εκπαιδευτικά Ιδρύματα	67
8.1.7.	Για τον αναπτυξιακό ρόλο των Δημόσιων Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.	68
8.1.8.	Για το ρόλο των Δημόσιων Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στη «Συνεχιζόμενη διαβίου Εκπαίδευση»	68
8.1.9.	Για την Επιστημονική Έρευνα	69
8.2.	Για τον Πολιτισμό και την Παράδοση	69
8.3.	Για τον Αθλητισμό	69
8.4.	Για τη θρησκεία και τα θρησκευόμενα	70
ΣΤ.9.	Για τις Επικοινωνίες, τις Συγκοινωνίες και τη Ναυτιλία	71
9.1.	Για τις Επικοινωνίες	71
9.1.1.	Για τη σταθερή τηλεφωνία και τον ΟΤΕ	71
9.1.2.	Για την ηλεκτρονική επικοινωνία και το Διαδίκτυο	71
9.1.3.	Για την κινητή τηλεφωνία	71
9.1.4.	Για τη ταχυδρομική επικοινωνία και τα ΕΛΤΑ	72
9.2.	Για τις Συγκοινωνίες και τις Μεταφορές	72
9.2.1.	Για τις οδικές Συγκοινωνίες και μεταφορές	72
9.2.2.	Για την Οδική Ασφάλεια	72
9.2.3.	Για τις Αστικές Συγκοινωνίες και μεταφορές	73
9.2.4.	Για τις αεροπορικές Συγκοινωνίες και μεταφορές	73
9.2.5.	Για την «Ολυμπιακή Αεροπορία»	74
9.2.6.	Για τις σιδηροδρομικές Συγκοινωνίες και μεταφορές	74
9.2.7.	Για τις Ακτοπλοϊκές Συγκοινωνίες και μεταφορές	74
9.3.	Για τη Ναυτιλία	74
9.3.1.	Για το Ναυτικό Επάγγελμα	75
9.3.2.	Για την Εμπορική Ναυτιλία	75
9.3.3.	Για την ασφάλεια της Ναυσιπλοΐας	75
9.3.4.	Για τα λιμάνια μας	75
9.3.5.	Για τη Ναυπηγική Βιομηχανία	75
ΣΤ.10.	Για το Περιβάλλον, τη Χωροταξία και την Ενέργεια	76
10.	Περιβάλλον, Χωροταξία και Ενέργεια	76
10.1.	Για τα Περιβαλλοντικά Προβλήματα	76
10.1.1.	Έλλειψη περιβαλλοντικής συνείδησης στους Έλληνες	76
10.1.2.	Απουσία σαφούς κανονιστικού πλαισίου για θέματα περιβάλλοντος	77
10.1.3.	Το «Φαινόμενο του Θερμοκηπίου» και οι επερχόμενες κλιματικές αλλαγές	77
10.1.4.	Η περιβαλλοντική μόλυνση	78
10.1.5.	Η διαχείριση των απορριμμάτων	78
10.2.	Για τα Δάση	78
10.3.	Για τις προστατευόμενες περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλους	79
10.4.	Για το υδάτινο περιβάλλον	79
10.5.	Για τη Χωροταξία	79
10.6.	Για τη Πολεοδομία	80
10.7.	Για την Ενέργεια και τον Ενεργειακό Σχεδιασμό	80
10.7.1.	Για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας	80
10.7.2.	Για τις Εγχώριες Πηγές Ενέργειας	81
10.7.3.	Για το Φυσικό Αέριο	81
10.7.4.	Για την ηλεκτρική ενέργεια	81
Z.	Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Κυβερνητική Σταθερότητα, τις Μονοκομματικές Κυβερνήσεις και τις Κυβερνήσεις Συνεργασίας	82
Z.1.	Οι Δέκα Δεσμεύσεις μας προς τον Ελληνικό Λαό, για την περίπτωση που θα συμμετάσχουμε σε Κυβέρνηση Συνεργασίας	83
H.1.	Το Κυβερνητικό Πρόγραμμα του ΛΑ.Ο΄Σ.για την Παιδεία	85
H.2.	Το Κυβερνητικό Πρόγραμμα του ΛΑ.Ο΄Σ.για την Υγεία	86
Θ	Επίλογος - Το Όραμα του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Ελλάδα Επιστολή – Πρόσκληση του Προέδρου κ. Γιώργου Καρατζαφέρη	87

Επιστολή του Προέδρου του
Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού (ΛΑ.Ο.Σ.)

ΛΑ.Ο.Σ

Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός

Είμεθα το νεότερο κόμμα του κοινοβουλευτικού τόξου
και ταυτοχρόνως το πλέον ετεροπροσδιοριζόμενο.

Ίσως αυτή η εμμονή των άλλων, να προσπαθούν να μας
ετεροπροσδιορίσουν με κραυγαλέους χαρακτηρισμούς,
να είναι και η πλέον ενδιαφέρουσα συνιστώσα.

Ποιοι είμαστε όμως; Τι επιδιώκουμε; Τι πιστεύουμε;
Και το Σημαντικότερο!

Τι δεν είμαστε και τι αποκρούουμε.

Σας ζητάμε να μας παρακολουθήσετε.

Να μας ζυγίσετε. Να μας μετρήσετε.

Εμείς είμαστε σίγουροι για την τελική σας ετυμηγορία.

Πτεπεισμένοι για την κρίση σας.

Γι' αυτό επιμένουμε. ΑΚΟΥΣΤΕ ΜΑΣ

Όλα τ' άλλα είναι θέμα χρόνου.

Ειδικρινά υμέτερος

Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ
ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

A. Η ίδρυση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού (ΛΑ.Ο΄.Σ.)

Ο **Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός** (ο ΛΑ.Ο΄.Σ., με τον τόνο στο όμικρον όπως στη λέξη «λαός»), ιδρύθηκε στις 14/09/2000 από τον Πρόεδρο του και Ευρωβουλευτή κ. ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ.

Η απόφαση για την ίδρυσή του ΛΑ.Ο΄.Σ. πάρθηκε μετά τη διαπίστωση ότι τα λεγόμενα μεγάλα κόμματα όχι μόνον στερούνται οράματος για την πρόοδο του λαού και της χώρας μας, αλλά επιπλέον δεν αντέχουν την αλήθεια και τείνουν να παρασύρουν την πατρίδα μας σε επικίνδυνες περιπέτειες με την πολιτική και τον ενδοτισμό τους σε ξένα κέντρα αποφάσεων.

Η ίδρυση του ΛΑ.Ο΄.Σ. έγινε για να αντιμετωπιστούν οι δύο **εθνικές αναγκαιότητες** που δημιουργήθηκαν από την αδιέξοδη πολιτική των όσων κυβέρνησαν τη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες, η ανάγκη για αποκατάσταση της λαϊκής κυριαρχίας και η ανάγκη για ανατροπή του σάπιου κατεστημένου που καταδυναστεύει τη χώρα μας και την οδηγεί σε βαθμιαίο αφελληνισμό και υποδούλωση.

Ο ΛΑ.Ο΄.Σ. είναι σε **ΡΗΞΗ** με όλα τα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια και επιδιώκει την **ΑΝΑΤΡΟΠΗ** του σημερινού διπολικού συστήματος που απεικονίζει την χρεοκοπία της πολιτικής και οδηγεί την Ελληνική κοινωνία στην παρακμή.

B. Η ταυτότητα του ΛΑ.Ο΄.Σ.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ΕΙΝΑΙ:

➤ **Είναι ένα απόλυτα δημοκρατικό κόμμα**, που προτάσσει τη διασφάλιση της λαϊκής κυριαρχίας όπως αυτή διασφαλίζεται από το άρθρο 1 του Συντάγματος, που πρεσβεύει την ευνομία και την ισονομία, που λειτουργεί θεσμικά με αιρετά όργανα και που απευθύνεται σε συνειδητούς πολίτες που δεν ανέχονται την κοροϊδία του να αποφασίζουν άλλοι γι' αυτούς.

➤ **Είναι ένα «ορθόδοξα» λαϊκό κόμμα**, που χωρίς να γίνεται λαϊκιστικό προτάσσει τα συμφέροντα και την προστασία των μη-προνομιούχων Ελλήνων και στηρίζει τόσο τις ατομικές ελευθερίες όσο και τα δικαιώματα στην ασφάλεια, στην πρόοδο και στην ευημερία όλων όσων ζουν νόμιμα στην Ελλάδα, χωρίς καμία διάκριση.

➤ **Είναι ένα ανθρωποκεντρικό κόμμα**, που ενθαρρύνει την εργατικότητα, την εφευρετικότητα, τη δημιουργικότητα και το επιχειρηματικό πνεύμα των Ελλήνων πολιτών, ενώ παράλληλα υποστηρίζει τον σεβασμό των δικαιωμάτων των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων και τη διασφάλιση των εργαζομένων.

➤ **Είναι ένα εκσυγχρονιστικό κόμμα**, με την ουσιαστική έννοια του όρου, που καταδικάζει όλα τα φαινόμενα που χαρακτηρίζουν τις χρεοκοπημένες κοινωνίες, όπως η διαπλοκή και η διαφθορά, η αναξιοκρατία και ο νεποτισμός, η ανεργία και η παραοικονομία, η ανασφάλεια και η εγκληματικότητα, κ.α.

➤ **Είναι ένα ελληνοκεντρικό κόμμα**, τόσο γιατί εστιάζεται στα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας και του λαού μας, όσο και γιατί η πολιτική του διαπνέεται από το Ελληνικό πνεύμα, τις Ελληνικές αξίες και την Ελληνική κουλτούρα.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ:

- **Δεν είναι ένα δογματικά αντί-αμερικανικό κόμμα**, χωρίς ωστόσο να αποδέχεται ότι «θα πρέπει να υπακούουμε στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και να μην αντιδράμε ακόμα και όταν απειλούνται τα συμφέροντα της Ελλάδας».
- **Δεν είναι ένα δογματικά αντί-ευρωπαϊκό κόμμα**, χωρίς ωστόσο να αποδέχεται ότι «θα πρέπει να εκχωρήσουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμα και εξουσίες που ακυρώνουν την εθνική μας κυριαρχία».
- **Δεν είναι ένα κόμμα εθνικιστικό**, χωρίς ωστόσο να αποδέχεται ότι «θα πρέπει να ανεχόμαστε να απαξιώνουν τη θεμελιακή προσφορά του ελληνικού πνεύματος στο παγκόσμιο πολιτισμό».
- **Δεν είναι ένα κόμμα ακροδεξιό**, χωρίς ωστόσο να αποδέχεται ότι «θα πρέπει να παραβλέπουμε το γεγονός της κατάρρευσης της κομμουνιστικής ιδεολογίας και των σοβαρών κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων που αντιμετώπισαν όλες τις χώρες που τους είχε επιβληθεί ως καθεστώς».
- **Δεν είναι ένα κόμμα ρατσιστικό**, χωρίς ωστόσο να αποδέχεται ότι «θα πρέπει να υποβαθμίζουμε τα προβλήματα που έχει δημιουργήσει στη χώρα μας η πραγματικότητα της ανεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης».
- **Δεν είναι ένα κόμμα θρησκευτικά φονταμελιστικό**, χωρίς ωστόσο να αποδέχεται ότι «θα πρέπει να παραβλέπουμε τα όσα προβλέπει το Σύνταγμά μας για την Ανατολική Ορθόδοξη του Χριστού Εκκλησία ως επικρατούσα θρησκεία της Ελλάδος».

Γ. Η Ιδεολογία του ΛΑ.Ο΄.Σ.

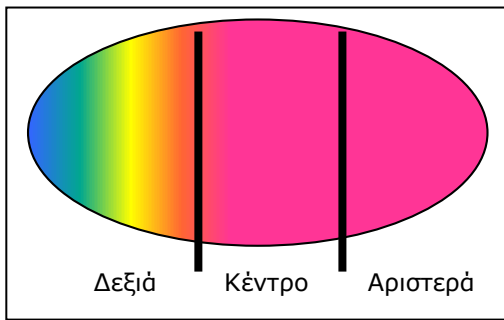
Η ιδεολογία του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι απόλυτα ξεκάθαρη, είμαστε ένα «ορθόδοξα» λαϊκό κόμμα, με όλα τα χαρακτηριστικά που έχουν τα κόμματα με την συγκεκριμένη ιδεολογική τοποθέτηση.

Η ξεκάθαρη όμως αυτή τοποθέτηση είναι ίσως και το σημείο που (σκόπιμα;) έχει παρερμηνευθεί και δυσφημιστεί στη κοινή γνώμη της χώρας μας περισσότερο από όλα τα θέματα που σχετίζονται με τον ΛΑ.Ο΄.Σ. Όμως αυτό δεν είναι καθόλου παράξενο, αν λάβει κανείς υπόψη του ότι από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 και μετά η ιδεολογία και η πρακτική του λαϊκού χαρακτήρα ενός κόμματος, του ΠΑΣΟΚ, έγινε ο κεντρικός στόχος συστηματικών επιθέσεων και δυσφήμισης. Μιας επίθεσης που κατά ένα περίεργο τρόπο προέρχονταν τόσο από μια ομάδα στελεχών του που, υπό την ηγεσία του Κώστα Σημίτη, προσπαθούσαν να πάρουν μια καλύτερη θέση στον αγώνα της διαδοχής του Ανδρέα Παπανδρέου όσο και από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας που δεν έβρισκε άλλο τρόπο να αμυνθεί στην ευρεία αποδοχή που είχαν οι φιλολαϊκές θέσεις του Ανδρέα Παπανδρέου στο εκλογικό σώμα της χώρας μας. Η επίθεση αυτή εναντίον της λαϊκής ιδεολογίας του ΠΑΣΟΚ ήταν αριστοτεχνικά σχεδιασμένη σε επίπεδο επικοινωνίας και είχε ως στόχο τη διοχέτευση παραπληροφόρησης και τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης σε μια σειρά από προσεγγίσεις. Έτσι σήμερα, μετά από μια μακροχρόνια προσπάθεια κάποιων, οι πολίτες της χώρας μας έχουν μπερδέψει στο μυαλό τους τις έννοιες της «λαϊκής ιδεολογίας» με τον «λαϊκισμό» και τον «συντηρητισμό», του «πατριωτισμού» με τον «εθνικισμό» και τον «ρατσισμό», του «ελληνοκεντρισμού» με τον «σωβινισμό», του «εκσυγχρονισμού» με τον «παλαιοκομματισμό», του «ανθρωποκεντρισμού» με την «ατομικότητα», της «ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής» με «τον «αντιαμερικανισμό» και τον «απομονωτισμό», της «αντίστασης στην παγκοσμιοποίηση» με τη «διεθνή περιθωριοποίηση». Η παραπληροφόρηση και ο αποπροσανατολισμός των ελλήνων πολιτών σε σχέση με αυτές της έννοιες έφτασε σε σημείο που να χαθεί το νόημά τους και η μία να αντικαταστήσει την άλλη, ακριβώς όπως περιέγραφε ο Όργουελ ότι θα συμβεί με τη «Νέα Γλώσσα» στο κλασικό βιβλίο του «1984».

Η ιδεολογία όμως του ΛΑ.Ο΄.Σ. είναι ξεκάθαρη: ο ΛΑ.Ο΄.Σ., με τον τόνο στο όμικρον όπως στη λέξη «λαός», είναι ένα γνήσιο λαϊκό κόμμα που, χωρίς να γίνεται λαϊκιστικό, προτάσσει τα συμφέροντα και την προστασία των μη-προνομιούχων Ελλήνων και στηρίζει τόσο τις ατομικές ελευθερίες όσο και τα δικαιώματα στην ασφάλεια, στην πρόοδο και στην ευημερία όλων όσων ζουν νόμιμα στην Ελλάδα, χωρίς καμία διάκριση. Πως όμως προσδιορίζεται η ιδεολογία αυτή και πως εντάσσεται στο πλαίσιο της οικίας για τον μέσο πολίτη τοποθέτησης στον άξονα «δεξιά, κέντρο, αριστερά»; Η απάντηση είναι απλή. Η ιδεολογία ενός «ορθόδοξα» λαϊκού κόμματος προσδιορίζεται με διαφορετικό τρόπο και δεν μπορεί να ενταχθεί στον κλασικό άξονα «δεξιά, κέντρο, αριστερά». Για το λόγο αυτό και θα πρέπει να τη δούμε από την αρχή της.

Η ανθρώπινη κοινωνία μπορεί να χωριστεί με βάση πολλά διαφορετικά θεωρητικά κοινωνιολογικά μοντέλα, κάποια από τα οποία δημιουργούν

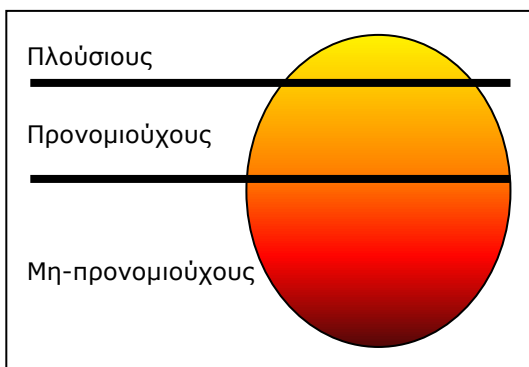
πραγματικές και κάποια φανταστικές διακρίσεις. Η συνηθισμένη και οικεία

διαίρεση της «πολιτικής ιδεολογίας» γίνεται με βάση δύο κάθετους άξονες που την χωρίζουν σε «δεξιά, κέντρο, και αριστερά», όπως φαίνεται στο διπλανό σχήμα. Όμως αυτή η διαίρεση δεν είναι πραγματική, δεν έχει καμία ουσιαστική βάση μέτρησης στην ανθρώπινη κοινωνία και έχει δημιουργηθεί και επιβληθεί για έναν και μόνο λόγο. Για να μεταφέρει την εστίαση της

ανθρώπινης προσοχής από το πραγματικό στο φανταστικό, για να αποτρέπει τη συνειδητοποίηση μιας πραγματικής διαίρεσης της κοινωνίας μας και για να επιτρέπει τη διατήρηση της επιβολής μιας οικονομικής ολιγαρχίας στην μεγάλη μάζα των, σχετικά ή απόλυτα, οικονομικά αδυνάτων ανθρώπων, ακόμα και σε ένα καθεστώς κοινοβουλευτικής δημοκρατίας που η δύναμη και η εξουσία, μέσω των εκλογικών διαδικασιών, ανήκει θεωρητικά ακριβώς σε αυτή τη μεγάλη μάζα.

Τα λαϊκά κόμματα απορρίπτουν αυτό το μοντέλο της ψεύτικης πολιτικής

διαίρεσης της κοινωνίας μας σε «δεξιά - κέντρο - αριστερά» και αντιπροτείνουν ένα μοντέλο οριζόντιας διαίρεσης σε «Πλούσιους - Προνομιούχους - Μη-προνομιούχους» το οποίο αντιστοιχεί σε μία μετρούμενη και πραγματική διαίρεση της κοινωνίας μας. Θεωρούν ακόμα τα λαϊκά κόμματα ότι σε ένα καθεστώς κοινοβουλευτικής δημοκρατίας η εξουσία και η δύναμη θα πρέπει να είναι στα

χέρια της πραγματικής πλειοψηφίας των ανθρώπων, του λαού, που ανήκουν στα κατώτερα κοινωνικό-οικονομικά στρώματα. Η αντίληψη αυτή δίνει και το όνομα της συγκεκριμένης ιδεολογικής προσέγγισης, «λαϊκή ιδεολογία». Σε μια αδρή μεταφορά στη σημερινή Ελληνική πραγματικότητα, η κοινωνία μας θα μπορούσε να χωριστεί στο επίπεδο των «πλουσίων» που έχουν μηνιαίο εισόδημα μεγαλύτερο των 6.000 Ευρώ, των «προνομιούχων» που έχουν μηνιαίο εισόδημα ανάμεσα στα 1500 και στα 6000 Ευρώ, και των «μη-προνομιούχων» που έχουν μηνιαίο εισόδημα κάτω των 1500 Ευρώ. Ποιοι είναι οι αριθμητικά περισσότεροι; Σε ποιους θα έπρεπε να ανήκει η εξουσία σε μια πραγματική δημοκρατία; Ποιών τα συμφέροντα θα έπρεπε να στηρίζει και να προωθεί κατά απόλυτη προτεραιότητα η Κυβέρνηση μιας ουσιαστικής Δημοκρατίας; Την απάντηση έρχονται να δώσουν τα λαϊκά κόμματα και, στην περίπτωση της Ελλάδας, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Αν συσχετίσουμε την κλασική κάθετη πολιτική διαίρεση σε «Δεξιά - Κέντρο - Αριστερά» με την οριζόντια πολιτική διαίρεση σε «πλούσιους - προνομιούχους - μη-προνομιούχους» που προτείνουν τα λαϊκά κόμματα, φαίνεται καθαρά ένα από τα κυριότερα χαρακτηριστικά τους, εκείνο που προβληματίζει τον μέσο πολίτη που δεν είναι εξοικειωμένος με την ιδεολογία τους. Οι ιδεολογικές θέσεις των λαϊκών κομμάτων δεν είναι ταιριάζουν στον άξονα «Δεξιά - Κέντρο - Αριστερά» καθώς

περιλαμβάνουν σημεία που ανήκουν, σημεία τα οποία τα τοποθετούν, και στις τρεις αυτές κλασσικές πολιτικές τοποθετήσεις, κάποια στη Δεξιά, κάποια στο Κέντρο και κάποια στην Αριστερά, ανάλογα με το ποιες θέσεις εξυπηρετούν καλύτερα τα συμφέροντα των «μη-προνομιούχων» πολιτών την κάθε φορά. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος για τον οποίο, συχνά, τα λαϊκά κόμματα γίνονται εύκολος στόχος στην κριτική ότι δεν έχουν ξεκάθαρες θέσεις, ότι είναι δημαγωγικά και, τελικά, «λαϊκιστικά».

Η πραγματικότητα όμως είναι ότι η ιδεολογία του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι απόλυτα ξεκάθαρη στον οποιονδήποτε μπορέσει να ξεφύγει από την παραπληροφόρηση και τον αποπροσανατολισμό.

Η λαϊκή ιδεολογία είναι μια πολιτική προσέγγιση απόλυτα και βαθύτατα δημοκρατική, καθώς προτάσσει τη διασφάλιση της λαϊκής κυριαρχίας όπως αυτή διασφαλίζεται από το άρθρο 1 του Συντάγματος, πρεσβεύει την ευνομία και την ισονομία, και στοχεύει στο να μεταφέρει την Κυβερνητική εξουσία σε εκείνους που πραγματικά αποτελούν την πλειοψηφία ενός λαού, στα κατώτερα οικονομικά στρώματά του, με μια συντονισμένη πολιτική δράση τους πέρα και έξω από τα καθιερωμένα, ψεύτικα, πολιτικά τείχη του διαχωρισμού σε «Δεξιά - Κέντρο - Αριστερά».

Η λαϊκή ιδεολογία είναι μια πολιτική προσέγγιση φιλολαϊκή, που προτάσσει τα συμφέροντα των μη-προνομιούχων Ελλήνων, στηρίζει τόσο τις ατομικές ελευθερίες όσο και τα δικαιώματα στην ασφάλεια, στην πρόοδο και στην ευημερία όλων όσων ζουν νόμιμα στην Ελλάδα χωρίς καμία διάκριση και στοχεύει στο να προστατέψει τα συμφέροντα των κοινών ανθρώπων, του λαού, απέναντι σε όλους εκείνους που για οποιοδήποτε λόγο τα απεμπολούν και τα υπονομεύουν, είτε στο όνομα της διατήρησης ενός παλαιοκομματικού κατεστημένου είτε ενός οικογενειοκρατικού εξουσιαστικού συγκροτήματος διαπλεκομένων παραγόντων της πολιτικής, της οικονομίας και των ΜΜΕ.

Η λαϊκή ιδεολογία είναι μια πολιτική προσέγγιση πατριωτική και Ελληνοκεντρική, που θέτει ως προτεραιότητα τα εθνικά συμφέροντα της χώρας και του λαού μας, που διαπνέεται από το Ελληνικό πνεύμα, τις Ελληνικές αξίες και την Ελληνική κουλτούρα και που στοχεύει στην αποκατάσταση της δημοκρατίας με την κλασσική έννοια του όρου ως της «αρχής των πολλών» αντί της «αρχής των οργανωμένων συμφερόντων» που έχουμε σήμερα στη χώρα μας.

Η λαϊκή ιδεολογία είναι μια πολιτική προσέγγιση βαθιά ανθρωποκεντρική, που υποστηρίζει τον σεβασμό των δικαιωμάτων των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων και τη διασφάλιση των εργαζομένων, που πιστεύει στην εργατικότητα, την εφευρετικότητα, τη δημιουργικότητα και το επιχειρηματικό πνεύμα των Ελλήνων πολιτών και που στοχεύει στο να ενεργοποιήσει τους αποκοιμισμένους, από την κλασσική πολιτική διαίρεση, μη-προνομιούχους πολίτες έτσι ώστε να ξυπνήσουν, να συνειδητοποιήσουν την κοροϊδία που υφίστανται, το πραγματικό μέγεθος της δύναμής τους και, τελικά, να ενδιαφερθούν πραγματικά για τα κοινά και για την προστασία των συμφερόντων τους.

Η λαϊκή ιδεολογία είναι μια πολιτική προσέγγιση ουσιαστικά εκσυγχρονιστική, που αντιτίθεται στο «βόλεμα» της σημερινής κατάστασης του status quo, που καταδικάζει όλα τα φαινόμενα που χαρακτηρίζουν χρεοκοπημένες κοινωνίες, όπως η διαπλοκή και η διαφθορά, η αναξιοκρατία και ο νεποτισμός, η ανεργία και η παραοικονομία, η ανασφάλεια ή η εγκληματικότητα, και που απαιτεί και διεκδικεί από τις διάφορες ηγετικές ομάδες της κοινωνίας μας να ασκήσουν τον πραγματικό κοινωνικό τους ρόλο για το προχώρημα όλης της κοινωνίας μας.

Η λαϊκή ιδεολογία είναι μια πολιτική προσέγγιση κοινωνική, που πιστεύει ότι τα συμφέροντα και τα δικαιώματα της πλειοψηφίας των πολιτών ταυτίζονται με τα συμφέροντα και τα δικαιώματα της κοινωνίας μας και πρέπει, σε περίπτωση σύγκρουσης τους με τα δικαιώματα μειοψηφιών να προστατεύονται κατά προτεραιότητα χωρίς όμως να παραβιάζονται ποτέ τα συνταγματικά και τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα κανενός ανθρώπου που ζει, είτε νόμιμα είτε παράνομα, στην κοινωνία μας

Η λαϊκή ιδεολογία είναι μια πολιτική προσέγγιση ηθική, που πιστεύει ότι μια καλύτερη λειτουργία της κοινωνίας είναι προς όφελος όλων μας και βλέπει ως προϋπόθεση για μια τέτοια καλύτερη κοινωνία τις πανανθρώπινες ηθικές αξίες του Ελληνισμού, του Ανθρωπισμού και της Χριστιανικής θρησκείας.

Δ. Προοίμιο στις θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ.

Διαπιστώσεις

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια όλοι μας έχουμε γίνει μάρτυρες καταστάσεων που :

➤ **Δείχνουν ότι η διαφθορά και η διαπλοκή έχουν διαβρώσει τον κρατικό μηχανισμό, τις πολιτικές ηγεσίες και τα περισσότερα κόμματα, την δικαιοσύνη, τον συνδικαλισμό, ακόμα και τις ένοπλες δυνάμεις του τόπου μας.** Γι' αυτό και είναι πια έκδηλη και έντονη η ανησυχία του Ελληνικού λαού για το πολιτικό σκηνικό της χώρας μας, καθώς οι προεκλογικές υποσχέσεις της Νέας Δημοκρατίας για την αποκατάσταση μιας ομαλής πολιτικής ζωής χωρίς διαφθορά, διαπλοκή και «νταβατζήδες» έχουν αποδειχθεί ψεύτικες και λόγια κενά περιεχομένου.

➤ **Φανερώνουν πως η οικονομία της πατρίδας μας έχει μεταβληθεί σε ένα «ξέφραγο αμπέλι»,** με την ανεξέλεγκτη είσοδο των πολυεθνικών εταιρειών και των οικονομικών μεταναστών να έχουν προκαλέσει την απώλεια εκατοντάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας για τους Έλληνες πολίτες, και με συνέπεια το να ζει ο ένας στους πέντε Έλληνες με εισοδήματα κάτω από το όριο της φτώχειας.

➤ **Δείχνουν μια ιδιαίτερα στενή εξάρτηση της Ελλάδας** από το κατεστημένο της παγκοσμιοποίησης και των ΗΠΑ.

➤ **Αποκαλύπτουν ότι κάποιοι θέλουν να μας επιβάλλουν ένα άτυπο καθεστώς «κληρονομικής πρωθυπουργίας» που κρυμμένο πίσω από μια μάσκα «κοινοβουλευτικής δημοκρατίας»** θα υπονομεύει τους αγώνες του λαού μας τόσο για την πραγματική λαϊκή κυριαρχία, όσο και για την προάσπιση της εθνικής μας ανεξαρτησίας και της εδαφικής μας ακεραιότητας.

Φρένο στον κατήφορο

Όμως ακριβώς γιατί έχει αρχίσει πια να γίνεται ξεκάθαρο στην Ελληνική κοινωνία ότι βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή και ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί ούτε η πορεία της υποτέλειας και της υπονόμησης των εθνικών μας συμφερόντων, ούτε η πορεία του οικονομικού μααρασμού των συμπολιτών μας και της πατρίδας μας,

Έχει αρχίσει πια να γίνεται ορατό και το ότι χρειάζεται να επανέλθουμε στο δρόμο για την ουσιαστική λαϊκή κυριαρχία και την πραγματική κοινοβουλευτική δημοκρατία, στο δρόμο προς την προστασία της εθνικής μας ανεξαρτησίας και της εδαφικής μας ακεραιότητας, ότι θα πρέπει να βαδίσουμε με αποφασιστικότητα και θάρρος προς τη θεμελίωση μιας διαφορετικής, μιας νέας Ελλάδας.

Έχει αρχίσει πια να είναι καθολικό το αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για ένα νέο πολιτικό κόμμα που θα διακρίνεται για τη συνέπεια και τη συνέχεια στις θέσεις του, ένα κόμμα που να μπορεί να πραγματοποιήσει τις προσδοκίες της κοινωνίας μας για μια ανεξάρτητη και περήφανη, για μια καλύτερη Ελλάδα.

Όμως αυτό το κόμμα υπάρχει ήδη και είναι ένα λαϊκό κόμμα, ένα κόμμα που νοιάζεται για τα συμφέροντα του κάθε μη-προνομιούχου Έλληνα, που εκφράζει αυθεντικά τον αγρότη, τον εργάτη και τον υπάλληλο, τον μισθωτό, τον ελεύθερο επαγγελματία και τον βιοτέχνη, τη νεολαία και την τρίτη ηλικία μας. Ένα κόμμα που πιστεύει στη λαϊκή κυριαρχία και στην κοινωνική δικαιοσύνη, στην εθνική ανεξαρτησία και στην πραγματική δημοκρατία σε όλες τις εκφάνσεις της δημόσιας ζωής.

Ισονομία - Ισοτιμία - Ίσες Ευκαιρίες

Βασικός στόχος αυτού του κόμματος είναι μια πολιτεία σύγχρονη, απαλλαγμένη από τις επιρροές και τις εξαρτήσεις της οικονομικής και της κομματικής ολιγαρχίας της χώρας μας, χωρίς την εξωθεσμική εξουσία των ΜΜΕ, χωρίς «κουμπάρους» και «μαύρο πολιτικό χρήμα», ταγμένη στην υπηρεσία του λαού και στη δημιουργία μιας πραγματικότητας που θα προωθεί και θα εξυπηρετεί τα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά συμφέροντα της Ελλάδας.

Κυρίαρχος στόχος αυτού του κόμματος είναι η εθνική μας ανεξαρτησία και η εδαφική μας ακεραιότητα, γιατί αυτές είναι αναπόσπαστα δεμένες με τη δημοκρατία και με τη λαϊκή κυριαρχία σε κάθε πλευρά της ζωής του τόπου.

Θεμελιακός στόχος αυτού του κόμματος είναι η κοινωνική δικαιοσύνη και οι ξεκάθαροι κανόνες σε όλες τις πλευρές της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, απαραίτητες προϋποθέσεις για να μπορεί ο κάθε Έλληνας να απολαμβάνει τα προϊόντα του μόχθου του.

Πρωταρχικοί στόχοι της πολιτικής αυτού του κόμματος είναι η καταπολέμηση της εισοδηματικής ανισότητας που ταλανίζει την Ελλάδα. **Η καλλιέργεια της σκέψης** και το να γίνει η πραγματική ελληνική παιδεία κτήμα όλων των Ελλήνων. **Η εξασφάλιση εργασίας και κατοικίας** σε όλους τους Έλληνες που δεν θέλησαν ή δεν μπόρεσαν να βολευτούν με ένα ρουσφέτι. **Η ουσιαστική στήριξη της μητρότητας, των παιδιών και της τρίτης ηλικίας,** για να προστατευτεί ο θεσμός της οικογένειας και να εξασφαλιστεί το ότι θα υπάρχουν Έλληνες στο βάθος του χρόνου.

Κοινές Αγωνίες - Κοινή Πορεία

Αυτό το σύγχρονο πολιτικό κόμμα που βρίσκεται δίπλα στην Ελληνική κοινωνία, που αφουγκράζεται τις ανάγκες και εκφράζει τις αγωνίες της, **είναι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός,** όσο κι αν αυτό φαίνεται περιέργο λόγω της δυσφημιστικής εκστρατείας εναντίον του.

Η πραγματικότητα είναι ότι ο ΛΑ.Ο΄Σ., με τον τόνο στο όμικρον όπως στη λέξη λαός, είναι σήμερα ο πιο γνήσιος φορέας όλων των λαϊκών και των δημοκρατικών δυνάμεων της χώρας μας, ότι σήμερα ο ΛΑ.Ο΄Σ. αντικατοπτρίζει καθαρότερα από κάθε άλλο πολιτικό κόμμα τις αγωνίες και τα «θέλω», τις ανάγκες και τα «πιστεύω», τις προσδοκίες και το όραμα, του κάθε μη-προνομιούχου Έλληνα.

Η πραγματικότητα είναι ότι ο ΛΑ.Ο΄Σ., με τον τόνο στο όμικρον όπως στη λέξη λαός, έχει ως βασικές και θεμελιακές του αρχές τον απόλυτο σεβασμό του Συντάγματος, της δημοκρατίας και όλων των δημοκρατικών διαδικασιών, ότι σήμερα ο ΛΑ.Ο΄Σ. είναι το μόνο από τα πολιτικά κόμματα που αγωνίζεται για πραγματική Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και ουσιαστική Λαϊκή Κυριαρχία.

Όμως η ύπαρξη ενός κόμματος δεν αρκεί.

Χρειάζεται και η ενεργή παρουσία,
η στήριξη και η ψήφος, των πολιτών.

Σας ζητούμε απλά να μας γνωρίσετε καλύτερα.

Και, αν μοιραζόμαστε τα ίδια πιστεύω,

να προχωρήσουμε μαζί σε μια πορεία προς μια καλύτερη κοινωνία, σε μια πορεία προς μια πραγματικά ανεξάρτητη, δημοκρατική και κοινωνικά δίκαιη Ελλάδα.

E. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ. για τους Θεσμούς

1. Θεσμοί

Θεωρούμε τους θεσμούς ως τους θεμελιώδεις φορείς των νόμων του ελληνικού κράτους και ως τους βασικούς μοχλούς λειτουργίας και ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας. Πιστεύουμε ότι η λειτουργία των θεσμών θα πρέπει να μεταβάλλεται ή να παύει μόνον μέσα από τις κατάλληλες συνταγματικές και καταστατικές αλλαγές.

1.1. Για την προστασία των Θεσμών

Πιστεύουμε ότι οι θεσμοί της κοινωνίας μας θα πρέπει να προστατεύονται και, αντίστοιχα, ότι θα πρέπει να προβλέπονται και να εφαρμόζονται ποινές για όσους σκόπιμα παρεμποδίζουν τη νόμιμη λειτουργία τους. Ακόμα επειδή στους θεσμούς περιλαμβάνονται τα Ιερά και τα Εθνικά μας σύμβολα, θεωρούμε ότι θα πρέπει είτε να εφαρμόζονται τα όσα προβλέπονται για όσους τα προσβάλλουν ή τα καταστρέφουν, είτε να τιμωρούνται αυτοί που αποδεδειγμένα παρέλειψαν να τα προστατέψουν.

1.2. Για το Σύνταγμα της Ελλάδας

Θεωρούμε το Σύνταγμα της Ελλάδας ως τον καταστατικό μας Νόμο που θα πρέπει να είναι απόλυτα σεβαστός και τηρούμενος από όλους τους φορείς και από όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα της χώρας μας. Θεωρούμε ακόμα ότι η υποχρέωση σεβασμού του ισχύει ιδιαίτερα στην περίπτωση φορέων που έχουν την δυνατότητα να το παρακάμπτουν ή να αρνούνται την εφαρμογή του, όπως είναι η Κυβέρνηση ή τα, ελεγχόμενα από την Κυβέρνηση, όργανα της Δημόσιας Διοίκησης.

Πιστεύουμε ότι το Σύνταγμά μας παραβιάζεται συστηματικά εδώ και χρόνια από τις Κυβερνήσεις και τα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, στα βασικά και μη-επιδεχόμενα αναθεώρησης άρθρα του που θεσμοθετούν τη σαφή διάκριση των τριών Εξουσιών, την ισότητα της ψήφου των Ελλήνων πολιτών και την ισότητα όλων των Ελλήνων πολιτών απέναντι στο Νόμο.

- Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ με μια σειρά «συνταγματικών πραξικοπημάτων» επέβαλλαν τον έλεγχο της Εκτελεστικής επί της Νομοθετικής και της Δικαστικής Εξουσίας, την κυριαρχία της Κυβέρνησης επί της Βουλής και της Δικαιοσύνης.

- Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ με μια σειρά από «ληστροικούς εκλογικούς νόμους» που δεν σέβονται την ισότητα της ψήφου όλων των πολιτών, κατήργησαν την ουσία της Δημοκρατίας μας, την αντιπροσωπευτικότητα της σύνθεσης της Βουλής.

- Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ με μία σειρά από προκλητικές ρυθμίσεις και Νόμους κατήργησαν την αρχή της ισότητας όλων των Ελλήνων πολιτών απέναντι στο Νόμο και έδωσαν στη Βουλή αρμοδιότητες που ανήκουν στα όργανα της Δικαστικής Εξουσίας, προκαλώντας το αίσθημα δικαίου του Ελληνικού λαού με τον ισχύοντα «Νόμο περί Ευθύνης Υπουργών» και τον τρόπο εφαρμογής του θεσμού της «κοινοβουλευτικής ασυλίας».

Δεσμευόμαστε να αγωνιζόμαστε πάντα και με όλες μας τις δυνάμεις για την προστασία του Συντάγματός μας, σε κάθε περίπτωση ή προσπάθεια παραβίασης, παράκαμψης ή αμφισβήτησής του, από οποιονδήποτε εσωτερικό ή εξωτερικό παράγοντα. Στο πλαίσιο αυτό, και ειδικότερα για τη προστασία του Συντάγματός μας από τον τρόπο που λειτουργούν μέχρι σήμερα τα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και το ΠΑΣΟΚ, θεωρούμε ως αναγκαία την ίδρυση και τη λειτουργία ενός ανεξάρτητου θεσμικού φορέα

που θα έχει αρμοδιότητες «Συνταγματικού Δικαστηρίου», με αποστολή αφενός μεν την επίλυση των διαφορών και των αμφισβητήσεων που ανακύπτουν σε σχέση με τον τρόπο λειτουργίας του πολιτεύματός μας, αφετέρου δε την προδικαστική διερεύνηση και την απόφαση παραπομπής στα εκάστοτε προβλεπόμενα Δικαστήρια όλων των υποθέσεων που σχετίζονται με θέματα νομικών ευθυνών πολιτικών προσώπων, όπως της «Ευθύνης Υπουργών» και της «Βουλευτικής Ασυλίας». Ως πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή, και μέχρι την ολοκλήρωση όλων των απαραίτητων θεσμικών ρυθμίσεων, προτείνουμε την νομοθέτηση της ανάθεσης των δύο ανωτέρω αρμοδιοτήτων στην Ολομέλεια Εφετών του Εφετείου της Αθήνας.

1.3. Για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας

Πιστεύουμε ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μας θα πρέπει να είναι ένα υπερκομματικό πρόσωπο κοινής αποδοχής, ανεξάρτητος, αδέσμευτος και θεματοφύλακας των Ιερών και των Οσίων της πατρίδας μας.

Είμαστε αντίθετοι στον τρόπο που γίνεται σήμερα η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, επειδή το κομματικό παζάρι που συμβαίνει πριν και κατά την διάρκεια της προεδρικής εκλογής φορτώνει τον Πρόεδρο με δεσμεύσεις και γραμμάτια προς εκείνους που τον επιλέγουν. Θα συμφωνούσαμε προς την κατεύθυνση της απευθείας εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας από το λαό, εφόσον οι αρμοδιότητές του έπαυαν να περιορίζονται στην εθιμοτυπία και του αναγνωρίζονταν ξανά οι αρμοδιότητες που προβλέπονταν από το σύνταγμα του 1975.

Πιστεύουμε ότι, σε ενίσχυση του θεσμού του Προέδρου της Δημοκρατίας, θα ήταν χρήσιμη η θέσπιση ενός «Συμβουλίου Αρίστων» που θα λειτουργούσε ως συμβουλευτικό όργανο του και θα απαρτιζόταν από τον εκάστοτε Πρωθυπουργό και τους αρχηγούς των κομμάτων της αντιπολίτευσης, τον Πρόεδρο της Βουλής, τον αρχαιότερο των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων, τον Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων, τον αρχαιότερο του Διπλωματικού Σώματος, τον Πρόεδρο της Ακαδημίας Αθηνών, τον αρχαιότερο των Πρυτάνεων των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και τους εκάστοτε Προέδρους της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ.

1.4. Για τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση

Θεωρούμε ότι το σύστημα εκλογής κυβερνήσεων που υπάρχει σήμερα, έχει οδηγήσει την πολιτική ζωή της χώρας σε ένα ιδιότυπο καθεστώς «πρωθυπουργικής δικτατορίας», στα πλαίσια του οποίου έχουν υποβαθμιστεί τόσο το Σύνταγμα όσο και ο Κοινοβουλευτικός ρόλος των Βουλευτών που εγκαλούμενοι στην κομματική πειθαρχία ψηφίζουν, κατά το γνωστό, «Ναι σε Όλα».

Δεσμευόμαστε να αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για την αντιμετώπιση και τη διόρθωση του προβλήματος αυτού και θεωρούμε αναγκαίο, ως πρώτο μέτρο προς την κατεύθυνση αυτή, να υπάρξει αποσύνδεση των διαδικασιών εκλογής Κυβέρνησης από εκείνες της εκλογής Βουλευτών. Προτείνουμε δηλαδή την άμεση νομιμοποίηση των Κυβερνήσεων με την απευθείας εκλογή τους από τον λαό, οπότε και δεν θα χρειάζονται την «ψήφο εμπιστοσύνης» της Βουλής για να κυβερνήσουν.

Θεωρούμε, ακόμα, ότι θα πρέπει να υπάρχει περιορισμός στο δικαίωμα της επανεκλογής ενός ανθρώπου ως Πρωθυπουργού, σε αντιστοιχία με τα ισχύοντα για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως επίσης και ότι θα πρέπει η συμμετοχή στο κυβερνητικό σχήμα να είναι ασυμβίβαστη με κάθε άλλη πολιτική ή επαγγελματική ιδιότητα, συμπεριλαμβανομένης και εκείνης του Βουλευτικού αξιώματος.

1.4.1. Για τον καταλογισμό νομικών ευθυνών στα μέλη μιας Κυβέρνησης

Θεωρούμε ότι όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του Νόμου, και αυτό ισχύει και για τα μέλη της κάθε Κυβέρνησης. Για αυτό και προτείνουμε την αλλαγή του Νόμου «Περί Ευθύνης Υπουργών» προς την κατεύθυνση της εξομοίωσης του με τα όσα ισχύουν για όλους τους κατοίκους της Ελλάδας.

Θεωρούμε ακόμα, και σε συμφωνία με όσα προαναφέρθηκαν στην παράγραφο 1.2., ότι για όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τον καταλογισμό νομικών ευθυνών σε μέλη μιας Κυβέρνησης θα πρέπει να είναι αποκλειστικά υπεύθυνο το «Συνταγματικό Δικαστήριο». Και, τονίζουμε, ότι πιστεύουμε πως θα πρέπει να αφαιρεθούν από τη Βουλή και να μεταφερθούν στο «Συνταγματικό Δικαστήριο» οι αρμοδιότητες τόσο της διεξαγωγής των προανακριτικών διαδικασιών όσο και της άσκησης δίωξης κατά μελών μιας Κυβέρνησης.

1.5. Για τη Βουλή και τους Βουλευτές

Πιστεύουμε πως η Βουλή οφείλει να απελευθερωθεί από τα δεσμά της στήριξης της εκάστοτε Κυβέρνησης και να εστιαστεί στην ανάληψη του ουσιαστικότερου συνταγματικού της ρόλου που είναι η πραγμάτωση της Νομοθετικής Εξουσίας.

Θέλουμε μία Βουλή που θα αποτελείται από Βουλευτές που θα έχουν ανεξαρτησία γνώμης και θα μπορούν να την εκφράζουν χωρίς τους φόβους της «κομματικής πειθαρχίας». Από Βουλευτές που θα αναλάβουν ουσιαστικά το νομοθετικό έργο και που θα χρησιμοποιούν το διάλογο και τις συναινετικές διαδικασίες για να εξασφαλίζουν την πλειοψηφία που θα απαιτείται για τη ψήφιση του κάθε νομοσχεδίου. Και θεωρούμε ότι η εφαρμογή της πρότασή μας για αποσύνδεση των διαδικασιών εκλογής Κυβέρνησης από εκείνες της εκλογής Βουλευτών, οδηγεί ουσιαστικά προς την κατεύθυνση αυτή.

Σε σχέση με το δεύτερο συνταγματικό ρόλο της Βουλής, τον έλεγχο της Εκτελεστικής Εξουσίας και της Κυβέρνησης, θεωρούμε ότι σε κάθε περίπτωση η Βουλή πρέπει να έχει το δικαίωμα της «πρότασης μομφής», όμως αυτή θα πρέπει να μπορεί να στρέφεται μόνον κατά συγκεκριμένων μελών της Κυβέρνησης, ακόμα και του ίδιου του Πρωθυπουργού, και στην περίπτωση που μια «πρόταση μομφής» υπερψηφιστεί στην ολομέλεια του Κοινοβουλίου, τότε το μεμφόμενο μέλος της Κυβέρνησης να πρέπει να αντικατασταθεί άμεσα με αποκλειστικά εσωκομματικές διαδικασίες, χωρίς καμία άλλη συνέπεια για την Κυβέρνηση.

Θεωρούμε ακόμα ότι για να περιοριστούν φαινόμενα όπως η εξάρτηση, η διαπλοκή, η διαφθορά ή η οικογενειοκρατία στην πολιτική ζωή της χώρας μας, θα πρέπει να θεσπιστεί περιορισμός στο δικαίωμα βουλευτικής εκλογής στις τέσσερις τετραετίες, και να απαγορευτεί τόσο η ταυτόχρονη εκλογή δύο ανθρώπων που συνδέονται με συγγένεια πρώτου βαθμού, όσο και η εκλογή τους στην ίδια εκλογική περιφέρεια σε δύο διαδοχικές εκλογές.

1.5.1. Για τη Βουλευτική Ασυλία

Αποδοκιμάζουμε έντονα την ασύδοτη χρήση της κοινοβουλευτικής ασυλίας που, στο όνομα της προστασίας του βουλευτή για την άσκηση του λειτουργήματός του, έχει μετατραπεί σε «επαγγελματικό προνόμιο ατιμωρησίας» των βουλευτών.

Θεωρούμε ότι, σε συμφωνία με όσα προαναφέρθηκαν στην παράγραφο 1.2., η αρμοδιότητα και η ευθύνη για όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με την άσκηση νομικών δίωξεων σε Βουλευτές και τη Βουλευτική Ασυλία θα πρέπει να μεταφερθούν από την Βουλή στο «Συνταγματικό Δικαστήριο», που πιστεύουμε ότι θα πρέπει να είναι

αποκλειστικά υπεύθυνο τόσο για την άσκηση δίκης όσο και για τη χορήγηση ασυλίας στους Βουλευτές.

1.6. Για τα Πολιτικά Κόμματα

Πιστεύουμε ότι τα πολιτικά κόμματα πρέπει να λειτουργούν κάτω από ένα αυστηρό και συνταγματικά οριζόμενο θεσμικό πλαίσιο που θα προκαθορίζει επακριβώς τον τρόπο της λειτουργίας τους.

Η συμμόρφωση των κομμάτων με το προβλεπόμενο για αυτά πλαίσιο και ο έλεγχος της εφαρμογής όλων των σχετικών διατάξεων που προβλέπονται για αυτά, θα πρέπει να γίνεται σε ετήσια βάση από τη Βουλή, την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και το Συμβούλιο της Επικρατείας.

1.7. Για τις Υποσχέσεις των Πολιτικών Κομμάτων και των Πολιτικών

Θεωρούμε ότι οι προγραμματικές διακηρύξεις του κάθε κόμματος καθώς και οι προεκλογικές υποσχέσεις των πολιτικών θα πρέπει να θεωρούνται ως «νόμιμη ανάληψη ενοχικής υποχρέωσης» προς τους πολίτες έτσι ώστε, στην περίπτωση που αυτές δεν τηρηθούν μετεκλογικά, να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της απάτης.

Προτείνουμε, σε συμφωνία με όσα προαναφέρθηκαν στην παράγραφο 1.2., ότι αποκλειστικά αρμόδιο για την διερεύνηση και την εκδίκαση αυτών των υποθέσεων «πολιτικής απάτης» θα πρέπει να είναι το «Συνταγματικό Δικαστήριο», σε αναλογία με τα ισχύοντα για την «Ευθύνη Υπουργών».

Ενδεικτικά προτείνεται να θεσμοθετηθεί η δυνατότητα ανάκλησης της Βουλευτικής ιδιότητας όσων αποδεδειγμένα ενήργησαν σε αντίθεση με τις προεκλογικές τους δεσμεύσεις ή εφόσον το ζητήσει το 15% των ψηφοφόρων της εκλογικής τους περιφέρειας.

1.8. Για τις Εκλογές και το Εκλογικό Σύστημα

Πιστεύουμε ότι οι εκλογές, μαζί με τα δημοψηφίσματα, είναι η κορυφαία στιγμή της Δημοκρατίας σε κάθε χώρα που έχει πολίτευμα του τύπου της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας.

Πιστεύουμε ότι, σύμφωνα με τα όσα προαναφέρθηκαν στην παράγραφο 1.4., θα πρέπει να γίνει αποσύνδεση των διαδικασιών για την εκλογή Κυβέρνησης από εκείνες της εκλογής Βουλευτών, σε αντιστοιχία με τα όσα ισχύουν σε πολλές άλλες χώρες του κόσμου.

Πιστεύουμε ακόμα ότι το σύστημα με το οποίο θα γίνονται τόσο οι εκλογές για την ανάδειξη Κυβέρνησης όσο και οι εκλογές για την ανάδειξη Βουλευτών θα πρέπει να κατοχυρωθεί συνταγματικά και να μην αλλάζει ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε Κυβέρνησης.

1.8.1. Εκλογές Κυβέρνησης

Θεωρούμε ότι η χώρα μας χρειάζεται μία Εκτελεστική Εξουσία, μια Κυβέρνηση, που θα είναι υποχρεωμένη να σέβεται το ρόλο της και τους πολίτες, την ανεξαρτησία της Νομοθετικής και της Δικαστικής Εξουσίας και που δεν θα έχει τη δυνατότητα να θυσιάζει το σύνταγμα στο βωμό των κομματικών της σκοπιμοτήτων. Θεωρούμε ακόμα ότι για να γίνουν κάποια βήματα προς την κατεύθυνση αυτή αρκεί να θεσμοθετηθεί η πρότασή μας για απευθείας εκλογή της Κυβέρνησης από τον λαό.

Η πρότασή μας μπορεί να πραγματοποιηθεί με δύο εναλλακτικούς τρόπους. Ο πρώτος είναι με την διεξαγωγή τελειώς ξεχωριστών εκλογών για Κυβέρνηση ανά τετραετία, στο

μεσοδιάστημα της τετραετούς θητείας κάθε Βουλής. Ο δεύτερος είναι με την θεσμική κατάργηση της «αρχής της δεδηλωμένης» και την θεσμοθέτηση του ότι το κόμμα που πλειοψηφεί, έστω και σχετικά, στις Εθνικές Εκλογές σχηματίζει αυτόματα Κυβέρνηση τετραετίας, ανεξάρτητα από τον αριθμό των Βουλευτών που εκλέγει.

1.8.2. Βουλευτικές Εκλογές

Πιστεύουμε εφόσον η Βουλή απελευθερωθεί από τα δεσμά της στήριξης της εκάστοτε Κυβέρνησης, δεν απομένει κανένας λόγος που να δικαιολογεί την διεξαγωγή Βουλευτικών Εκλογών με εκλογικά συστήματα που αλλοιώνουν αριθμητικά τη βούληση και την έκφραση των Ελλήνων πολιτών.

Το εκλογικό σύστημα που προτείνουμε για τις Βουλευτικές Εκλογές είναι η «Απλή Αναλογική με ρήτρα ελάχιστου ορίου ψήφων», επειδή πιστεύουμε ότι αυτό είναι το μόνο εκλογικό σύστημα που αναδεικνύει μια Βουλή που αντιπροσωπεύει πραγματικά τη θέληση του λαού και δίνει ουσιαστικό νόημα στα πολιτεύματα του τύπου της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας.

Πιστεύουμε ακόμα ότι θα πρέπει να υπάρξει αναδιάρθρωση των εκλογικών περιφερειών, καθώς το σημερινό καθεστώς τους, με τον διαφορετικό αριθμό εκλεγόμενων βουλευτών ανά περιφέρεια, έχει εγείρει σοβαρά ερωτηματικά για την συνταγματικότητά του. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε τη δημιουργία 20 μόνο μειζόνων εκλογικών περιφερειών με πληθυσμιακά και γεωγραφικά κριτήρια, κάθε μία από τις οποίες θα εκλέγει με σταυροδοσία 12 βουλευτές, στο σύνολο τους 240 Βουλευτές από τους 300. Για τους υπόλοιπους 60, προτείνουμε να είναι όλοι Βουλευτές Επικρατείας και να εκλέγονται από τη «λίστα» των ψηφοδελτίων Επικρατείας του κάθε κόμματος που εισέρχεται στη Βουλή, με απλή αναλογική βασισμένη στο συνολικό αριθμό ψήφων που έλαβε το κάθε κόμμα σε όλη την επικράτεια.

1.9. Για την εκτέλεση Δημοψηφισμάτων

Θεωρούμε τα Δημοψηφίσματα ως ένα ουσιώδες στοιχείο ολοκλήρωσης του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και ζητάμε την θεσμοθέτηση της υποχρέωσης της εκάστοτε Κυβέρνησης να κάνει Δημοψηφίσματα για όλα τα κρίσιμα Εθνικά και Κοινωνικά θέματα.

Προτείνουμε ακόμα την θεσμοθέτηση της υποχρέωσης της Κυβέρνησης να διενεργεί δημοψήφισμα για οποιοδήποτε πρόβλημα απασχολεί την ελληνική κοινωνία, εφόσον αυτό ζητηθεί από το 10% των Βουλευτών ή εφόσον το ζητήσει, με συλλογή υπογραφών, 1.000.000 Ελλήνων πολιτών.

1.10. Για τη Δικαστική Εξουσία

Πιστεύουμε ότι η ανεξάρτητη, από την Εκτελεστική Εξουσία, λειτουργία της Δικαστικής Εξουσίας αποτελεί ένα απαραίτητο και θεμελιώδες στοιχείο του Κράτους Δικαίου. Πιστεύουμε ακόμα ότι η αρχή αυτή δεν λειτούργησε ποτέ μέχρι σήμερα στην Ελλάδα καθώς η ανωτάτη ηγεσία της Δικαιοσύνης διορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο, όπως προβλέπεται από τις σχετικές συνταγματικές διατάξεις.

Προτείνουμε τη θεσμοθέτηση της ανάδειξης της ανώτατης ηγεσίας της Δικαιοσύνης, καθώς και των προϊσταμένων όλων των Δικαστηρίων, με εσωτερικές εκλογές των μελών του Δικαστικού Σώματος, με παράλληλη θεσμοθέτηση ιδιαίτερα υψηλών ποιοτικών κριτηρίων για το βιογραφικό των υποψηφίων που θα μπορούν να είναι υποψήφιοι για τις θέσεις αυτές.

1.11. Για το «Πόθεν Έσχες» των Πολιτικών και των Δημοσίων Λειτουργών

Θεωρούμε ότι ένα πραγματικό «πόθεν έσχες» των Πολιτικών και των Δημοσίων Λειτουργών αποτελεί μια απαραίτητη προϋπόθεση για την καταπολέμηση της διαπλοκής και της διαφθοράς που έχουν διαβρώσει την πολιτική ζωή και μαστίζουν τον ευρύτερο Δημόσιο τομέα.

Προτείνουμε την αναθεώρηση της σημερινής νομοθεσίας προς μια κατεύθυνση που θα οδηγεί σε έναν πραγματικό, αποτελεσματικό και αληθινό έλεγχο του «πόθεν έσχες», των ίδιων των πολιτικών και των άλλων δημόσιων λειτουργών, των συζύγων τους και των πρώτου βαθμού συγγενών τους.

1.12. Για τη Θρησκεία και την Ορθόδοξη Εκκλησία

Αναγνωρίζουμε ότι η θρησκεία διαδραμάτισε πάντοτε σημαντικό ρόλο στην ιστορική πορεία του Ελληνισμού, τόσο σε επίπεδο μαχών, όπου από τα αρχαία χρόνια οι αγώνες δινόντουσαν «υπέρ βωμών και εστιών» μέχρι το σύγχρονο «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία», όσο και σε επίπεδο ηθικής και πνευματικής συγκρότησης της προσωπικότητας των Ελλήνων.

Πιστεύουμε ότι στη σύγχρονη Ελληνική κοινωνία που γίνονται σεβαστά όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν μπορεί και δεν θα πρέπει να γίνονται διακρίσεις σε βάρος καμίας θρησκείας ή δόγματος.

Παράλληλα, πιστεύουμε ότι ταυτόχρονα θα πρέπει επίσης να τηρούνται τα όσα προβλέπονται στο Σύνταγμα και τους νόμους μας για την προστασία της «επικρατούσης θρησκείας της Ελλάδος», που είναι η «Ανατολική Ορθόδοξος του Χριστού Εκκλησία», αναγνώριση που το Σύνταγμά μας προσφέρει στην Ορθοδοξία σε ανταπόδοση των όσων και εκείνη προσέφερε στο Ελληνικό Έθνος σε δύσκολες για την επιβίωσή του στιγμές.

1.13. Για το Συνδικαλισμό

Πιστεύουμε σε ένα υγιές συνδικαλιστικό κίνημα που θα έχει σημαντικό ρόλο στην προστασία των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων των εργαζομένων.

Παράλληλα, πιστεύουμε ότι ο συνδικαλισμός στην Ελλάδα έχει διαβρωθεί από έναν άκρατο κομματισμό και καθοδηγείται από μια κομματική συνδικαλιστική αριστοκρατία, που δεν διστάζει να λειτουργήσει σε βάρος των αληθινών συμφερόντων των εργαζομένων όταν αυτά έρχονται σε αντίθεση με τις μικροκομματικές ανάγκες των κομμάτων που τους ελέγχουν.

Προτείνουμε τη δημιουργία ενός ανώτατου συνδικαλιστικού θεσμού, της «Σωματειακής Βουλής», στην οποία θα εκπροσωπούνται ευρύτερα όλες οι παραγωγικές και κοινωνικές τάξεις με τρόπο που θα εμποδίζει την εκδήλωση των προβλημάτων του συνδικαλιστικού κινήματος. Η Σωματειακή Βουλή, μέσα από διάλογο, θα διαμορφώνει προτάσεις που θα προασπίζουν τα συμφέροντα των εργαζομένων και θα υποβάλλονται στην Κυβέρνηση προκειμένου να προωθηθούν και να γίνουν Νόμοι του κράτους.

1.14. Για τις «Ανεξάρτητες Αρχές»

Θεωρούμε τις «Ανεξάρτητες Αρχές» ως ένα θετικό θεσμό, με πολύ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και ειδική σημασία, που αποσκοπεί στην ευρύτερη δυνατή προστασία του κάθε πολίτη από αυθαίρετες πράξεις των κρατικών οργάνων Διοίκησης.

Πιστεύουμε καταρχήν ότι η δημιουργία Ανεξάρτητων Αρχών σηματοδοτεί την ομολογία μιας Κυβέρνησης ότι αδυνατεί να ελέγξει αποτελεσματικά την Δημόσια Διοίκηση και την παραδοχή πως οι δημόσιοι λειτουργοί δεν σέβονται τα δικαιώματα του

πολίτη, δεν λειτουργούν με τρόπο σύννομο και αποτελεσματικό και έχουν διαβρωθεί από τη, κομματική και άλλη, διαπλοκή και διαφθορά.

Πιστεύουμε ακόμα ότι καθώς ο θεσμός των Ανεξαρτήτων Αρχών είναι σχετικά καινούργιος για τα Ελληνικά δεδομένα, δεν έχουν τεθεί με σαφήνεια τα όριά του. Οι Ανεξάρτητες Αρχές μπορεί μεν να είναι ανεξάρτητες από τη Δημόσια Διοίκηση, όμως δεν είναι ανεξάρτητες, δεν είναι πάνω, από το Σύνταγμα και τους Νόμους. Οι Ανεξάρτητες Αρχές μπορεί μεν να έχουν ως ρόλο την προστασία των συμφερόντων των πολιτών, όμως η προστασία αυτή δεν μπορεί να γίνεται ούτε σε βάρος της νομιμότητας ούτε σε βάρος του κοινωνικού συνόλου.

1.14.1. Για τον «Συνήγορο του Πολίτη»

Θεωρούμε ότι ο θεσμός του Συνηγούρου του Πολίτη αποσκοπεί στη μεγαλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση και προστασία των πολιτών από τις γραφειοκρατικές και τις αυθαίρετες πράξεις των οργάνων της διοίκησης όλων των επιπέδων και προτείνουμε την αναβάθμιση του με την παραχώρηση ουσιαστικότερων αρμοδιοτήτων ελέγχου και παρέμβασης σε αυτόν.

1.14.2. Για την «Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων»

Αναγνωρίζουμε το δικαίωμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων του κάθε πολίτη. Παράλληλα, πιστεύουμε όμως και ότι ο τρόπος με τον οποίο θα ασκείται αυτή η προστασία δεν θα πρέπει ούτε να έρχεται σε αντίθεση με το ευρύτερο κοινωνικό συμφέρον ούτε να δημιουργεί άλλοθι για τη συγκάλυψη παρανομιών.

1.15. Για τη Δημοσιογραφία, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο

Πιστεύουμε ότι η ουσία και η ποιότητα μιας δημοκρατίας συνδέεται άμεσα με την ποιότητα και το επίπεδο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που λειτουργούν σε αυτήν, ηλεκτρονικών και έντυπων. Για το λόγο αυτό θεωρούμε αναγκαία την άμεση θέσπιση κανόνων λειτουργίας των ΜΜΕ, με σκοπό την άρση του θολού τοπίου που υπάρχει σήμερα σε αυτά, τόσο ως προς το ιδιοκτησιακό καθεστώς τους όσο και ως προς την ποιότητα και την τυχόν σκοπιμότητα της ενημέρωσης και της ψυχαγωγίας που προσφέρουν.

Πιστεύουμε ότι το δικαίωμα των πολιτών στην ενημέρωση θα πρέπει να προστατεύεται ουσιαστικά από ελέγχους και παρεμβάσεις τόσο θεσμικών όσο και έξω-θεσμικών παραγόντων. Για το λόγο αυτό καταδικάζουμε τη λογοκρισία κάθε μορφής, είτε αυτή προέρχεται από κρατικά όργανα είτε από τους ιδιοκτήτες των ΜΜΕ, και ζητάμε τη σύνταξη ενός δεοντολογικού πλαισίου λειτουργίας για τα ΜΜΕ.

Πιστεύουμε ότι η δημοσιογραφία αποτελεί ένα λειτουργήμα που στηρίζει και προστατεύει την δημοκρατία και την κοινωνία μας. Για το λόγο αυτό και ζητάμε την προστασία των δημοσιογράφων από πιέσεις και παρεμβάσεις κατά την άσκηση του λειτουργήματός τους. Ακόμα, επειδή δεν κλείνουμε τα μάτια στην πραγματικότητα της «εξαγοράς» δημοσιογράφων για να προωθούν την κατευθυνόμενη παραπληροφόρηση που θέλουν οι «νταβατζήδες» τους, ζητάμε τη θέσπιση κανόνων δεοντολογίας για τους δημοσιογράφους καθώς και την δημοσιοποίηση των ονομάτων όλων των δημοσιογράφων που πληρώνονται από μυστικά κονδύλια ή έχουν άλλες εξαρτήσεις από την Ελληνική Κυβέρνηση, όπως επίσης και όσων είναι γνωστό ότι χρηματοδοτούνται από μυστικές υπηρεσίες άλλων κρατών.

Πιστεύουμε ότι σε ένα χώρο έντονης ανταγωνιστικότητας και επιρροής, όπως ο

χώρος των ΜΜΕ, είναι απαραίτητη η τήρηση μιας σειράς από κανόνες που συχνά η εφαρμογή τους στρέφεται εναντίον των συμφερόντων της Κυβέρνησης. Για το λόγο αυτό και ζητάμε την αναβάθμιση του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου σε θεσμική Ανεξάρτητη Αρχή ελέγχου όλων των ΜΜΕ και την απεξάρτησή του από τον σημερινό έλεγχο της Κυβέρνησης.

Ακόμα όμως και στη περίπτωση της διατήρησης του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου με τη σημερινής του μορφή, ζητάμε να περιέλθει σε αυτό ο έλεγχος και η διανομή των ραδιοσυχνοτήτων με αντικειμενικά κριτήρια, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η ανεξαρτησία πραγματική ισοτιμία και των όλων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, και να αλλαχθεί η δικαιοδοσία του από την επιβολή αυθαίρετων προστίμων στην άσκηση δικαστικών διώξεων που θα θεωρούνται ως αυτόφωρα αδικήματα και θα δικάζονται άμεσα.

ΣΤ. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ. για τα επιμέρους θέματα της πολιτικής

Εισαγωγή

Θεωρούμε ότι η σημερινή κατάσταση του πολυμελούς Υπουργικού Συμβουλίου έχει προκύψει ως αποτέλεσμα αναγκών διατήρησης εσωκομματικών ισορροπιών του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος, και έχει οδηγήσει σε υπερβολική και δυσλειτουργική κατάτμηση των διαφόρων τομέων της Δημόσιας Διοίκησης και σε αλληλοεπικαλύψεις αρμοδιοτήτων.

Πιστεύουμε ότι οι κεντρικές υπηρεσίες των Υπουργείων θα πρέπει να συμπτυχθούν στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό με νέα οργανογράμματα και με σαφή διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων τους, παράλληλα με την πλήρη εκπροσώπησή τους σε περιφερειακό και νομαρχιακό επίπεδο. Στα πλαίσια αυτά πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να υπάρξει μείωση των Υπουργείων στα εξής δέκα:

1. **Υπουργείο Εξωτερικών**, που θα περιλαμβάνει το Υφυπουργείο Αποδήμου Ελληνισμού
2. **Υπουργείο Εθνικής Άμυνας**
3. **Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης και Εσωτερικών Υποθέσεων**, που θα περιλαμβάνει το Υφυπουργείο Ακριτικής Ελλάδος
4. **Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Κρατικών Εσόδων**, που θα περιλαμβάνει τα Υφυπουργεία Οικονομικού Σχεδιασμού και Δημοσίων Εσόδων
5. **Υπουργείο Κοινωνικής Προστασίας**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς της Δικαιοσύνης, της Δημόσιας Τάξης και της Αντιμετώπισης Φυσικών Καταστροφών
6. **Υπουργείο Εθνικής Ανάπτυξης**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς του Εμπορίου, της Γεωργίας, του Τουρισμού, της Βιομηχανίας και των Δημοσίων Έργων
7. **Υπουργείο Κοινωνικής Μέριμνας**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς της Κοινωνικής Πρόνοιας, της Υγείας, της Εργασίας και της Κοινωνικής Ασφάλισης
8. **Υπουργείο Εθνικής Παιδείας**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς της Εκπαίδευσης, του Πολιτισμού, του Αθλητισμού και των Θρησκευμάτων
9. **Υπουργείο Επικοινωνιών και Μεταφορών**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργείο Ναυτιλίας
10. **Υπουργείο Περιβαλλοντικής Προστασίας**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς του Περιβάλλοντος, της Χωροταξίας και της Ενέργειας

Η παρουσίαση των θέσεων του ΛΑ.Ο.Σ. για τα επιμέρους θέματα της πολιτικής της Ελλάδας θα γίνει κατά υπουργείο, σε αντιστοιχία με την ανωτέρω διαίρεσή τους.

(Υπουργείο Εξωτερικών,
που θα περιλαμβάνει Υφυπουργείο Αποδήμου Ελληνισμού)

ΣΤ. 1. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Εξωτερική μας Πολιτική

1. Εξωτερική Πολιτική

Πιστεύουμε ότι η χώρα μας πρέπει να έχει μία υπερκομματική εθνική Εξωτερική πολιτική, με συνέχεια, με δυναμική, με συνέπεια και, κυρίως, με διαχρονική στρατηγική που θα διαμορφώνεται με αποκλειστικό κριτήριο το Συμφέρον της χώρας μας και του Ελληνικού Έθνους. Πιστεύουμε ότι η Εξωτερική μας πολιτική θα πρέπει να είναι πραγματικά ανεξάρτητη, χωρίς ηττοπάθεια ή δουλοπρέπεια, χωρίς να παρασυρόμαστε σε απομονωτισμό ή σε άκριτη υποχωρητικότητα.

Πιστεύουμε ότι στο σημερινό διεθνές περιβάλλον, η εθνική εξωτερική μας πολιτική θα πρέπει να στοχεύει στην προάσπιση και στην προώθηση των Ελληνικών συμφερόντων. Στη διασφάλιση της Εθνικής μας κυριαρχίας από εξωτερικούς, πραγματικούς ή πιθανούς, κινδύνους. Στη προώθηση της θέσης ότι τα σύνορά μας είναι και τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην ανάδειξη του ρόλου που μπορεί να έχει η χώρα μας στον ευρύτερο χώρο της λεκάνης της Ανατολικής Μεσογείου. Στην προστασία των Ελληνικών μειονοτήτων και της Ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς, σε όλες τις χώρες όπου ιστορικά υπάρχει ή υπήρξε Ελληνική παρουσία στο παρελθόν.

Θεωρούμε επικίνδυνα τα δόγματα «Ανήκουμε στη Δύση» και «ουδέν διεκδικούμε», βάσει των οποίων ασκείται η σημερινή μας Εξωτερική πολιτική, και πιστεύουμε ότι επιβάλλεται η αντικατάστασή τους από τα δόγματα «η Ελλάδα ανήκει εκεί όπου επιτάσσουν τα συμφέροντά της» και «διεκδικούμε όλα αυτά που μας κατοχυρώνουν οι Διεθνείς Συνθήκες και το Διεθνές Δίκαιο». Γι' αυτό και θεωρούμε αδιαπραγμάτευτα τόσο το ότι δεν μπορεί να υιοθετούμε θέσεις και οδηγίες που αντιβαίνουν στα εθνικά μας συμφέροντα, όσο και το ότι δεν είναι δυνατόν να συζητάμε με άλλες χώρες θέματα που αποτελούν αντικείμενο εφαρμογής Διεθνούς Δικαίου όπως η υφαλοκρηπίδα, ο εναέριος χώρος, τα χωρικά ύδατα ή η συνεκμετάλλευση του Αιγαίου.

Πιστεύουμε ότι ένα βασικό στοιχείο της Εξωτερικής μας πολιτικής θα πρέπει να είναι η ευρύτερη δυνατή ενημέρωση του λαού μας για τη σημερινή πραγματικότητα των εθνικών μας θεμάτων και η διαμόρφωση στον κάθε Έλληνα πολίτη ενός αισθήματος προσωπικής ευθύνης για την πορεία τους, ενός αισθήματος απαίτησης για συμμετοχή στη διαμόρφωσή της στρατηγικής της αντιμετώπισής τους. Το ερώτημα για την εξωτερική μας πολιτική είναι, στη βάση του, απλό και πραγματικό για τον καθένα Έλληνα πολίτη, άσχετα με το εάν κάποιος προσπαθούν να μας κάνουν να πιστεύουμε ότι είναι σύνθετο και φανταστικό: Που βρίσκονται τα σύνορα που είσαι διατεθειμένος να αγωνιστείς, και αν χρειαστεί να δώσεις ακόμα και τη ζωή σου, για να τα προστατέψεις; Στην Μακεδονία ή στη Ραφήνα; Στη Θράκη ή στο Καστρί; Στην Ήπειρο ή στην Κουμουνδούρου; Στα νησιά του Αιγαίου ή στον Περισσό; Στο Κολωνάκι ή στην Κύπρο; Στο πλαίσιο αυτό, και με δεδομένο το ότι σχεδόν τα δύο τρίτα του πληθυσμού της χώρας μας ζουν σε απόσταση τριακοσίων χιλιομέτρων από το λεκανοπέδιο της Αθήνας, θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντική την διεξαγωγή μιας εκτεταμένης εκστρατείας ενημέρωσης από τα ΜΜΕ για το πώς νοιώθουν για την πορεία των εθνικών μας θεμάτων όσοι ζουν στις ακριτικές περιοχές της πατρίδας μας, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ξανά στο λαό μας μια ενιαία άποψη και στάση, ένα ενιαίο φρόνημα, για τη ουσιαστική σημασία της εξωτερικής μας πολιτικής.

Πιστεύουμε, ακόμα, ότι ένα από τα ουσιαστικά στοιχεία της Εξωτερικής μας πολιτικής πρέπει να είναι η δημιουργία ισχυρών ελληνικών Lobbies σε όλες τις χώρες που έχουν τη δύναμη ευρύτερης παρέμβασης σε διεθνή fora και οργανισμούς, τα οποία θα στοχεύουν στην πληρέστερη ενημέρωση και στη διαμόρφωση μιας ευνοϊκής, για τα συμφέροντα της Ελλάδας, θέσης της κοινής γνώμης και των Κυβερνήσεων των χωρών αυτών.

1.1. Για τις γειτονικές μας χώρες

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στον ευρύτερο Βαλκανικό χώρο, εκμεταλλευόμενη την Ελληνική επιχειρηματική διείσδυση σε αυτές και προβάλλοντας την ευρύτερη ιστορική Ελληνική Πολιτισμική Παρουσία σε όλα τα Βαλκάνια και την Μικρά Ασία. Ειδικότερα, σε σχέση με προβλήματα που έχουμε με γειτονικές μας χώρες προτείνουμε τα εξής:

Οι θέσεις μας για το μείζον Εθνικό θέμα της Κύπρου, οφείλουν να είναι ανυποχώρητες από τα όσα προβλέπονται από τις Διεθνείς Συμβάσεις και το Διεθνές Δίκαιο: η μόνη δίκαιη λύση είναι αυτή που θα έχει ως βάση το σύνταγμα του 1960 και την απομάκρυνση των στρατευμάτων κατοχής, σύμφωνα με τα πολλαπλά καταδικαστικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ο.Η.Ε., για την εισβολή και κατοχή του νησιού από την Τουρκία, χωρίς βεβιασμένες κινήσεις αποδοχής «πρωτοβουλιών» και παρεμβάσεων «καλής» θέλησης.

Οι θέσεις μας για την Τουρκία, πρέπει να είναι ανυποχώρητες από τα όσα προβλέπονται από τις Διεθνείς Συμβάσεις και το Διεθνές Δίκαιο και να καθορίζονται με βάση το σεβασμό τους. Πιστεύουμε, ακόμα, ότι οφείλουμε να προασπίσουμε ενεργά, με προσφυγές σε Διεθνή Δικαστήρια και Οργανισμούς, τα δικαιώματα των Ελλήνων που έχουν απομείνει στην Κωνσταντινούπολη και του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Να υποστηρίξουμε, οικονομικά και ως κράτος, όλες τις ατομικές διεκδικήσεις για επιστροφή των περιουσιών Ελλήνων που εκδιώχθηκαν από την Τουρκία. Να ζητήσουμε την εφαρμογή της απόφασης που πήρε το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ το 1981, και την επαναλειτουργία του Ιερού Ναού της Αγίας Σοφίας και της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Ως προς τις διεκδικήσεις της Τουρκίας στην Θράκη, πιστεύουμε ότι οφείλουμε να απαντήσουμε με την καταγγελία τους σε όλους τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, με την ενημέρωση της διεθνούς κοινής γνώμης για το άτοπό τους και, επιπλέον, με την αναζήτηση, τον εντοπισμό και την οργάνωση των Ελληνικής καταγωγής Τούρκων πολιτών και την προβολή στα διεθνή fora μιας σειράς από αντίστοιχες διεκδικήσεις για αυτούς. Τέλος, ως προς το θέμα της εισόδου της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η θέση της χώρας μας θα πρέπει να καθοριστεί με άμεσο Δημοψήφισμα, στο οποίο ο ΛΑ.Ο.Σ. θα τοποθετηθεί αρνητικά θεωρώντας ότι η Τουρκία δεν έχει θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση για γεωγραφικούς, πολιτισμικούς, θρησκευτικούς και πολιτικούς λόγους.

Οι θέσεις μας για την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (FYROM), οφείλουν να είναι σταθερά συνδεδεμένες με την απόφαση του Συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών του 1992, ότι «Η ονομασία του κράτους των Σκοπίων δεν μπορεί να περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία» γιατί αυτό αποτελεί παραχάραξη της ιστορικής αλήθειας, οδηγεί στην αποσταθεροποίηση των Βαλκανίων και ανοίγει το δρόμο σε γεωστρατηγικές βλέψεις και διεκδικήσεις σε βάρος μας». Ως προς το θέμα της εισόδου της FYROM στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η θέση της χώρας μας θα πρέπει να καθοριστεί με άμεσο Δημοψήφισμα, στο οποίο ο ΛΑ.Ο.Σ. θα προτείνει την άμεση συσχέτιση της πορείας των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της FYROM με την πορεία των διαπραγματεύσεων για τη

νέα επίσημη ονομασία της και για όσο διάστημα διατηρείται η εκκρεμότητα της ονομασίας της η Ελλάδα να προβάλλει βέτο στο να γίνει η FYROM μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι θέσεις μας για την Αλβανία, πρέπει να είναι ανυποχώρητες από τα όσα προβλέπονται από τις Διεθνείς Συμβάσεις και το Διεθνές Δίκαιο και να καθορίζονται με βάση το σεβασμό τους. Οφείλουν επίσης να διαμορφωθούν με βάση το γεγονός του μεγάλου αριθμού οικονομικών μεταναστών από τη χώρα αυτή, τις διατυπωμένες, από ακραία αλβανικά στοιχεία, απειλές «Μετά το Κόσσοβο η Τσαμουριά, μετά τον UCK ο UCC», καθώς και την ιστορική θέση του «Γέρου της Δημοκρατίας» Γεωργίου Παπανδρέου ότι «Η διεκδίκηση των εθνικών μας δικαιωμάτων στη Βόρειο Ήπειρο είναι υποχρέωση του Έθνους, Ιερά και Απαράγραπτος», ιδιαίτερα εκείνων που προσδιορίζονται σαφώς στο «Πρωτόκολλο της Κέρκυρας».

1.2. Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

Πιστεύουμε ότι το μέλλον της χώρας μας συνδέεται με την Ευρωπαϊκή Ένωση σε σημαντικό βαθμό και είμαστε υπέρ της ενσωμάτωσης όλων των Ευρωπαϊκών χωρών σε μία βιώσιμη Ένωση, θεωρούμε όμως ότι κάτι τέτοιο είναι δυνατόν να επιτευχθεί μόνο στα πλαίσια μιας Συνομοσπονδίας όπου θα αναγνωρίζονται και θα προστατεύονται οι ιστορικές τόσο οι πολιτισμικές και οι εθνικές ρίζες όσο και τα ιδιαίτερα εθνικά χαρακτηριστικά των Ευρωπαϊκών λαών. Είμαστε υπέρ μιας ενωμένης Ευρώπης των εθνών, έτσι όπως την βλέπει και την προτείνει η INDEM.

Πιστεύουμε, ακόμα, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί και οφείλει να διαμορφώνει συναινετικά μια κοινή εξωτερική πολιτική για θέματα μείζονος ενδιαφέροντος, η κάθε ευρωπαϊκή χώρα όμως, και εμείς ως Ελλάδα, θα πρέπει να διατηρεί το δικαίωμα του βέτο για ζητήματα που έχουν ζωτική εθνική σημασία γι' αυτήν.

1.3. Για τις Η.Π.Α.

Θεωρούμε ότι αποτελεί πολιτικό πραγματισμό η αναγνώριση της σημαντικής θέσης των ΗΠΑ στον κόσμο, τόσο λόγω του ότι αποτελούν τη μοναδική σημερινή υπερδύναμη όσο και για την ιστορική προσφορά τους στους αγώνες εναντίον του φασισμού, και επιδιώκουμε μια καλή και αρμονική σχέση μαζί τους. Θεωρούμε όμως, επίσης, ότι το ευρύτερο πολιτικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία ανήκουμε και οι διεθνείς συνθήκες που διαμορφώνονται από την ανάκαμψη της Ρωσίας και την ανάπτυξη της Κίνας, μας επιτρέπουν να μην αποδεχόμαστε παθητικά τον οποιαδήποτε γεωπολιτικό σχεδιασμό των Κυβερνήσεων των ΗΠΑ και να αντιδρούμε στις περιπτώσεις που αυτός έρχεται σε αντίθεση με τα εθνικά μας συμφέροντα.

Ως προς το κλίμα αντί-αμερικανισμού που έχει προκληθεί στην Ελληνική κοινωνία, πιστεύουμε ότι αυτό δεν αποτελεί μια ελληνική ιδιαιτερότητα αλλά ότι εντάσσεται στο φαινόμενο της παγκόσμιας τάσης της κοινής γνώμης να στέκεται επικριτικά απέναντι στις ΗΠΑ στις περιπτώσεις που αυτές είτε κάνουν όχι χρήση αλλά φανερό κατάχρηση της δύναμής τους, είτε αποδεικνύονται κατώτερες των ηθικών προσδοκιών που έχουν δημιουργήσει με τους αγώνες τους για την ελευθερία και για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

1.4. Για την Παγκοσμιοποίηση

Θεωρούμε ότι το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης δεν είναι μονοδιάστατο και ότι έχει πολλές και αμφιλεγόμενες πλευρές και απόψεις, τόσο ως προς τους στόχους και τις συνέπειές της όσο και ως προς τους τρόπους με τους οποίους γίνεται η πραγμάτωση ή η

επιβολή της στην παγκόσμια κοινωνία. Συμφωνούμε με κάποιες από τις πλευρές της παγκοσμιοποίησης και διαφωνούμε με κάποιες άλλες, όμως, κυρίως, διαφωνούμε απόλυτα με τον τρόπο που γίνεται σήμερα η προώθηση και η επιβολή της.

Συμφωνούμε με την παγκοσμιοποίηση όταν η εφαρμογή της στοχεύει στην άρση των πάσης φύσεως ανισοτήτων ανάμεσα στους περισσότερο και λιγότερο αναπτυγμένους λαούς της γης και στην κατάκτηση μιας παγκόσμιας ευημερίας, εφόσον αυτή αποτελεί το αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης του κάθε λαού και γίνεται με τρόπο που σέβεται την ανθρώπινη, εθνική, θρησκευτική και πολιτιστική του ταυτότητα.

Διαφωνούμε με την παγκοσμιοποίηση που στοχεύει στην ισοπέδωση των ανθρώπων και θέλει την μετατροπή των σκεπτόμενων πολιτών σε απλούς καταναλωτές.

Διαφωνούμε με την παγκοσμιοποίηση που στοχεύει στον αφανισμό των τοπικών και των εθνικών πολιτισμών και παραδόσεων, προωθώντας την επιβολή της αντικατάστασής τους με ενιαίο σύστημα αξιών βασιζόμενο στην πολύ-πολιτισμικότητα και τον θρησκευτικό συγκρητισμό.

Διαφωνούμε με την παγκοσμιοποίηση που στοχεύει στη δημιουργία μιας βάρβαρης ανθρωπότητας που θα βασιλεύουν το κέρδος, ο πλούτος και η δύναμη, μιας ανθρωπότητας στην οποία η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων θα είναι αναγκασμένη να ζει, να σκέπτεται και να κινείται σύμφωνα με τις επιταγές και διαθέσεις των αφεντικών της.

1.5. Για την Ομογένεια

Θεωρούμε ότι η Ελληνική Ομογένεια αποτελεί ένα μεγάλο και αναξιοποίητο κεφάλαιο της Ελλάδας. Οι Ελληνικές Κοινότητες του εξωτερικού, ιδίως των ΗΠΑ και των υπολοίπων κρατών του δυτικού κόσμου, μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο τόσο στην προώθηση και στην προβολή των εθνικών μας ζητημάτων όσο και στην στήριξη της Εξωτερικής μας πολιτικής.

Πιστεύουμε ακόμα ότι απαιτείται άμεσα η απογραφή και η καταγραφή της ανά τον κόσμο Ελληνικής Ομογένειας καθώς και η συστηματική κινητοποίηση της, μέσα από μια σειρά από θεσμικές παρεμβάσεις. Ως πρώτη παρέμβαση προτείνουμε την αναβάθμιση της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού σε Υφυπουργείο, ως δεύτερη τη δημιουργία «Κέντρων Ελληνικού Πολιτισμού» σε όλες τις περιοχές που υπάρχει μεγάλος αριθμός ομογενών και ως τρίτη, την αναδιάρθρωση του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού, τη μετονομασία του σε Εθνικό Συμβούλιο Ελλήνων Αποδήμων και τη λειτουργία του ως Βουλή του Αποδήμου Ελληνισμού στην οποία θα μετέχουν εκπρόσωποι της Ομογένειας από όλον τον κόσμο.

ΣΤ.2. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Εθνική μας Άμυνα

2. Εθνική Άμυνα

Πιστεύουμε ότι η Ελλάδα είναι μία φιλειρηνική χώρα που σέβεται τις Διεθνείς Συμβάσεις, το Διεθνές Δίκαιο και τα σύνορά της, μια χώρα που αναγνωρίζει την τάση για Ένωση της Ευρώπης και καταλαβαίνει ότι δεν έχουν νόημα σκέψεις για αλλαγές στον σημερινό Ευρωπαϊκό χάρτη, μια χώρα που αντιλαμβάνεται ότι στις σημερινές παγκόσμιες συνθήκες δεν έχει νόημα να υπάρχουν εδαφικές βλέψεις σε βάρος γειτονικών κρατών.

Θεωρούμε ότι για να είναι δυνατή η εξωτερική πολιτική που περιγράψαμε παραπάνω, η Ελλάδα θα πρέπει να έχει έναν ισχυρό αμυντικό μηχανισμό που να μπορεί αντιμετωπίσει πραγματικούς εξωτερικούς κινδύνους και να αποτρέπει τις σκέψεις για απειλές και διεκδικήσεις από τα γειτονικά μας κράτη.

Θεωρούμε ως κλειδί για την εξασφάλιση της ειρήνης το νόημα των λέξεων «Αξιόπιστη Αποτροπή», στα πλαίσια του δόγματος ότι «Αν θέλεις ειρήνη πρέπει να είσαι έτοιμος για πόλεμο», καθώς έχει αποδειχθεί ιστορικά ότι κάθε άλλη πολιτική προσέγγιση οδηγεί σε αυξανόμενες πιέσεις των πιθανών αντιπάλων και, τελικά, σε αντίθετη κατεύθυνση από την διατήρηση της ειρήνης.

Για τους παραπάνω λόγους, πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε έναν εθνικό στρατό, σύγχρονο και άξιο της αποστολής του, που η ύπαρξη και η διατήρησή του πρέπει να αποτελούν προτεραιότητα της κάθε Ελληνικής Κυβέρνησης. Θεωρούμε ακόμα ότι η διαμόρφωση ενός τέτοιου στρατού βασίζεται στην ισόρροπη ανάπτυξη τριών αξόνων, της «Οργάνωσης και Συγκρότησής» του, του «Εξοπλισμού και της Υποστήριξης» του και, βέβαια, του «Ανθρώπινου Δυναμικού» του.

2.1. Για τον άξονα «Οργάνωση και Συγκρότηση» του στρατού μας

Θεωρούμε ότι πρέπει να γίνει αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεών μας στα πρότυπα ομογεθών συγχρόνων στρατών και με βάση τις ιδιαιτερότητες του εδάφους και της θέσης της χώρας μας. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε:

- την αναδιοργάνωση των Γενικών Επιτελείων και των Επιτελείων Σχηματισμών,
- την αφομοίωση της ανάγκης διακλαδικής συνεργασίας υπό ενιαίο φορέα,
- την οργάνωση της πυραμίδας σε μικρότερα ολιγομελέστερα κλιμάκια, που θα είναι περισσότερο ευέλικτα και θα έχουν τη δυνατότητα μετάπτωσής τους σε ελάχιστο χρόνο σε δυνάμεις διαφορετικής αποστολής,
- την οργάνωση νέων ειδών στρατιωτικών τμημάτων που θα επιτρέψουν την απαγκίστρωση των επιχειρησιακών τμημάτων από δεσμεύσεις φύλαξης και διοίκησης μονάδων.

2.2. Για τον άξονα «Ανθρώπινο Δυναμικό» του στρατού μας

Πιστεύουμε ότι η βέλτιστη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού των Ενόπλων μας Δυνάμεων είναι το αποτέλεσμα της φροντίδας πέντε επιμέρους παραγόντων: του ηθικού, της αξιοκρατίας, της εκπαίδευσης, της εξειδίκευσης, και της πειθαρχίας. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε:

- την ευρύτερη κοινωνική προβολή και την κοινωνική αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής των Ενόπλων μας Δυνάμεων,
- την άμεση αντιμετώπιση όλων των χρόνιων προβλημάτων που ταλανίζουν σήμερα τα στελέχη των Ενόπλων μας Δυνάμεων (μισθολογικό, κατοικία, συνταξιοδοτικό, κ.α.)
- την άμεση απομάκρυνση του κομματισμού, της αναξιοκρατίας και της κακοδιαχείρισης από όλες τις πτυχές της οργάνωσης των Ενόπλων μας Δυνάμεων,

Θεωρούμε ότι η σημερινή πραγματικότητα της χώρας μας επιβάλλει την αναδιαμόρφωση των αναγκών των Ενόπλων Δυνάμεών σε ανθρώπινο δυναμικό, στη βάση της οργάνωσης ενός «στρατού ειρήνης» από άριστα εκπαιδευμένο, σχετικά ολιγομελές και άμεσα κινητοποιήσιμο μάχιμο δυναμικό, παράλληλα με την οργάνωση των αναγκαίων δομών που θα εξασφαλίζουν αφενός τη διατήρηση της επιχειρησιακής ικανότητας των εφέδρων τους και αφετέρου την ικανότητα ολοκλήρωσης της ανάπτυξης όλης της δύναμης τους σε περιόδους κρίσεως ή απειλής εντός ενός ελαχίστου χρονικού διαστήματος. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε:

- η βάση του «στρατού ειρήνης» να είναι επαγγελματίες αξιωματικοί και οπλίτες, άριστα εκπαιδευμένοι και εξειδικευμένοι, που θα πλαισιώνονται από τους εφέδρους των κλάσεων,
- τα στελέχη του «στρατού ειρήνης» θα πρέπει να αξιοποιούνται, να αξιολογούνται, να προβάλλονται και να προάγονται με συγκεκριμένα και απόλυτα αξιοκρατικά κριτήρια,
- η εκπαίδευση, η εξειδίκευση και οι ικανότητες των στελεχών του «στρατού ειρήνης» θα πρέπει να επικαιροποιούνται και να προάγονται με μετεκπαιδύσεις και, σε αναλογία με τα όσα ισχύουν σε όλα τα επαγγέλματα, με μια ρεαλιστική «δια βίου εκπαίδευση».

Ως προς τα θέματα που σχετίζονται με την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία και την εφεδρεία, πιστεύουμε ότι και αυτά θα πρέπει να επανεξεταστούν στη βάση της αναδιαμόρφωσης των αναγκών των Ενόπλων Δυνάμεών σε ανθρώπινο δυναμικό και της σημερινής πραγματικότητας. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε:

- την οργάνωση εκστρατείας διαφημιστικής προβολής στα ΜΜΕ για την «αλλαγή της εικόνας» της στρατιωτικής θητείας στην Ελληνική κοινή γνώμη, από «άσκοπα χαμένο χρόνο» σε «τιμητική υποχρέωση» των Ελλήνων πολιτών,
- την εξίσωση του μισθού των στρατευσίμων οπλιτών με το εκάστοτε ισχύον επίδομα ανεργίας του ΟΑΕΔ,
- την ασφαλιστική αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής θητείας με δαπάνες του Δημοσίου,
- την χορήγηση επιδόματος ανεργίας από τον ΟΑΕΔ σε όλους τους απολυόμενους εφέδρους, για χρόνο ανάλογο με εκείνον που χορηγείται σε εργαζόμενους που απολύθηκαν μετά από εργασία ίσου διαστήματος με εκείνο της στρατιωτικής θητείας, με ελάχιστο χρονικό διάστημα χορήγησης τους έξι μήνες,
- την ασφάλιση όλων των στρατευσίμων για την περίπτωση τραυματισμού ή θανάτου κατά τη διάρκεια της θητείας τους,
- τη θεσμοθέτηση «λήψεως μορίων» λόγω εκτέλεσης της στρατιωτικής θητείας σε όλους τους διαγωνισμούς για την κατάληψη θέσεων στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης,
- τη θεσμοθέτηση της «υποχρέωσης εκπλήρωσης της στρατιωτικής θητείας» για όλους τους άρρενες υποψηφίους σε διαγωνισμούς για προσλήψεις στα σώματα ασφαλείας,
- τον περιορισμό του χρόνου της στρατιωτικής θητείας στον απολύτως απαραίτητο χρόνο εκπαίδευσης και εξειδίκευσης με ορθολογικά κριτήρια, ενδεικτικά σε 12 μήνες, και

προκειμένου να διασφαλίζεται ικανός αριθμός στρατιωτών για να καλύπτονται οι σύγχρονες ανάγκες του «στρατού ειρήνης»,

- την θεσμοθέτηση της υποχρέωσης των αλλοδαπών που επιθυμούν να γίνουν μόνιμοι κάτοικοι και πολίτες της χώρας μας να έχουν στρατιωτικές υποχρεώσεις αντίστοιχες με εκείνες που έχουν οι Έλληνες πολίτες της ηλικίας τους, ενδεικτικά να υπηρετούν σε ειδικές υπηρεσίες με τρόπο ανάλογο των όσων επιλέγουν, για θρησκευτικούς ή άλλους λόγους, την άοπλη θητεία,
- την επανεξέταση του συστήματος χορήγησης αναβολών στράτευσης και τη προώθηση μέτρων για κατάταξη σε χρόνο κατάλληλο σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, είτε αμέσως μετά την ολοκλήρωση της δευτεροβάθμια εκπαίδευση είτε μετά την ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου σπουδών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης,
- τη δημιουργία σύγχρονων και ρεαλιστικών προγραμμάτων εκπαίδευσης και επανεκπαίδευσης των εφέδρων,
- τη θεσμοθέτηση «ειδικού καθεστώτος εφεδρείας» για όλους τους εργαζόμενους του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης μέχρι το 35^ο έτος της ηλικίας τους, με ρυθμούς κλήσεως και επανεκπαιδύσεως που θα εξαρτώνται από την στρατιωτική ειδικότητά τους και την υπηρεσία τους, ενδεικτικά για διάστημα σαράντα ημερών ανά διετία.
- την επανεξέταση του συστήματος χορήγησης απαλλαγών από τη στρατιωτική θητεία.

2.3. Για τον άξονα «Εξοπλισμός και Υποστήριξη» του στρατού μας

Πιστεύουμε ότι ο εξοπλισμός και η υποστήριξη των Ενόπλων Δυνάμεών μας πρέπει να είναι ο καλύτερος δυνατός, περιοριζόμενος μόνον από τις οικονομικές δυνατότητες της Ελλάδας και θεωρούμε ότι η επίτευξη αυτού του στόχου εξαρτάται από τρεις προϋποθέσεις: α) από τη διατήρηση των δαπανών για τον εξοπλισμό των ενόπλων δυνάμεων ως βασική και άμεση προτεραιότητα του κρατικού προϋπολογισμού. β) από την ορθή διαχείριση των χρημάτων που διαθέτουμε ως χώρα για τον εξοπλισμό του στρατού μας, με ξεκάθαρες διαδικασίες στα διάφορα εξοπλιστικά προγράμματα και μείωση των αποσπασματικών και ευκαιριακών αγορών. γ) από την ενίσχυση της ανάπτυξης μιας ισχυρής και βιώσιμης εγχώριας πολεμικής βιομηχανίας. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε:

- την εκλογίκευση των εξοπλιστικών προγραμμάτων της χώρας μας, στη βάση των πραγματικών μας αναγκών,
- τη δημιουργία νέου θεσμικού πλαισίου για την έγκριση των αναγκών σε εξοπλισμό, του τρόπου ανάθεσης των αγορών του και του ελέγχου παραλαβής των παραγγελθέντος υλικού,
- την προσπάθεια ανάπτυξης πολλαπλής εξοπλιστικής ανταποδοτικής συνεργασίας με ομοεπίπεδα μας κράτη,
- την προσπάθεια ανάπτυξης στις ελληνικές βιομηχανίες τμημάτων που, αποκλειστικά ή παράλληλα με την παραγωγή άλλων προϊόντων, θα έχουν την ικανότητα παραγωγής εξοπλιστικού υλικού υψηλής ποιότητας και τεχνολογίας,
- την επιδίωξη υποστήριξης της προμήθειας εξοπλιστικών υλικών και μέσων από εγχώριες βιομηχανίες, σε όλες τις περιπτώσεις που είναι δυνατόν
- την εφαρμογή νέων μεθόδων χρήσης και συντήρησης του υλικού και των μέσων υψηλής τεχνολογίας, μόνον από μόνιμα εξειδικευμένα στελέχη.

ΣΤ.3. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Δημόσια Διοίκηση

3. Δημόσια Διοίκηση

Θεωρούμε ότι η Δημόσια Διοίκηση θα πρέπει να ασκείται με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον των πολιτών και της κοινωνίας, από Δημόσιους Λειτουργούς με συναίσθηση ευθύνης και επίγνωση της σημαντικότητας του λειτουργήματός τους.

3.1. Για την Κεντρική Δημόσια Διοίκηση

Πιστεύουμε ότι η अपαράδεκτη κατάσταση της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης που υπάρχει σήμερα, με τη διαφθορά, την κομματικοποίηση και την ταλαιπωρία των πολιτών από τις αλληλο-επικαλυπτόμενες αρμοδιότητες, της δημόσιας διοίκησης, θα πρέπει να ανατραπεί άμεσα.

Πιστεύουμε ότι ο βασικός στόχος των αλλαγών που χρειάζεται η κεντρική Δημόσια Διοίκηση είναι η κατάργηση του κομματικού κράτους και η αντικατάστασή του από ένα ακομματίστο κεντρικό κρατικό μηχανισμό μονίμων υπαλλήλων, που θα έχει ως βασικούς άξονες την αποκέντρωση, τη μηχανοργάνωση και τη δικτύωση των υπηρεσιών του, και που θα στοχεύει στην αυξημένη παραγωγικότητά του και στην καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών.

Όπως προαναφέραμε στην εισαγωγή, θεωρούμε ότι οι κεντρικές υπηρεσίες των Υπουργείων και των υπολοίπων Δημόσιων Υπηρεσιών θα πρέπει να συμπυκνωθούν στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό με νέα οργανογράμματα και σαφή διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων τους, παράλληλα με την πλήρη εκπροσώπησή τους σε περιφερειακό και νομαρχιακό επίπεδο. Στα πλαίσια αυτά πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να υπάρξει μείωση των Υπουργείων στα εξής δέκα:

- 1. Υπουργείο Εξωτερικών**, που θα περιλαμβάνει το Υφυπουργείο Αποδήμου Ελληνισμού
- 2. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας**
- 3. Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης και Εσωτερικών Υποθέσεων**, που θα περιλαμβάνει το Υφυπουργείο Ακριτικής Ελλάδος
- 4. Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Κρατικών Εσόδων**, που θα περιλαμβάνει τα Υφυπουργεία Οικονομικού Σχεδιασμού και Δημοσίων Εσόδων
- 5. Υπουργείο Κοινωνικής Προστασίας**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς της Δικαιοσύνης, της Δημόσιας Τάξης και της Αντιμετώπισης Φυσικών Καταστροφών
- 6. Υπουργείο Εθνικής Ανάπτυξης**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς του Εμπορίου, της Γεωργίας, του Τουρισμού, της Βιομηχανίας και των Δημοσίων Έργων
- 7. Υπουργείο Κοινωνικής Μέριμνας**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς της Κοινωνικής Πρόνοιας, της Υγείας, της Εργασίας και της Κοινωνικής Ασφάλισης
- 8. Υπουργείο Εθνικής Παιδείας**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς της Εκπαίδευσης, του Πολιτισμού, του Αθλητισμού και των Θρησκευμάτων

9. **Υπουργείο Επικοινωνιών και Μεταφορών**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργείο Ναυτιλίας
10. **Υπουργείο Περιβαλλοντικής Προστασίας**, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς του Περιβάλλοντος, της Χωροταξίας και της Ενέργειας

3.2. Για την Περιφερειακή Δημόσια Διοίκηση

Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να υπάρξει διοικητική αναδιάρθρωση της χώρας μας σε 20 Μείζονες Νομαρχιακές Περιφέρειες (σε αντιστοιχία με τις Εκλογικές Περιφέρειες της παραγράφου 1.8.2), που θα διοικούνται από αιρετά όργανα, έναν Περιφερειάρχη και ένα Περιφερειακό Συμβούλιο. Οι Μείζονες Νομαρχιακές Περιφέρειες θα πρέπει να είναι δικτυομένες με τα όργανα της Κεντρικής Διοίκησης και να λειτουργούν ως πλήρεις εκπρόσωποι της για όλα τα θέματα των πολιτών της περιοχής τους, να έχουν πλήρη διοικητική και οικονομική αυτοδυναμία και να έχουν την δυνατότητα έκδοσης αποφάσεων για όλα τα ζητήματα που τις αφορούν αποκλειστικά.

3.3. Για την Τοπική Αυτοδιοίκηση

Θεωρούμε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί ένα σημαντικό παράγοντα της κοινωνικής και πολιτικής ζωής των Ελλήνων, καθώς και ένα ουσιώδη μοχλό για το άπλωμα της δημοκρατίας, για τη συμμετοχή των πολιτών στα κοινά και για την ανάπτυξη όλης της Ελληνικής κοινωνίας. Γι' αυτό και τασσόμαστε υπέρ μιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης που θα είναι ουσιαστική από άποψη αρμοδιοτήτων και περιεχομένου, λειτουργικά αποδοτική, οικονομικά αυτοδύναμη και διοικητικά ανεξάρτητη.

Θεωρούμε ακόμα πως θα πρέπει να υπάρξει θεσμοθέτηση του ότι οι Δήμοι και οι Κοινότητες, ως φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, θα πρέπει να ασχολούνται μόνο με θέματα τοπικού ενδιαφέροντος, καθώς και ότι θα πρέπει να καταργηθεί το νομοθετικό πλαίσιο που επιτρέπει να δίδονται έμμισθες θέσεις των υπηρεσιών και των οργανισμών ενός Δήμου στους Δημοτικούς Συμβούλους που έχουν εκλεγεί σε αυτόν.

Για το μείζον θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων, πιστεύουμε ότι αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί καλύτερα σε κεντρικότερο επίπεδο και θεωρούμε ότι η μεταφορά της σχετικής αρμοδιότητας από τους Δήμους και τις Κοινότητες στις Νομαρχιακές Περιφέρειες είναι ένα βήμα προς την κατεύθυνση αυτή. Θεωρούμε ακόμα ότι θα πρέπει να αλλάξει η πολιτική της διαχείρισης των απορριμμάτων που υπάρχει σήμερα, προς την κατεύθυνση της κατάργησης των Χ.Υ.Τ.Α. και της αντικατάστασής τους από σύγχρονες μονάδες επεξεργασίας και ανακύκλωσης των απορριμμάτων, που θα καλύπτουν τις ανάγκες μιας ή περισσότερων γειτονικών περιφερειών, σε αναλογία με τον πληθυσμό τους.

3.4. Για τον Έλεγχο της Διαφθοράς της Δημόσιας Διοίκησης

Πιστεύουμε ότι η τάση που υπάρχει σήμερα για τον έλεγχο της διαφθοράς στη Δημόσια Διοίκηση με ειδικά, για το κάθε Υπουργείο και Υπηρεσία, Σώματα Ελέγχου, έχει αμφίβολη αποτελεσματικότητα, δυσκολεύει την πρόσβαση των πολιτών και αυξάνει σημαντικά τις γραφειοκρατικές διαδικασίες. Θεωρούμε ότι τα ειδικά Σώματα Ελέγχου δεν χρειάζονται, αφού υπάρχει το Ελεγκτικό Συνέδριο και οι Ανεξάρτητες Αρχές, αυτό που χρειάζεται είναι η ενίσχυσή τους, και ιδίως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με αρμοδιότητες, προσωπικό και υλικά μέσα.

Θεωρούμε, ακόμα, ότι για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της διαφθοράς στη Δημόσια Διοίκηση θα πρέπει να διευκολυνθεί όσο το δυνατόν περισσότερο η πρόσβαση των πολιτών στις αρμόδιες υπηρεσίες ελέγχου, ενδεικτικά θα μπορούσε να υπάρχει ένας υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε κάθε κτίριο που στεγάζονται υπηρεσίες του

ευρύτερου δημόσιου τομέα με αποκλειστική αρμοδιότητα την συλλογή και την προώθηση των καταγγελιών των πολιτών.

3.5. Για την Ακριτική Ελλάδα

Θεωρούμε ότι η Ακριτική Ελλάδα, η Ήπειρος, η Μακεδονία, η Θράκη και τα νησιά μας, αποτελούν ένα τμήμα της χώρας μας με αρκετά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, και κυρίως την ευθύνη της φύλαξης των ορίων της πατρίδας μας. Παράλληλα, αναγνωρίζουμε ότι για μια σειρά από λόγους που σχετίζονται με πολιτικές επιλογές όλων των κυβερνήσεων του παρελθόντος, οι περιοχές αυτές δεν αναπτύχθηκαν στο βαθμό που θα μπορούσαν και ότι σε αυτές έχουν συσσωρευτεί πολλά και χρόνια προβλήματα.

Θεωρούμε ακόμα ότι οφείλουμε μία ειδική αναφορά στα προβλήματα της Θράκης, τόσο λόγω της μεγαλύτερης απόστασής της από την πρωτεύουσα όσο και λόγω της ύπαρξης της θρησκευτικής μειονότητας των Μουσουλμάνων και των κινδύνων από την προσπάθεια της Τουρκίας να τους αναδείξει σε εθνική μειονότητα. Πιστεύουμε ότι η αναβάθμιση όλων των απαραίτητων υποδομών, η βελτίωση του επιπέδου ζωής των κατοίκων της και η λήψη των μέτρων που απαιτούνται για τη διατήρηση της πληθυσμιακής αναλογίας Χριστιανών και Μουσουλμάνων στην περιοχή αυτή, θα πρέπει να αποτελούν βασική προτεραιότητα της κάθε Κυβέρνησης της Ελλάδας.

Ως προς τα νησιά μας, πιστεύουμε ότι η οικονομική τους ανάπτυξη και η διατήρηση, αν όχι η αύξηση, του πληθυσμού τους θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως θέματα βασικής στρατηγικής σημασίας για την Ελλάδα. Προς την κατεύθυνση αυτή, θεωρούμε πως θα πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα της επόμενης Κυβέρνησης η αντιμετώπιση όλων των χρόνιων προβλημάτων τους, με πρώτα εκείνα της συγκοινωνιακής σύνδεσής τους με την ηπειρωτική Ελλάδα και της ενεργειακής τους αυτάρκειας. Ακόμα, θεωρούμε πως θα πρέπει να αξιοποιηθούν όλοι οι διαθέσιμοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την υποστήριξη των δικαιωμάτων των κατοίκων τους να συμμετέχουν ισότιμα στην επικοινωνία, στην αναβάθμιση των υποδομών και στην ανάπτυξη.

ΣΤ.4. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ. για την Οικονομία

4. Οικονομία

Πιστεύουμε ότι η οικονομία και το χρήμα δεν αποτελούν απλά τεχνικά μεγέθη που η βελτιστοποίηση τους είναι αυτοσκοπός αλλά ότι εκφράζουν τη συσσωρευμένη ενέργεια ενός κράτους, με τη χρήση της οποίας μπορούν να καλυφθούν οι ανάγκες του και να πραγματοποιηθούν οι επιδιώξεις του. Πιστεύουμε, ακόμα, ότι είναι καιρός να σταματήσουμε να είμαστε συμπλιωμένοι με την ιδέα της «ψωροκώσταινας» και να πιστέψουμε στους δυνατούς τόσο της πατρίδας μας όσο και των εαυτών μας.

Θεωρούμε ότι προτεραιότητα της οικονομικής πολιτικής 'της πατρίδας μας πρέπει να είναι η ευρωστία τόσο των πολιτών όσο και του κράτους, με πρώτο στόχο την εξάλειψη της εισοδηματικής διαφοράς ανάμεσα στον Έλληνα και τον Ευρωπαϊκό πολίτη.

Θεωρούμε ότι είναι απαράδεκτο να υπάρχουν σήμερα 2.000.000 Έλληνες που ζουν με εισοδήματα στο όριο της φτώχειας και πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει αναδιανομή του πλούτου της κοινωνίας μας έτσι ώστε να αποκατασταθεί η κοινωνική δικαιοσύνη και να ξαναδημιουργηθεί η κοινωνική σταθερότητα.

4.1. Για το Οικονομικό Σύστημα

Κατανοούμε ότι το δίπολο «Ελεύθερη Αγορά – Κρατισμός» εξακολουθεί να είναι χαραγμένο βαθιά μέσα στις συνειδήσεις των ανθρώπων της εποχής μας, πιστεύουμε όμως πως αυτό έχει πια ξεπεραστεί από τις συνθήκες της οικονομικής πραγματικότητας που υπάρχει σήμερα.

Θεωρούμε ότι ένα σύστημα οικονομικής πολιτικής θα πρέπει πια να προσδιορίζεται με βάση όχι έναν αλλά τρεις άξονες. Ο πρώτος άξονας είναι η ευθεία της αντιπαράθεσης των συμφερόντων «εταιρειών» και «πολιτών», θέλουμε η οικονομική μας πολιτική να στοχεύει στη δημιουργία «οικονομικά εύρωστων εταιρειών» ή «ευημερούντων πολιτών»; Ο δεύτερος άξονας σχηματίζεται από την ευθεία της αντιπαράθεσης στη δυνατότητα λήψης αποφάσεων ανάμεσα στα «εθνικά κράτη» και στην «Ευρωπαϊκή Ένωση», θέλουμε οι αποφάσεις για την εθνική οικονομική μας πολιτική να παίρνονται στην Ελλάδα ή στις Βρυξέλλες; Ο τρίτος άξονας σχηματίζεται από την ευθεία της αντιπαράθεσης της ισχύος «πολυεθνικών εταιρειών» και «εθνικών κρατών», θέλουμε να αγωνιούμε εμείς για το πώς θα φέρουμε περισσότερες πολυεθνικές στην Ελλάδα ή να αγωνιούν οι πολυεθνικές για το πώς θα μπορέσουν να λειτουργήσουν κερδοφόρα στις συνθήκες της Ελλάδας; Και, πιστεύουμε, πως για να απαντήσει πραγματικά ένα κόμμα στο ποια είναι η πρότασή του για την οικονομική πολιτική της χώρας μας, θα πρέπει να δώσει απαντήσεις που να περιλαμβάνουν και τους τρεις αυτούς άξονες.

Θεωρούμε ότι οι απαντήσεις επί του πρώτου άξονα κρίνονται από το πώς βλέπουμε τη λειτουργία του κράτους. Πιστεύουμε ότι το κράτος μας υπάρχει για να παρέχει στους πολίτες του υψηλού επιπέδου υπηρεσίες κοινωνικά αγαθά σε μια σειρά από τομείς όπως, ενδεικτικά, η ασφάλεια, η εργασία, η δικαιοσύνη, η υγεία, ή η κοινωνική πρόνοια.

Θεωρούμε ότι οι απαντήσεις στο δεύτερο άξονα κρίνονται από το πώς βλέπουμε τη σχέση της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και έχουμε ήδη απαντήσει πως πιστεύουμε σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση, σε μια Ευρώπη, των Εθνών και όχι των εταιρειών ή των λαών.

Θεωρούμε ότι οι απαντήσεις επί του τρίτου άξονα κρίνονται από το πώς βλέπουμε την παγκοσμιοποίηση. Και έχουμε ήδη απαντήσει πως διαφωνούμε με την παγκοσμιοποίηση που στοχεύει στη δημιουργία μιας βάρβαρης ανθρωπότητας που θα βασιλεύουν το κέρδος, ο πλούτος και η δύναμη, μιας ανθρωπότητας στην οποία η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων θα είναι αναγκασμένη να ζει, να σκέπτεται και να κινείται σύμφωνα με τις επιταγές και διαθέσεις των αφεντικών της.

4.2. Για την Οικονομική Πολιτική

Πιστεύουμε ότι η ιστορία έχει αποδείξει ότι τα απόλυτα οικονομικά μοντέλα έχουν αποτύχει, τόσο εκείνο του φιλελευθερισμού λόγω των κοινωνικών αδικιών που προκαλεί, όσο και εκείνο του σοσιαλισμού λόγω προβλημάτων που επιφέρει στη λειτουργία ενός κράτους. Θεωρούμε ότι θα ήταν ολέθριο λάθος να κατευθυνθεί η οικονομία της Ελλάδας προς μία από αυτές τις δύο κατευθύνσεις και πιστεύουμε ότι η καλύτερη λύση βρίσκεται κάπου στη μέση. Πιστεύουμε τόσο στην ανάγκη της Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας και της Ελεύθερης Αγοράς όσο και στην ανάγκη της υπεύθυνης Κρατικής Παρέμβασης.

4.2.1. Για την Κρατική Επιχειρηματική Δραστηριότητα

Πιστεύουμε στον υπεύθυνο και λελογισμένο κρατικό παρεμβατισμό εκεί όπου το επιβάλλουν και το υπαγορεύουν τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και τα εθνικά μας συμφέροντα και θεωρούμε ότι ο σχεδιασμός της εθνικής ανάπτυξης και της πολιτικής για την εργασία, των δημόσιων οικονομικών και των θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να είναι στον έλεγχο του κράτους.

Πιστεύουμε ότι η επιχειρηματική παρουσία του κράτους είναι απαραίτητη σε ολιγάριθμους στρατηγικούς τομείς της χώρας μας όπως η ενέργεια, οι επικοινωνίες, οι μεταφορές, η αμυντική βιομηχανία ή οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, με ρόλο παραγωγικό, ερευνητικό, παραγωγής και μεταφοράς τεχνογνωσίας, καθώς και αποτρεπτικό της δημιουργίας εξαρτήσεων ή καρτέλ. Θεωρούμε ότι η κρατική παρουσία πρέπει να έχει τη μορφή μιας βασικής μονάδας ανά κλάδο, υπό κρατικό έλεγχο και με ειδικό καθεστώς διοίκησης και εργασιακών σχέσεων, ώστε να εξασφαλίζεται η παραγωγική και αποδοτική λειτουργία τους με κριτήρια του ιδιωτικού τομέα. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε και τη δημιουργία ενός δικτύου παραγωγής και διάθεσης ειδών λαϊκής κατανάλωσης υπό κρατικό έλεγχο (ένδυση, υπόδηση, οικιακά είδη, παιδικά είδη), ενδεχομένως και με τη μορφή συνεργασιών δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, με στόχο τη συγκράτηση της τιμής των ειδών αυτών ή και την επαναφορά της σε χαμηλότερα από τα σημερινά επίπεδα.

Θεωρούμε ως ειδικές περιπτώσεις κρατικής επιχειρηματικότητας τις διάφορες εταιρείες των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τους Οργανισμούς ή τα Εργαστήρια Πιστοποίησης Ποιότητας υπηρεσιών, προϊόντων και εταιρειών, για τις οποίες πιστεύουμε ότι απαιτείται θέσπιση υψηλών κριτηρίων ποιότητας για τη λειτουργία τους, αυστηρή αξιολόγησή τους και διεύρυνση του ρόλου και των αποδοτικών δραστηριοτήτων τους.

4.2.2. Για την Ιδιωτική Επιχειρηματικότητα

Πιστεύουμε στην Ιδιωτική Πρωτοβουλία και την Ελεύθερη Αγορά ως κοινωνική δράση για λογαριασμό και για το καλό της κοινωνίας μας. Θεωρούμε ότι η χώρα μας χρειάζεται μια ανθρώπινη λειτουργία των νόμων της αγοράς που θα γεφυρώνει, στο

μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, το χάσμα ανάμεσα στην παραγωγή και την κατανάλωση, ανάμεσα στον ανεξέλεγκτο πλούτο των λίγων και την ακραία φτώχεια των πολλών. Θεωρούμε, ακόμα, ότι για την καλύτερη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς και την αποφυγή της δημιουργίας καρτέλ θα πρέπει να υπάρχει κρατικός έλεγχος τόσο στο στάδιο της παραγωγής ή της εισαγωγής ενός προϊόντος όσο και στον προσδιορισμό του ελάχιστου και του μέγιστου συντελεστή κέρδους, αφήνοντας τον ανταγωνισμό να καθορίσει την τελική του τιμή.

Στα πλαίσια της ενίσχυσης της υγιούς ιδιωτικής επιχειρηματικότητας προτείνουμε:

- να υπάρξει αναδιαμόρφωση του Αναπτυξιακού Νόμου με θέσπιση ουσιαστικών επιχειρηματικών κινήτρων παράλληλα με αυστηρό έλεγχο για την επίτευξη των επιδοτούμενων αποτελεσμάτων
- να δημιουργηθεί ένας Οργανισμός Επιχειρηματικής Ανάπτυξης και Πολιτικής, κατά τα πρότυπα του ιαπωνικού ΜΠΠ, με δραστηριότητες την εκπόνηση μελετών βιομηχανικής και επιχειρηματικής στρατηγικής, την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών και υποστήριξης σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και την εξυγίανση προβληματικών επιχειρήσεων προκειμένου να πωληθούν ή να εκκαθαριστούν.
- να αναδιαμορφωθεί ο Οργανισμός Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας και οι δραστηριότητες του να διευρυνθούν έτσι ώστε να περιλάβουν την επιχειρηματική έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία.

4.3. Για τη Μισθολογική Πολιτική

Πιστεύουμε ότι η συνεχόμενη μείωση της αμοιβής της εργασίας στην Ελλάδα αποτελεί μία από τις συνέπειες του δικομματισμού, ένα φαινόμενο το οποίο αποδεκατίζει τον κόσμο της εργασίας και για το οποίο ευθύνονται εξίσου τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και το ΠΑΣΟΚ, ένα φαινόμενο αντικοινωνικό και αντιδημοκρατικό το οποίο πρέπει να σταματήσει.

Πιστεύουμε ότι η πολιτική των αμοιβών της εργασίας στον ιδιωτικό τομέα πρέπει να αντιμετωπιστεί εξαρχής και να τεθεί, μέσω μιας διαδικασίας διαλόγου, σε νέα βάση. Θεωρούμε ως κομβικά σημεία αυτής της νέας τοποθέτησης την ανατροπή των σχέσεων της διαφθοράς και διαπλοκής ανάμεσα στο πολιτικό και το οικονομικό κατεστημένο της χώρας μας, τη δημιουργία ενός νέου θεσμικού πλαισίου για την εργασία στον ιδιωτικό τομέα, καθώς και την αναδόμηση των σχέσεων εργασίας – κεφαλαίου πάνω στα νέα πρότυπα που θα έχουν δημιουργηθεί. Θεωρούμε, ακόμα, ότι για να αποκατασταθούν οι μισθολογικές αδικίες που υπάρχουν σήμερα θα πρέπει να θεσπιστεί ένας «Κατώτατος Εθνικός Μισθός», που θα προσδιοριστεί ξεχωριστά για κάθε επάγγελμα με βάση κριτήρια μορφωτικού επιπέδου, ειδίκευσης, ωραρίου και άλλων αντικειμενικών προσόντων, και θα διαμορφωθεί στην βάση της εξομοίωσης με τον αντίστοιχο μέσο μισθό στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της υπέρβασης του «ορίου της φτώχειας».

Πιστεύουμε ότι η πολιτική των αμοιβών της εργασίας στον δημόσιο τομέα πρέπει να εκλογικευτεί συνδεδεμένη με τον αντίστοιχο μισθό των εργαζομένων σε αντίστοιχες θέσεις του ιδιωτικού τομέα, και να εξατομικευτεί συνδεδεμένη με την αποτελεσματικότητα, την παραγωγικότητά και την ακεραιότητά του κάθε δημόσιου υπαλλήλου. Θεωρούμε, ακόμα, ότι στις αποδοχές των εργαζομένων στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα, καθώς και σε επιχειρήσεις που το Δημόσιο έχει την πλειοψηφία των μετοχών τους, θα πρέπει να υπάρχει ένα ανώτατο όριο. Το όριο αυτό πιστεύουμε ότι θα πρέπει να προσδιορίζεται όχι από τον μισθό του Προέδρου του Αρείου Πάγου όπως ισχύει σήμερα αλλά από ένα πολλαπλάσιο του αντίστοιχου «κατώτατου εθνικού μισθού», ενδεικτικά προτείνουμε την «Αρχή του

Επταπλασίου» σύμφωνα με την οποία κανένας μισθός του Δημοσίου δεν θα μπορεί να είναι υψηλότερος του επταπλασίου του αντίστοιχου κατωτάτου Εθνικού μισθού.

4.4. Για τη Φορολογική Πολιτική

Πιστεύουμε ότι το σημερινό φορολογικό μας σύστημα είναι απαρχαιωμένο, άδικο και αναποτελεσματικό και θεωρούμε το φαινόμενο της φοροδιαφυγής ως μία έμπρακτη αντίδραση του ελληνικού λαού στην αδικία που υφίσταται από το κράτος.

Θεωρούμε ότι η φορολόγηση των Ελλήνων πολιτών είναι ιδιαίτερα άδικη σε τρία σημεία: α) στο μέγεθος και την έκταση των εμμέσων φόρων σε σχέση με τους άμεσους, β) στο ότι ενώ στα φυσικά πρόσωπα (πολίτες και προσωπικές εταιρείες) φορολογούνται τα μικτά έσοδα (τζίρος), στα νομικά πρόσωπα (εταιρείες) φορολογούνται τα κέρδη, και γ) στο ότι δεν φορολογείται η οικονομική δραστηριότητα του μεγάλου αριθμού των παράνομων οικονομικών μεταναστών. Θεωρούμε, ακόμα, ότι το φαινόμενο της φοροδιαφυγής θα συνεχίσει να υπάρχει για όσο χρονικό διάστημα συνεχίζει να υφίσταται η αίσθηση της φορολογικής αδικίας στους πολίτες, ανεξάρτητα από τα όποια μέτρα περιστολής του λαμβάνονται από τις εκάστοτε κυβερνήσεις.

Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να υπάρξει δραστική αλλαγή του σημερινού πλαισίου φορολόγησης, με γνώμονα την εξάλειψη των αδικιών στη φορολόγηση των Ελλήνων πολιτών. Θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει ελάττωση στο μέγεθος και την έκταση των εμμέσων φόρων, εξομοίωση της φορολόγησης των φυσικών προσώπων με εκείνη των εταιρειών, και φορολόγηση, στην πηγή, της οικονομικής δραστηριότητας των παράνομων οικονομικών μεταναστών με την πρόβλεψη ότι αυτό δεν θα αποτελεί νομιμοποίησή τους. Θεωρούμε, ακόμα, ότι θα πρέπει να υπάρξει απλοποίηση του Φορολογικού Συστήματος, με μείωση των συντελεστών φορολόγησης στα σύγχρονα διεθνή επίπεδα και πρόβλεψη αυστηρών ποινών για τους παραβάτες.

Θεωρούμε ότι η φορολογική πολιτική μπορεί και πρέπει να χρησιμοποιηθεί και ως ένα βασικό εργαλείο προώθησης της ανάπτυξης της οικονομίας μας. Θεωρούμε ακόμα ως βήματα προς την κατεύθυνση αυτή, τον σχεδιασμό και τη λήψη μέτρων που θα στρέφουν τους πολίτες και τις εταιρείες προς την κατεύθυνση της επένδυσης ή επανεπένδυσης των κερδών τους και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, καθώς και της εγκατάστασής τους σε περιοχές με ειδικό εθνικό ενδιαφέρον για τη χώρα μας.

4.5. Για τις Αποκρατικοποιήσεις Εταιρειών του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα

Πιστεύουμε ότι οι Κυβερνήσεις εκλέγονται για να διαχειριστούν την τύχη και την παρουσία του Ελληνικού λαού, χωρίς όμως να τους παραχωρείται και η κυριότητα της περιουσίας αυτής. Και αναρωτιόμαστε για το πώς είναι δυνατόν κάποιος να πουλά κάτι του οποίου δεν έχει την κυριότητα. Θεωρούμε ότι η εκλογή μιας Κυβέρνησης δεν της δίνει το δικαίωμα να ξεπουλά την περιουσία του Ελληνικού λαού, τις δημόσιες εταιρείες που φτιάχτηκαν και αναπτύχτηκαν από το υστέρημα του ελληνικού λαού.

Πιστεύουμε όμως και ότι η τάση για κρατισμό που επέδειξε το ΠΑΣΟΚ στα πρώτα χρόνια της διακυβέρνησής του οδήγησε στο να υπάρχουν σήμερα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα μία σειρά από εταιρείες οι οποίες δεν έχουν στρατηγικό χαρακτήρα για τη χώρα μας και λειτουργούν ζημιογόνα επιβαρύνοντας τον κρατικό προϋπολογισμό. Θεωρούμε ότι οι εταιρείες αυτού του τύπου πρέπει να ιδιωτικοποιηθούν, είτε με εξαγορά τους από ιδιώτες επενδυτές είτε με μετοχοποίηση τους στα πλαίσια πολυμετοχικών ανωνύμων εταιριών Λαϊκής Βάσης.

**(Υπουργείο Κοινωνικής Προστασίας, που θα περιλαμβάνει
Υφυπουργεία στους τομείς της Δικαιοσύνης, της Δημόσιας Τάξης
και της Αντιμετώπισης Φυσικών Καταστροφών)**

ΣΤ.5. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄.Σ. για τη Δικαιοσύνη

5. Δικαιοσύνη

Πιστεύουμε πως η Ελλάδα πρέπει να είναι ένα Κράτος Δικαίου. Πιστεύουμε, ακόμα, ότι ένα Κράτος Δικαίου δεν μπορεί ούτε να υπάρξει ούτε να ονομάζεται έτσι αν σε αυτό η Δικαιοσύνη δεν λειτουργεί και δεν απονέμεται σύμφωνα με τον υψηλό κοινωνικό της ρόλο.

Πιστεύουμε ότι η ανεξάρτητη, από την Εκτελεστική Εξουσία, λειτουργία της Δικαστικής Εξουσίας αποτελεί ένα απαραίτητο και θεμελιώδες στοιχείο του Κράτους Δικαίου. Πιστεύουμε ακόμα ότι η αρχή αυτή δεν λειτούργησε ποτέ μέχρι σήμερα στην Ελλάδα καθώς η ανωτάτη ηγεσία της Δικαιοσύνης διορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο, όπως προβλέπεται από τις σχετικές συνταγματικές διατάξεις.

Στη σημερινή Ελλάδα μοιάζει να έχει εκλείψει εντελώς το Κράτος Δικαίου και οι πολίτες δεν έχουν πλέον εμπιστοσύνη ως προς την απονομή και την επιβολή της δικαιοσύνης. Η διαφθορά και η διαπλοκή στο δημόσιο βίο, η αργοπορία στη απονομή της δικαιοσύνης, η ατιμωρησία επιφανών και ισχυρών προσώπων και η διαφθορά στους κόλπους των λειτουργών της Δικαιοσύνης αποτελούν γεγονότα που κλόνισαν συθέμελα το κύρος του θεσμού που αποτελεί τον φρουρό των θεσμών του πολιτεύματος. Θεωρούμε ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει και να υπάρξει μια σειρά από θεσμικές αλλαγές που θα οδηγήσουν στην εδραίωση του Κράτους Δικαίου στην Ελλάδα.

5.1. Για την Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης

Πιστεύουμε ότι το να διασφαλιστεί η ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης από τις επιλογές της εκάστοτε Κυβέρνησης αποτελεί ένα κομβικό σημείο για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του πολίτη προς το Κράτος και το Νόμο.

Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να προωθηθούν μια σειρά από αλλαγές που θα οδηγήσουν συμβάλλουν στην ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης και, ως ένα πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή, θεωρούμε τη θεσμοθέτηση της ανάδειξης της ανώτατης ηγεσίας της Δικαιοσύνης, καθώς και των προϊσταμένων όλων των Δικαστηρίων, με εσωτερικές εκλογές των μελών του Δικαστικού Σώματος, με παράλληλη θεσμοθέτηση ιδιαίτερα υψηλών ποιοτικών κριτηρίων για το βιογραφικό των υποψηφίων που θα μπορούν να είναι υποψήφιοι για τις θέσεις αυτές. Παράλληλα, θεωρούμε ως απαραίτητες προϋποθέσεις το ότι η θητεία των Δικαστών πρέπει να είναι διασφαλισμένη προκειμένου να μη διαβάλλονται εύκολα από εξωτερικούς παράγοντες και το ότι οι κρίσεις για τις προαγωγές και τις μεταθέσεις Δικαστών όλων των βαθμίδων θα πρέπει να πραγματοποιούνται αποκλειστικά με αντικειμενικά κριτήρια και με αποφάσεις ενός ειδικού κλάδου του Δικαστικού Σώματος.

5.2. Για το Νομικό μας Σύστημα

Πιστεύουμε ότι σε ένα Κράτος οι νόμοι υπάρχουν για να εφαρμόζονται και όχι για να παρακάμπτονται ή για να πέφτουν σε αχρηστία και θεωρούμε πως θα πρέπει να υπάρξει μια ριζική αναμόρφωση του Νομικού μας Συστήματος και ένα «ξεκαθάρισμα» των Νόμων που θα παραμείνουν σε ισχύ και εκείνων που θα πρέπει να καταργηθούν.

Πιστεύουμε ότι σε ένα Κράτος Δικαίου η εφαρμογή των νόμων θα πρέπει να είναι ισότιμη για όλους τους πολίτες, ανεξάρτητα από την πολιτική, την κοινωνική ή την οικονομική τους δύναμη, και θεωρούμε ότι για να είναι η εφαρμογή των Νόμων δίκαιη θα πρέπει ταυτόχρονα να είναι σύντομη, ακριβής, συνεπής, αυστηρή και ομοιόμορφη.

5.3. Για την Αμεσότητα στην Απονομή της Δικαιοσύνης

Πιστεύουμε ότι το σημερινό σύστημα απόδοσης δικαιοσύνης έχει οδηγήσει στο να απαιτούνται ιδιαίτερα μεγάλα χρονικά διαστήματα μέχρι την τελεσιδικία μιας υπόθεσης, κάτι που πολλές φορές οδηγεί σε μια κατάσταση πρακτικής αρνησιδικίας.

Θεωρούμε ότι αυτό πρέπει να αλλάξει και να θεσπιστούν μια σειρά από διαδικασίες που χωρίς να παρακάμπτουν τους βαθμούς δικαιοδοσίας, το τεκμήριο της αθωότητας και την εμπειριστατωμένη αποδεικτική διαδικασία θα διευκολύνουν και θα επιταχύνουν την εκδίκαση υποθέσεων και θα αποσυμφορήσουν τα Δικαστήρια.

5.4. Για την Παραγραφή των Αδικημάτων

Πιστεύουμε πως το γεγονός ότι η δικονομία μας προβλέπει τόσο μικρούς χρόνους παραγραφής για τα ποινικά αδικήματα είναι ηθικά, πολιτικά και δικαστικά απαράδεκτο και ότι αυτό είναι κάτι που όχι μόνο κλονίζει συθέμελα τα ηθικά ερείσματα της ελληνικής κοινωνίας αλλά παραβιάζει και τη συνταγματική ισότητα των Ελλήνων. Θεωρούμε ότι κατάσταση αυτή πρέπει να πάρει αλλάξει και πιστεύουμε ότι για τα ιδιώνυμα αδικήματα κακουρηματικού χαρακτήρα, ιδιαίτερα για τα εγκλήματα κατά της ζωής, δεν θα πρέπει να υπάρχει χρόνος παραγραφής τους.

5.5. Για τα Σωφρονιστικά Ιδρύματα

Θεωρούμε ότι το Σωφρονιστικό σύστημα που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας είναι απαρχαιωμένο και ξεπερασμένο, τόσο στα επίπεδα της κτιριακής και της ανθρώπινης υποδομής του όσο και στον συνολικό τρόπο εφαρμογής και λειτουργίας του.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει να δημιουργηθούν νέες, σύγχρονης τεχνολογίας, φυλακές σε κάθε νομό, με στόχο την αποσυμφόρηση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων που, λόγω πολυκοσμίας, επικρατούν απελπιστικές συνθήκες διαβίωσης και υγιεινής. Ακόμα, ότι το καθεστώς των φυλάκων που υπάρχει σήμερα θα πρέπει να αλλάξει και να δημιουργηθεί ένα ειδικό Σώμα Ασφαλείας, η Δικαστική Αστυνομία, για τη φύλαξη και την ομαλή λειτουργία των Σωφρονιστικών Ιδρυμάτων.

Θεωρούμε ότι το σημερινό καθεστώς να υπάρχουν κοινά σωφρονιστικά ιδρύματα για τους ποινικούς και τους αστικούς κατάδικους, είναι απαράδεκτο και πως θα πρέπει να διαχωριστεί η αστική από την ποινική δικαιοσύνη τόσο στον τομέα της καταστολής όσο και του σωφρονισμού. Ακόμα, ότι το σημερινό καθεστώς των αδειών από τις φυλακές είναι δυνητικά επικίνδυνο και ότι θα πρέπει να αλλάξει, ενδεικτικά να μην χορηγούνται άδειες σε κρατούμενους που εκτίουν ποινή για κακουρηματικές πράξεις ειδεχθούς χαρακτήρα.

5.6. Για τα Αδικήματα με ιδιαίτερη Κοινωνική Σημασία

Πιστεύουμε ότι υπάρχουν ορισμένα αδικήματα με ιδιαίτερη κοινωνική σημασία όπως, ενδεικτικά, ο χρηματισμός των Δημοσίων Υπαλλήλων, η κλοπή και η κατάχρηση Δημοσίου χρήματος, η σύσταση δικαστικών κυκλωμάτων, η εμπορία ναρκωτικών ή η παιδεραστία και ο βιασμός ανηλίκων. Θεωρούμε ότι για τα αδικήματα αυτά θα πρέπει να δημιουργηθεί ειδική νομοθεσία που θα προβλέπει αυστηρές ποινές παραδειγματικού χαρακτήρα, ενδεικτικά η πραγματική ισόβια κάθειρξη ή η εσχάτη των ποινών, εφόσον καταστούν αποδεκτές ως ποινές από την ελληνική κοινωνία.

5-A. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ. για την Ασφάλεια, τη Δημόσια Τάξη και τα Σώματα Ασφαλείας

5-A. Ασφάλεια, Δημόσια Τάξη και Σώματα Ασφαλείας

Πιστεύουμε ότι η έννοια της ασφάλειας σε ένα Κράτος Δικαίου εμπεριέχει δύο διαφορετικές παραμέτρους. Η πρώτη είναι το δικαίωμα του κάθε πολίτη να απολαμβάνει την ίδια του τη ζωή, τις ελευθερίες του, τα ανθρώπινα δικαιώματά του και τα αγαθά που απέκτησε και κατέχει νόμιμα, χωρίς αυτά να τίθενται σε κίνδυνο ή σε αμφισβήτηση τόσο από άλλους ανθρώπους όσο και από τους διάφορους κρατικούς μηχανισμούς. Η δεύτερη παράμετρος είναι η υποχρέωση του κράτους να εξασφαλίζει την ασφάλεια των πολιτών του. Για το λόγο αυτό και θεωρούμε ότι οι πολίτες ενός κράτους νοιώθουν ανασφαλείς όταν δεν τηρείται οποιαδήποτε από τις παραπάνω προϋποθέσεις.

Πιστεύουμε ότι η έννοια της Δημόσιας Τάξης σε ένα Κράτος Δικαίου εμπεριέχει ένα και μόνο ένα νόημα, την υποχρέωση του κράτους να περιφρουρεί και να διασφαλίζει την τήρηση των Νόμων του και την ομαλή, συνολική, λειτουργία της κοινωνίας των ανθρώπων που ζουν σε αυτό. Για το λόγο αυτό και θεωρούμε ότι οι πολίτες ενός κράτους νοιώθουν ότι υπάρχει διατάραξη της Δημόσιας Τάξης του κράτους τους όταν γίνονται μάρτυρες καταστάσεων που δείχνουν ότι η ομαλή κοινωνική, οικονομική ή πολιτική ζωή της χώρας τους έχει διαταραχθεί.

Θεωρούμε τα Σώματα Ασφαλείας ως τον οργανισμό που δημιούργησε το κράτος για να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που έχει απέναντι στους πολίτες του στα θέματα της εξασφάλισης της ασφάλειας των πολιτών του και της διατήρησης της ομαλής, συνολικής, κοινωνικής τους ζωής.

5-A.1. Για την Ασφάλεια, τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις Κοινωνικές Ελευθερίες

Θεωρούμε ότι σε ένα σύγχρονο Κράτος Δικαίου δεν υπάρχουν διλήμματα μεταξύ ασφάλειας, δικαιωμάτων και ελευθερίας, καθώς στο δικαίωμα του πολίτη για ασφάλεια εμπεριέχεται και ο σεβασμός τόσο των δικαιωμάτων του όσο και των κοινωνικών του ελευθεριών του.

Αναγνωρίζουμε ότι σε ένα σύγχρονο Κράτος Δικαίου δημιουργούνται συχνά ερωτηματικά για το σημείο που υπάρχει το όριο ανάμεσα στο δικαίωμα ενός πολίτη για ασφάλεια και στο δικαίωμα των κοινωνικών ελευθεριών ή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ενός άλλου πολίτη. Πιστεύουμε όμως ότι τα προβλήματα αυτά δημιουργούνται για δύο κυρίως λόγους, την έλλειψη ενός νομοθετικού πλαισίου που ορίζει με σαφήνεια τα όρια αυτά, ή και την, για οποιοδήποτε λόγο, αποτυχία των Σωμάτων Ασφαλείας να τηρήσουν τις προβλεπόμενες από το Νόμο διαδικασίες για την τήρηση της Δημόσιας Τάξης.

5-A.2. Για τον ρόλο των Σωμάτων Ασφαλείας

Πιστεύουμε ότι τα Σώματα Ασφαλείας έχουν έναν ιδιαίτερα πολύπλοκο και σημαντικό ρόλο στην εύρυθμη λειτουργία της κοινωνία μας και θεωρούμε ότι για να ανταποκριθούν αποτελεσματικά σε αυτόν θα πρέπει να βρίσκονται στην υπηρεσία του κοινωνικού συνόλου, όπως υπαγορεύεται από το Σύνταγμα και τους Νόμους μας.

Πιστεύουμε ότι ο κομματικός διπολισμός, με την εκτός των ορίων πολιτική δύναμή του και στο όνομα των αναγκών της παγκοσμιοποίησης, υποθάλπει τον αναχρονισμό και την συντήρηση έτσι ώστε, μέσα από ένα αδιαφανές καταπιεστικό σύστημα, να μετατρέπει

τα Σώματα Ασφαλείας σε σκληρό προστάτη και φύλακα του πολιτικού συστήματος με την προοπτική της αδρανοποίησης των κοινωνικών, των ατομικών και των εργασιακών απαιτήσεων των πολιτών και της κοινωνίας.

Πιστεύουμε ότι το προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας προσπαθεί να πράξει κάθε φορά το καλύτερο δυνατό, κινούμενο από υψηλή αίσθηση καθήκοντος και συναίσθηση της σημασίας της λειτουργίας του για το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο, ακροβατώντας όμως τις περισσότερες φορές στα όρια Κυβερνητικών εντολών που στοχεύουν στην εξυπηρέτηση κομματικών, ή σχετιζόμενων με την παγκοσμιοποίηση, σκοπιμοτήτων αντί στην αποτελεσματικότερη πραγμάτωση του κοινωνικού ρόλου των Σωμάτων Ασφαλείας.

5-A.3. Για τα προβλήματα στην αστυνόμευση και την ανασφάλεια των πολιτών

Πιστεύουμε ότι η, αυξανόμενη τα τελευταία χρόνια, αδυναμία αποτελεσματικής αστυνόμευσης είναι ένα σύνθετο πρόβλημα που σχετίζεται περισσότερο με πολιτικές αποφάσεις των πρόσφατων Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, παρά με προβλήματα, πράξεις ή παραλείψεις, των Σωμάτων Ασφαλείας.

Θεωρούμε ότι η ανεξέλεγκτη είσοδος παράνομων οικονομικών μεταναστών έγινε με την ανοχή και την ένοχη νομοθετικά αδράνειά της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και λειτούργησε καταλυτικά σε βάρος της Δημόσιας Τάξης όσο και της ασφάλειας των πολιτών.

Θεωρούμε ότι η νομιμοποίηση μαφιοζικών και εγκληματικών στοιχείων με την εμπλοκή των υπεύθυνων κρατικών λειτουργών και φορέων, κομματικών υποκειμένων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, οδήγησε στη συστηματοποίηση του οργανωμένου εγκλήματος και σε θρασύτατες συμπεριφορές και ενέργειες των κακοποιών που επιτείνουν την ανασφάλεια των πολιτών.

5-A.4. Για τα προβλήματα των Σωμάτων Ασφαλείας

Θεωρούμε ότι τόσο το θεσμικό πλαίσιο όσο και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκτελούν το έργο τους τα Σώματα Ασφαλείας, η Αστυνομία, η Πυροσβεστική, το Λιμενικό και η Δασοφυλακή, παρουσιάζουν σημαντικά προβλήματα και πρέπει να εκσυγχρονιστούν και να συμπληρωθούν.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει ληφθούν θεσμικά μέτρα για τον επαναπροσδιορισμό των σχέσεων Κράτους, Σωμάτων Ασφαλείας και Κοινωνίας, καθώς και για την ευρύτερη κοινωνική αναγνώρισή του ρόλου των Σωμάτων Ασφαλείας.

Θεωρούμε ότι για να μπορέσουν τα Σώματα Ασφαλείας να επιτελέσουν την αποστολή τους και να προσφέρουν ένα περιβάλλον ασφάλειας για τον πολίτη, θα πρέπει η Κυβέρνηση να λύσει τα προβλήματα που έχουν σε εξοπλισμό, κτιριακές υποδομές και στον προγραμματισμό της διάθεσης του ανθρώπινου δυναμικού τους. Θα πρέπει, ακόμα, να αντιμετωπιστούν μια σειρά από χρόνια θεσμικά αιτήματα των στελεχών τους, όπως η αποβολή του κομματισμού από αυτά, η δημιουργία ενός σταθερού κανονιστικού πλαισίου για αξιολογικές προαγωγές και μετακινήσεις τους ή η απαλλαγή τους από καθήκοντα που δεν σχετίζονται με τη Δημόσια Τάξη, όπως επίσης και να ικανοποιηθούν τα βασικά οικονομικά τους αιτήματα.

(Υπουργείο Εθνικής Ανάπτυξης, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς του Εμπορίου, της Γεωργίας, του Τουρισμού, της Βιομηχανίας και των Δημοσίων Έργων)

ΣΤ.6. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Ανάπτυξη της Ελλάδας και των Ελλήνων

6. Για την Ανάπτυξη

Θεωρούμε ότι η Ελλάδα είναι μία χώρα με πολλές δυνατότητες κρατικής ανάπτυξης και ότι κατοικείται από ανθρώπους με μεγάλες δυνατότητες προσωπικής ανάπτυξης, χωρίς όμως να έχει καταστεί δυνατή μέχρι σήμερα η πραγματική ενεργοποίηση και πραγμάτωση των συνολικών αναπτυξιακών δυνατοτήτων της χώρας μας. Αυτή η αντίφαση, ανάμεσα στις αναπτυξιακές δυνατότητες και στην πραγμάτωσή τους, πιστεύουμε ότι οφείλεται σε μία σειρά από λόγους και κρατικές δυσλειτουργίες που σχετίζονται με αποφάσεις των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, στα πλαίσια μιας γενικότερης αντιλαϊκής κατεύθυνσης των πολιτικών τους. Για το λόγο αυτό και θεωρούμε ότι το πρώτο βήμα προς μία πραγματική αναπτυξιακή πολιτική θα πρέπει να είναι η συστηματική καταγραφή και κατάργηση όλων εκείνων των μεθοδεύσεων που «βάζουν φρένο» είτε στην πραγμάτωση των δυνατοτήτων κρατικής ανάπτυξης της Ελλάδας, είτε στην πραγμάτωση των δυνατοτήτων προσωπικής ανάπτυξης των Ελλήνων πολιτών.

6.1. Για την Αναπτυξιακή πολιτική

Πιστεύουμε ότι η αναπτυξιακή πολιτική της χώρας μας δεν μπορεί παρά να είναι συνδεδεμένη με τις γενικότερες πολιτικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αειφόρο Ανάπτυξη όπως αναθεωρήθηκαν και παρουσιάζονται στην 10917/06 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης. Επιπλέον, οφείλει να μην παραγνωρίζει την πραγματικότητα της σημαντικής υστέρησης της Ελλάδας σε σχέση με τις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να στοχεύει ενεργά προς την πραγματική σύγκλιση μαζί τους. Τέλος, στα πλαίσια της ανθρωποκεντρικής οπτικής μας για την ανάπτυξη, θεωρούμε ότι θα πρέπει να εστιάζεται στην απελευθέρωση των προσωπικών δυνατοτήτων ανάπτυξης του κάθε Έλληνα πολίτη.

6.1.1. Για την Αειφόρο Ανάπτυξη

Θεωρούμε, σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι Αειφόρος ανάπτυξη σημαίνει πως πρέπει να στοχεύσουμε στο να καλυφθούν οι ανάγκες της παρούσας γενιάς χωρίς να υποθηκεύεται η ικανότητα των επόμενων γενεών να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες.

Προτείνουμε το μοντέλο της Αειφόρου Ανάπτυξης γιατί είναι το μοντέλο ανάπτυξης που αποσκοπεί στη διασφάλιση της ικανότητας της γης να ευνοεί όλες της μορφές ζωής και βασιίζεται στις αρχές της δημοκρατίας, της ισότητας των φύλων, της αλληλεγγύης, του κράτους δικαίου και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μεταξύ άλλων της ελευθερίας και της ισότητας ευκαιριών για όλους. Ακόμα, γιατί αποβλέπει στη συνεχή βελτίωση της ποιότητας ζωής και των συνθηκών διαβίωσης στη Γη προς όφελος τόσο της παρούσας όσο και των μελλοντικών γενεών και προωθεί μια δυναμική οικονομία με πλήρη απασχόληση, υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης, προστασία της υγείας, κοινωνική και εδαφική συνοχή και προστασία του περιβάλλοντος σε έναν ειρηνικό και ασφαλή πλανήτη, ο οποίος σέβεται την πολιτιστική ποικιλομορφία.

Θεωρούμε ότι οι βασικές αναπτυξιακές ανάγκες της Ελλάδας είναι, ταυτόχρονα, και βασικοί στόχοι του μοντέλου της Αειφόρου Ανάπτυξης, όπως:

α) ο προσδιορισμός και η ανάπτυξη δράσεων που θα επιτρέψουν τη συνεχή βελτίωση της ποιότητας ζωής τόσο της σημερινής γενιάς όσο και των επόμενων γενεών μέσω της δημιουργίας βιώσιμων ανθρώπινων κοινοτήτων ικανών για αποτελεσματική διαχείριση και χρησιμοποίηση των πόρων,

β) η προώθηση μιας κοινωνίας υγιούς, δίκαιης, ασφαλούς και δημοκρατικής, η οποία θα βασίζεται στην κοινωνική ένταξη και τη συνοχή, θα σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και την πολιτιστική ποικιλομορφία, θα διασφαλίζει την ισότητα ανδρών και γυναικών και θα καταπολεμά κάθε μορφή διάκρισης,

γ) η προώθηση μιας οικονομίας ακμάζουσας, πλούσιας σε γνώσεις, ανταγωνιστικής, καινοτόμου και οικολογικά αποτελεσματικής, που θα εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο ζωής, πλήρη απασχόληση και ποιότητα της εργασίας,

δ) η ανταπόκριση στις ανάγκες των τωρινών γενεών χωρίς να διακυβεύεται η δυνατότητα των μελλοντικών γενεών να καλύπτουν τις ανάγκες τους,

ε) η διασφάλιση της δυνατότητας των πολιτών να ασκούν τα δικαιώματά τους όσον αφορά την πρόσβαση στις πληροφορίες και εξασφάλιση της πρόσβασής τους στη δικαιοσύνη,

στ) η ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών στη λήψη των αποφάσεων,

ζ) η καλύτερη ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σε θέματα αειφόρου ανάπτυξης,

η) η ενημέρωση των πολιτών σχετικά με την επίδρασή τους στο περιβάλλον και τις εναλλακτικές δυνατότητες που διαθέτουν για να προβαίνουν σε πλέον βιώσιμες επιλογές,

θ) η ενίσχυση του κοινωνικού διαλόγου, της κοινωνικής ευθύνης των επιχειρήσεων και των εταιρικών σχέσεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα, ώστε να προωθηθούν η συνεργασία και οι κοινές ευθύνες όσον αφορά την εφαρμογή αειφόρων προτύπων κατανάλωσης και παραγωγής,

ι) η εξασφάλιση της αντιστοιχίας μεταξύ τιμών και πραγματικού κοινωνικού κόστους των δραστηριοτήτων κατανάλωσης και παραγωγής και μέριμνα ώστε οι ρυπαίνοντες να πληρώνουν για τις βλάβες που προξενούν στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

6.1.2. Για τη σύγκλιση της οικονομίας μας με τις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Πιστεύουμε ότι είναι ζωτική ανάγκη για την Ελλάδα και για τους Έλληνες πολίτες η επιδίωξη πραγματικής σύγκλισης με τις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι αυτό μπορεί να συμβεί μόνον αν αποκατασταθεί ένα υγιές αναπτυξιακό κλίμα, με ξεκάθαρους στόχους ως προς τις κατευθύνσεις της οικονομικής σύγκλισης, για την εκπλήρωση των οποίων το Ελληνικό Κράτος θα παρέχει τα ανάλογα κίνητρα.

Προς την κατεύθυνση αυτή, θεωρούμε ότι τα κεφάλαια του προϋπολογισμού των δημοσίων επενδύσεων θα πρέπει να αξιοποιούνται κατά προτεραιότητα σε στρατηγικούς τομείς για την αναβάθμιση της υποδομής και παραγωγικής βάσης της χώρας μας και να στοχεύουν, κυρίως, στην ανάπτυξη των προβληματικών περιοχών της Ελλάδας. Ακόμα, θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει μια δικαιότερη κατανομή Πόρων και Ενισχύσεων, με στόχο την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και όχι, όπως συμβαίνει σήμερα, τις πολιτικές επιδότησης της ανεργίας.

Θεωρούμε ακόμα ότι για να επιτευχθεί η πραγματική σύγκλιση με τις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να εξαντληθεί το σύνολο των

δυνατοτήτων της χώρας μας για μία περισσότερο αυτόνομη αναπτυξιακή πολιτική, κυρίως απέναντι σε πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποσκοπούν στον περιορισμό ή την κατάργηση της δυνατότητας των κρατών μελών της να ασκούν πολιτική ανάπτυξης μέσω φορολογικών και άλλων κινήτρων.

Πιστεύουμε, τέλος, ότι για την επίτευξη πραγματικής σύγκλισης με τις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η χώρα μας είναι αναγκαίο να εστιαστεί και στην ανάπτυξη του πρωτογενούς και του δευτερογενούς τομέα της οικονομίας μας, αξιοποιώντας το φυσικό της πλούτο και τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα. Πρέπει, επιτέλους, να τολμήσουμε να εκμεταλλευθούμε τα πετρέλαια του Αιγαίου και του Ιονίου. Πρέπει, επιτέλους, να τολμήσουμε να εκμεταλλευθούμε το χρυσό, το ουράνιο και τα άλλα σπάνια ορυκτά που βρίσκονται στο υπέδαφος της πατρίδας μας. Πρέπει, επιτέλους, να τολμήσουμε να φέρουμε στην επιφάνεια και να αποκαταστήσουμε τα αρχαία μας.

6.1.3. Για την Προσωπική Ανάπτυξη των Ελλήνων

Πιστεύουμε ότι η οποιαδήποτε πολιτική ανάπτυξης πρέπει να γίνεται με επίκεντρο και με γνώμονα τον κάθε μεμονωμένο πολίτη και ιδιαίτερα εκείνους που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στην ανεργία, στην απομόνωση και στον κοινωνικό πολιτισμό. Η διάσταση αυτή ενυπάρχει μέσα στο αναπτυξιακό μοντέλο της Αειφόρου Ανάπτυξης που προτείνουμε και στο πλαίσιο του θεωρούμε ότι θα πρέπει να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία και την βελτίωση της σωματικής, της ψυχικής και της πνευματικής υγείας των Ελλήνων καθώς και της παιδείας και της εκπαίδευσής τους, όπως αναθεωρήθηκαν και παρουσιάζονται στην 10917/06 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Αειφόρο Ανάπτυξη. Θεωρούμε ακόμα ότι θα πρέπει να ληφθούν μία σειρά από μέτρα προκειμένου να δρομολογηθεί η αλλαγή της στάσης που έχει ο ευρύτερος κρατικός μηχανισμός προς τον κάθε Έλληνα πολίτη που προσπαθεί να δημιουργήσει και να αναπτυχθεί προσωπικά, και να ενεργοποιηθούν όλες εκείνες οι δομές που προβλέπονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την υποστήριξη της ανάπτυξης των κατοίκων της.

6.1.4. Ανάπτυξη και προβλήματα της κοινωνίας μας

Θεωρούμε ότι η Ελληνική κοινωνία, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, αντιμετωπίζει σήμερα μια σειρά από σημαντικά προβλήματα που απειλούν την συνοχή και αλληλεγγύη της. Το βάρος των προβλημάτων αυτών αισθάνονται όλα τα μέλη της κοινωνίας μας και πιστεύουμε πως η αντιμετώπισή τους είναι θέμα ζωτικής σημασίας για την Ελλάδα και ότι πρέπει να είναι, στα πλαίσια του δυνατού, άμεση και αποτελεσματική.

Θεωρούμε ότι τα προβλήματα της Ελληνικής κοινωνίας, έτσι όπως καταγράφονται σήμερα στις δημοσκοπήσεις, είναι αποτέλεσμα ελλειμμάτων ανάπτυξης και κοινωνικού αποκλεισμού. Και πιστεύουμε ότι το αναπτυξιακό μοντέλο της Αειφόρου Ανάπτυξης που προτείνουμε για την Ελλάδα, όπως περιγράφεται στην 10917/06 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Αειφόρο Ανάπτυξη, προσφέρει τις προσεγγίσεις που οδηγούν στην αντιμετώπιση και στην επίλυση τους.

6.1.4.1. Για τη σημασία των κοινωνικών προτύπων

Πιστεύουμε ότι το θέμα της σημασίας των κοινωνικών προτύπων είναι ακόμα «θέμα ταμπού» για ένα μεγάλο μέρος της Ελληνικής κοινωνίας, ίσως λόγω της σύνδεσής του με τη ρητορική παλιότερων και πολιτικά ταραγμένων εποχών της ιστορίας μας, ίσως και γιατί η κοινωνία μας ψάχνει να βρει την πραγματικότητα ανάμεσα στην «βερμπαλιστική ηθική

των Προθυπουργών» και στη «λαμογιά των κυβερνητικών και κομματικών στελεχών» των πρόσφατων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Πιστεύουμε ακόμα ότι το θέμα της σημασίας των κοινωνικών προτύπων, ως μοντέλο των απαραίτητων συμπεριφορών για την προσωπική ανάπτυξη και την κοινωνική αποδοχή και αναγνώριση, είναι ένας ιδιαίτερα σημαντικός παράγοντας για το συνολικό προχώρημα της κοινωνίας μας. Πιστεύουμε ότι μία κοινωνία με παρωχημένα, ελλειπτικά, απαξιωτικά, διαλυτικά ή καταστρεπτικά πρότυπα δεν μπορεί ούτε να αναπτυχθεί ούτε να προχωρήσει. Μπορεί μόνο να συντηρηθεί για κάποιο χρονικό διάστημα, σε ένα φαύλο κύκλο παθητικής αποδοχής, ωχαδελφισμού, διαπλοκής και διαφθοράς, μέχρι το σημείο που είτε κάποιος «συναγερμός» θα την «συνεγείρει» και θα την οδηγήσει στο να σπάσει τον φαύλο κύκλο, είτε κάποιος νέος, εξωτερικός συνήθως, παράγοντας θα την διαλύσει.

Στο πλαίσιο αυτό θεωρούμε σημαντικό να σημειώσουμε τη σημασία που έχουν τα κοινωνικά πρότυπα και ο γενικότερος ρόλος τους σε θέματα προσωπικής, κοινωνικής και κρατικής ανάπτυξης, σύμφωνα με την 10917/06 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Αειφόρο Ανάπτυξη. Η εκπαίδευση των πολιτών και η δημιουργία νέων κοινωνικών προτύπων είναι προϋπόθεση για να προωθηθούν και να επιτευχθούν οι συμπεριφορικές αλλαγές που απαιτούνται για την Αειφόρο Ανάπτυξη και για να παρασχεθούν σε όλους τους πολίτες οι βασικές δεξιότητες που απαιτούνται για την προσωπική τους ανάπτυξη, την υψηλής ποιότητας απασχόλησή τους, την υγεία τους και, γενικά, την ιδιότητα του υπεύθυνου πολίτη.

Σε αντίθεση με αυτή τη σύγχρονη τάση για την προβολή νέων, δυσκολότερων αλλά πιο λειτουργικών και περισσότερο αναπτυξιακών, προτύπων, στην Ελλάδα παρατηρείται ακόμα το φαινόμενο τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να προτιμούν να εστιάσουν τα φώτα της δημοσιότητας που προσφέρουν σε θέματα που δημιουργούν την αίσθηση ότι το μόνο που χρειάζεται να κάνεις για να κερδίσεις προσωπική προβολή και κοινωνική αναγνώριση είναι να γελοιοποιηθείς δημόσια, να εκθέσεις την προσωπική σου ζωή ή να διαφημίσεις τα προσωπικά σου ψυχολογικά προβλήματα. Πιστεύουμε ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να αναλάβουν περισσότερα υπεύθυνα το ρόλο της παροχής «ψυχαγωγίας», της παροχής «αγωγής της ψυχής», στην Ελληνική κοινωνία.

6.1.4.2. Για την Ανεργία

Θεωρούμε την ανεργία ως ένα πρόβλημα που είναι αποτελεί δομικό συνεπακόλουθο των οικονομικών συστημάτων της ελεύθερης αγοράς και για το λόγο αυτό δε θεωρούμε ότι μπορεί να υπάρξει μια «μαγική συνταγή» για την επίλυσή του. Παράλληλα, πιστεύουμε ότι η ανεργία και ο φόβος της ανεργίας αποτελούν δύο βασικά κοινωνικά προβλήματα που απειλούν την κοινωνική συνοχή και τα οποία η κάθε Κυβέρνηση οφείλει να αντιμετωπίσει με τον αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο.

Για εμάς, η αντιμετώπιση της ανεργίας προϋποθέτει σχεδιασμό τριών επιπέδων: μέτρα άμεσης ανακούφισης των πληττόμενων, δημιουργία των προϋποθέσεων για βιώσιμη πραγματική ανάπτυξης και, κατ' επέκταση, θέσεων εργασίας και, τέλος, παραγωγικές επενδύσεις. Και στα τρία αυτά επίπεδα, θεωρούμε ότι απαιτείται κρατική παρέμβαση με καλύτερη ποιότητα και σε μεγαλύτερη έκταση από αυτή που υπάρχει σήμερα. Ως προς τα δύο άλλα επίπεδα, τις παραγωγικές επενδύσεις και τη δημιουργία των προϋποθέσεων για πραγματική ανάπτυξη, έχουμε ήδη αναφερθεί σε αυτά, όπως και για τη δημιουργία θέσεων εργασίας μέσα από την εφαρμογή της οικονομικής και της φορολογικής πολιτικής καθώς και τη δημιουργία στρατηγικών έργων υποδομής και εκσυγχρονισμού, που θα θέσουν τις βάσεις για την προσέλκυση επενδύσεων του παγκόσμιου ιδιωτικού τομέα.

Ως προς τα μέτρα άμεσης ανακούφισης των πληττομένων, θεωρούμε ότι η πολιτική επιδότησης των ανέργων που υπάρχει σήμερα θα πρέπει να μετεξελιχθεί σε επιδοτούμενη εργασία τους, για αντίστοιχα με τα σημερινά χρονικά διαστήματα, είτε για την προσωρινή κάλυψη κενών του ευρύτερου δημόσιου τομέα είτε για την κάλυψη εποχιακών αναγκών προσωπικού των μεγάλων επιχειρήσεων. Το μέτρο αυτό, μπορεί επιπλέον να επεκταθεί για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στις περιπτώσεις ανέργων στην προ-συνταξιοδοτική ηλικία, με την παροχή, κλιμακούμενων, φορολογικών και άλλων κινήτρων, σε όσες επιχειρήσεις καλύπτουν 20% και άνω των προσλήψεών τους από ανέργους αυτής της κατηγορίας. Ως προς την ανεργία των νέων ανθρώπων που προσπαθούν να πρωτοεισέλθουν στην αγορά εργασίας, θεωρούμε ότι θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε τις δυνατότητες που προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση και να κινηθούμε προς τους στόχους που θέτει η 10917/06 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Αειφόρο Ανάπτυξη, όπως η προσπάθεια ότι όλοι οι νέοι που έχουν εγκαταλείψει το σχολείο και είναι άνεργοι θα πρέπει να λαμβάνουν προσφορά θέσης εργασίας, μαθητείας, πρόσθετης κατάρτισης ή άλλου μέτρου απασχολησιμότητας εντός 4 μηνών το πολύ έως το 2010.

Κλείνοντας το σημείο αυτό, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το θέμα της έκτασης της ανεργίας των συμπολιτών μας είναι ένα θέμα στο οποίο οι περισσότεροι από εμάς έχουμε μερίδιο ευθύνης. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι κάθε φορά που κάνουμε επιλογές ανθρώπων στους οποίους αναθέτουμε τακτικές ή έκτακτες εργασίες, όπως πχ το βάζιμο του σπιτιού μας, ή επιλέγουμε ένα προϊόν για να το αγοράσουμε, όπως πχ ένα πουκάμισο, πρέπει πάντα να σκεφτόμαστε και το ότι ταυτόχρονα επιλέγουμε το εάν τα χρήματά μας δώσουν δουλειά σε έναν συμπολίτη μας, σε έναν οικονομικό μετανάστη στην Ελλάδα ή σε έναν άνθρωπο σε κάποια άλλη χώρα της γης.

6.1.4.3. Για τη δημογραφία και τη μετανάστευση

Πιστεύουμε ότι τα θέματα της δημογραφίας και της μετανάστευσης είναι ιδιαίτερα σημαντικά και συσχετίζονται άμεσα τόσο με τις αναπτυξιακές δυνατότητες και προοπτικές της Ελλάδας και των Ελλήνων όσο και με μια σειρά από κοινωνικά προβλήματα, άποψη η οποία εμπεριέχεται και στο αναπτυξιακό μοντέλο της Αειφόρου Ανάπτυξης όπως αυτό περιγράφεται από την 10917/06 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Ως προς το θέμα του δημογραφικού μας προβλήματος, αυτό πιστεύουμε ότι μπορεί να προσεγγιστεί σε δύο επίπεδα. Το πρώτο εστιάζεται στις ανάγκες της κοινωνίας μας σε εργατικό δυναμικό και στην αποφυγή της κατάρρευσης των ασφαλιστικών συστημάτων λόγω της γήρανσης του πληθυσμού μας και των αλλαγών στη σχέση εργαζομένων προς συνταξιούχους. Αναγνωρίζουμε ότι οι ανάγκες αυτές είναι επιτακτικές και άμεσες και αντιλαμβανόμαστε το ότι μία αυστηρά ελεγχόμενη μεταναστευτική πολιτική μπορεί να τις επιλύσει. Στο βαθμό όμως που χρησιμοποιείται η μετανάστευση για την αντιμετώπιση του δημογραφικού μας προβλήματος, δημιουργείται το δεύτερο επίπεδο των συνεπειών του, η αλλοίωση του πληθυσμού και της πολιτιστικής ταυτότητας της χώρας μας.

Συμφωνούμε ότι η αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος είναι αναγκαία προϋπόθεση για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, της αλληλεγγύης μεταξύ και εντός των γενεών και την εξασφάλιση και την βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών, και στο πλαίσιο αυτό αναγνωρίζουμε τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης να υποστηρίζει ενεργά τις προσπάθειες των κρατών μελών της να εκσυγχρονίσουν τόσο το ασφαλιστικό τους σύστημα όσο και τα συστήματα της κοινωνικής τους προστασίας, καθώς λόγω των επερχόμενων δημογραφικών αλλαγών και της γήρανσης των πληθυσμού η επάρκεια των συντάξεων θα εξακολουθήσει να αποτελεί σημαντικό ζήτημα τις επόμενες δεκαετίες.

Θεωρούμε, όμως, ότι η στρατηγική αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος με την μετανάστευση είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη για την Ελλάδα καθώς, λόγω του μικρού αριθμού των κατοίκων της, έχει ήδη αλλοιωθεί σημαντικά η αναλογία του πληθυσμού της. Επιπλέον θεωρούμε ότι η Ελληνική Κοινωνία θα πρέπει να ενημερωθεί πληρέστερα για τον βαθμό και τις συνέπειες της πληθυσμιακής της αλλοίωσης, ενδεικτικά ότι σύμφωνα με τις μελέτες του ΟΗΕ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι μεταναστευτικές εισροές που απαιτούνται για τη διατήρηση της σημερινής αναλογίας εργαζομένων προς συνταξιούχους προβλέπεται ότι μέχρι το 2050 θα έχουν καταστήσει τους κατοίκους Ελληνικής καταγωγής μειοψηφία στο σύνολο του πληθυσμού της Ελλάδας. Τέλος, προτείνουμε να διεξαχθεί δημοψήφισμα για να αποφασίσει ο ίδιος ο Ελληνικός λαός για το εάν επιθυμεί αυτή την εξέλιξη ή όχι, με τον ΛΑ.Ο.Σ. να εκφράζει τη θέση πως θα πρέπει να ψηφίσουμε αναλογιζόμενοι το ότι οι πρόγονοί μας αγωνίστηκαν και θυσίασαν τη ζωή τους για να γίνει και να μείνει η Ελλάδα Ελληνική και ελεύθερη. Και όχι για να διατηρήσουν υψηλές τις συντάξεις τους.

Πιστεύουμε ότι η ουσιαστική αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της Ελλάδας είναι ιδιαίτερα δύσκολη και δεν μπορεί να γίνει με επιφανειακά μέτρα. Και βέβαια, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η απλή επιδοματική πολιτική, όπως αυτή των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, όχι μόνον δεν επιλύει αλλά και ενδεχομένως χειροτερεύει το δημογραφικό μας πρόβλημα, καθώς ενισχύει σημαντικά και πρωταρχικά όχι την μέση Ελληνική οικογένεια αλλά τις οικογένειες κατοίκων της Ελλάδας με ιδιαίτερα πολιτιστικά χαρακτηριστικά, όπως οι Μουσουλμάνοι και οι Αθίγγανοι, σε βαθμό που να τους επιτρέπει να μπορούν να ζήσουν χωρίς να χρειάζεται να εργάζονται.

Θεωρούμε ότι για να διατηρηθεί η σημερινή, τουλάχιστον, πληθυσμιακή αναλογία των Ελληνικής καταγωγής κατοίκων της Ελλάδας, απαιτούνται μέτρα που στοχεύουν στην βαθύτερη αλλαγή της νοοτροπίας και του τρόπου ζωής των Ελλήνων. Που να στοχεύουν στην αναγνώριση της αξίας της οικογένειας και της συμφιλίωσης της εργασίας με την οικογενειακή ζωή. Που να προσφέρουν κίνητρα για τη γέννηση τριών ή περισσότερων παιδιών και επιβραβεύουν την κοινωνική προσφορά των πολύτεκνων οικογενειών. Που να προσφέρουν ουσιαστική υποστήριξη στις μονογονεϊκές οικογένειες και στις ανύπαντρες μητέρες. Στο πλαίσιο αυτό, και με βάση τα πραγματικά σημερινά δεδομένα της Ελληνικής κοινωνίας, θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η πλήρης νομική αναγνώριση των τριτέκνων ως πολυτέκνων και η απόδοση όλων των πολυτεκνικών πλεονεκτημάτων σε αυτούς.

Επιπλέον, θεωρούμε ότι θα πρέπει να περιορίσουμε τις συνέπειες της αναγκαιότητας, νόμιμης και αυστηρά ελεγχόμενης μετανάστευσης μέσω προγραμμάτων και στρατηγικών κοινωνικής ένταξης, χωρίς όμως να υιοθετούμε τη λύση της πολύ-πολιτισμικής κοινωνίας. Πιστεύουμε ότι η λύση που ταιριάζει στις ιδιαιτερότητες της Ελλάδας είναι πως θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε το τεράστιο δυναμικό της Ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς και να κάνουμε τους οικονομικούς μετανάστες, και ιδίως τα παιδιά τους, κοινωνούς της Ελληνικής Παιδείας, να τους κάνουμε να «μετέχουν της ημετέρας παιδείας». Να φροντίσουμε μέσα από μία συστηματική και ουσιαστική παροχή Ελληνικής παιδείας να κάνουμε τα παιδιά τους «να είναι Έλληνες στη ψυχή και στο πνεύμα».

Μια ακόμα πτυχή των προβλημάτων που σχετίζονται με την μετανάστευση είναι το θέμα των παράνομων οικονομικών μεταναστών, ένα θέμα που ταλαιπώρησε σημαντικά την Ελληνική κοινωνία. Πιστεύουμε ότι οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, για κάποιους ανεξήγητους στην Ελληνική κοινωνία λόγους, εφάρμοσαν μία μεταναστευτική πολιτική που πρακτικά προσκαλούσε μεγάλο αριθμό από παράνομους οικονομικούς μετανάστες, ακόμα και από γειτονικές μας χώρες που έχουν, επίσημες ή ανεπίσημες, διεκδικήσεις σε βάρος της Ελλάδας, χωρίς κανένα έλεγχο για την ποιότητα

των ανθρώπων που έρχονταν στη χώρα μας, χωρίς καμία φροντίδα για την επιβίωση και την ένταξή τους, χωρίς καμία περίσκεψη για την επίδρασή τους στην απασχόληση των Ελλήνων πολιτών που ασκούσαν αντίστοιχα επαγγέλματα. Πιστεύουμε ότι οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ για κάποιους ανεξήγητους στην Ελληνική κοινωνία λόγους, επέλεξαν να διαφοροποιήσουν την μεταναστευτική πολιτική της Ελλάδας από εκείνη των υπόλοιπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να ανεβάσουν τον αριθμό των μεταναστών κοντά στο 18% του συνολικού πληθυσμού της Ελλάδας, ασκώντας μία τεράστια πίεση στην Ελληνική κοινωνία που κλήθηκε να τους ενσωματώσει. Πιστεύουμε ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να ανατραπεί και να εφαρμόσουμε μία αυστηρή πολιτική ελέγχου της παράνομης μετανάστευσης, αντίστοιχη με εκείνη που εφαρμόζουν οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντίστοιχη με εκείνη που εφαρμόζουν οι Ευρωπαϊκές Κυβερνήσεις που σέβονται τα δικαιώματα των πολιτών τους.

6.1.4.4. Για τις επιπτώσεις από το ΕΥΡΩ

Θεωρούμε ότι η ένταξη της χώρας μας στη ζώνη του ΕΥΡΩ δεν προσέφερε μόνον οφέλη για την Ελλάδα αλλά, παράλληλα, επέφερε μια σειρά από προβλήματα, τόσο στο επίπεδο χάραξης μιας εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής καθώς όσο οι ασφυκτικοί κανόνες που το ακολουθούν και η υψηλή του σχέση με το Δολάριο δημιουργεί προβλήματα στην οικονομία, τις εξαγωγές και στον τουρισμό μας, όσο και στο επίπεδο μιας γενικότερης και σημαντικής αύξησης των τιμών όλων των βασικών καταναλωτικών προϊόντων.

Πιστεύουμε ότι μπορεί πλέον να γίνει μία ουσιαστική και πραγματική αποτίμηση των οφελών και των προβλημάτων από την χρήση του ΕΥΡΩ, να ενημερωθούν για τα συμπεράσματά της οι Έλληνες πολίτες και, στη συνέχεια, να κληθούν να αποφασίσουν με δημοψήφισμα το εάν επιθυμούν την παραμονή της χώρας μας στην Ευρωζώνη ή την επαναφορά της Δραχμής.

6.1.4.5. Για το Τραπεζικό μας Σύστημα

Θεωρούμε ότι το τραπεζικό μας σύστημα αποτελεί τροχοπέδη στις αναπτυξιακές προσπάθειες της Ελλάδας και των Ελλήνων καθώς δεν έχει εκσυγχρονιστεί πραγματικά, με βάση τα δεδομένα των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ακόμα, πιστεύουμε ότι σημαντικό μέρος της όλης λειτουργίας του τραπεζικού μας συστήματος γίνεται σύμφωνα με κανόνες και νοοτροπίες μιας παλιότερης εποχής τότε που όλες σχεδόν οι τράπεζες ήταν στην ιδιοκτησία του Ελληνικού Κράτους, όπως η αδιαφορία των τραπεζών για αποφάσεις δικαστηρίων που δικαιώνουν τους καταναλωτές και η άρνησή τους να συμμορφωθούν με αυτές και τις εφαρμόσουν, η αδικαιολόγητα μεγάλη, για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, διαφορά ανάμεσα στα επιτόκια καταθέσεων και χορηγήσεων των τραπεζών, τα «πανωτόκια», το σύστημα πλειστηριασμών, τα τοκογλυφικά επιτόκια των πιστωτικών καρτών, κλπ.

Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να ληφθούν μια σειρά από μέτρα προκειμένου να γίνει η ουσιαστική και πραγματική εναρμόνιση του τραπεζικού μας συστήματος προς τα δεδομένα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανάμεσα τους, προτείνουμε να ορισθούν όρια νομιμότητας στην διαφορά ανάμεσα στα επιτόκια καταθέσεων και χορηγήσεων, με το ελάχιστο επιτόκιο καταθέσεων να εξισώνεται άμεσα με το εκάστοτε ισχύον διατραπεζικό επιτόκιο και με το μέγιστο επιτόκιο χορηγήσεων να ισούται με το διπλάσιο του διατραπεζικού επιτοκίου. Το μέγιστο επιτόκιο των πιστωτικών καρτών να μην υπερβαίνει το επιτόκιο υπερημερίας. Να σταματήσει η επιβάρυνση των τραπεζικών δανείων με διάφορα τέλη (π.χ. χαρτοσήμου). Να θεσμοθετηθεί ανώτατο όριο αύξησης ενός δανείου από οφειλόμενους τόκους (πανωτόκια), κανένα δάνειο να μην υπερβαίνει το τριπλάσιο του αρχικού ποσού.

Πιστεύουμε ακόμα ότι παράλληλα με το τραπεζικό σύστημα θα πρέπει να αλλάξει και το νομικό καθεστώς των πλειστηριασμών για χρηματικές οφειλές. Προτείνουμε ότι για να γίνει πλειστηριασμός θα πρέπει να έχει προηγηθεί τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου, η αρχική τιμή εκκίνησης του πλειστηριασμού ενός του ακινήτου θα πρέπει να προσδιορίζεται στο ισόποσο της αντικειμενικής του αξίας και ότι τα δάνεια για πρώτη κατοικία θα πρέπει να τελούν υπό την εγγύηση του κράτους και η πρώτη κατοικία να μην πλειστηριάζεται σε καμία περίπτωση.

6.1.4.6. Για τις «Επιβλαβείς για την Υγεία Συνήθειες»

Πιστεύουμε ότι η έννοια της ανάπτυξης της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνει σαφώς και τη βελτίωση του συνολικού επιπέδου υγείας των πολιτών τους. Μέσα στο πλαίσιο αυτό και σε συμφωνία με την 10917/06 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Αειφόρο Ανάπτυξη, θεωρούμε αναγκαία την προετοιμασία και την εφαρμογή στρατηγικών και μέτρων που έχουν ως στόχο τους την πρόληψη και τον περιορισμό της επίδρασης μιας σειράς από βλαβερές για την υγεία συνήθειες που έχουν σχέση με τον τρόπο ζωής, όπως τα ναρκωτικά, ο καπνός, η υπερβολική κατανάλωση αλκοόλ, η έλλειψη φυσικής άσκησης ή η ακατάλληλη διατροφή, καθώς και την βελτίωση της ψυχικής υγείας και την μείωση των αυτοκτονιών.

Πιστεύουμε ότι τα προβλήματα των ναρκωτικών και του αλκοόλ είναι περισσότερο σημαντικά για την Ελλάδα σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρώπης, καθώς έχουμε τον μεγαλύτερο αριθμό θανάτων από χρήση ναρκωτικών και έναν από τους υψηλότερους ρυθμούς αύξησης της κατανάλωσης αλκοόλ από τη νεολαία. Θεωρούμε ακόμα ότι για την αντιμετώπιση τους χρειάζονται επιπλέον μέτρα και στρατηγικές που θα εστιάζονται στις ειδικές συνθήκες της Ελληνικής κοινωνίας, ανάμεσά τους η απαγόρευση της διαφήμισης ποτών και τσιγάρων με οποιονδήποτε τρόπο, η δημιουργία κέντρα απεξάρτησης σε κάθε Νομαρχία και το άνοιγμα των προγραμμάτων απεξάρτησης σε όλους τους χρήστες που θέλουν να ενταχθούν σε αυτά.

6.1.4.7. Για την Εγκληματικότητα

Πιστεύουμε ότι η εγκληματικότητα υποσκάπτει την ανάπτυξη κάθε κοινωνίας και θεωρούμε ότι η παρατηρούμενη αύξηση της εγκληματικότητας στην Ελλάδα αποτελεί τη συνισταμένη πολλών παραγόντων, ανάμεσα στους οποίους ξεχωρίζουμε την διάσπαση του κοινωνικού ιστού και την ελάττωση της κοινωνικής συνοχής, την αύξηση της ανεργίας, την αύξηση του κοινωνικού αποκλεισμού, την «εισαγόμενη εγκληματικότητα», καθώς και τα κοινώς παραδεκτά προβλήματα στην αστυνόμευση και την απονομή της Δικαιοσύνης.

Πιστεύουμε ότι για τη μείωση της εγκληματικότητας και τη βελτίωση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών απαιτούνται μέτρα σε πολλά επίπεδα, με πρώτο, άμεσο, ανάμεσά τους την αναδιοργάνωση της αστυνομίας μας στα ευρωπαϊκά πρότυπα, την κάλυψη των ελλείψεων της σε προσωπικό και εκπαίδευση, την αναδιάταξη των αστυνομικών τμημάτων καθώς και την αποδέσμευση της από άσχετες με την αστυνόμευση υπηρεσίες.

Ως προς το θέμα της «εισαγόμενης εγκληματικότητας» θεωρούμε ότι αποτελεί ένα θέμα που σχετίζεται άμεσα με τον μεγάλο αριθμό παράνομων οικονομικών μεταναστών, τα προβλήματα επιβίωσης που αντιμετωπίζουν και τη δημιουργία ανάμεσά τους κλειστών ομάδων παρανόμων που η αστυνομία δυσκολεύεται να εισέλθει σε αυτές και να τις ελέγξει. Ακόμα, θεωρούμε ότι για την μείωση του προβλήματος της εισαγόμενης εγκληματικότητας οφείλουμε να λάβουμε όλα τα μέτρα που έχουν ήδη αποδειχθεί αποτελεσματικά σε άλλες

χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αντιμετώπισαν νωρίτερα από εμάς το πρόβλημα αυτό όπως η Γαλλία ή η Αγγλία, άσχετα από το πόσο αυστηρά φαίνονται αυτά στο μέσο Έλληνα πολίτη.

6.2. Για το Εμπόριο

Θεωρούμε ότι απαιτείται αναμόρφωση και απλοποίηση της γραφειοκρατίας του φορολογικού και του ασφαλιστικού μας συστήματος το οποίο λειτουργεί αποτρεπτικά για τη δημιουργία εμπορικών, και άλλων, επιχειρήσεων. Ακόμα, ότι πρέπει να επεκταθούν τα κίνητρα και οι επιδοτήσεις για τη επιχειρήσεις που δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας ή επεκτείνονται στην Ελλάδα, προκειμένου να αναπτυχθεί η οικονομική δραστηριότητα.

Πιστεύουμε ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν την «ραχοκοκαλιά» της Ελληνικής Οικονομίας, ταιριάζουν στην ιδιαιτερότητα της ελληνικής κοινωνικής δομής κυρίως της επαρχίας και των μικρών αστικών κέντρων και απεικονίζουν την παραδοσιακή τάση του Έλληνα για αυτόνομη οικονομική δραστηριότητα. Θεωρούμε πως πρέπει να ληφθούν μια σειρά από μέτρα για τη διατήρηση και την ενίσχυσή τους, ανάμεσά τους η απλοποίηση της γραφειοκρατίας για την ίδρυση και λειτουργία τους, η εξασφάλιση φθηνού χρήματος για τα κεφάλαια κίνησης τους και η πάταξη του αθέμιτου ανταγωνισμού τους παράνομους πλανόδιους μικροπωλητές.

Μέσα στο ανωτέρω πλαίσιο, πιστεύουμε πως θα πρέπει να υπάρξει απελευθέρωση του ωραρίου λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων, σε συνδυασμό με αυστηρό έλεγχο του ωραρίου των εργαζομένων σ' αυτά, έτσι ώστε να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και να ευνοηθούν οι μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις που θα μπορούν να λειτουργούν με ευελιξία ανάλογα με τις ανάγκες της περιοχής τους, ακόμα και σε περιόδους που θα είναι ασύμφορη η λειτουργία των μεγάλων πολυκαταστημάτων.

6.2.1. Για το Εμπορικό Ισοζύγιο και τις Εξαγωγές

Πιστεύουμε ότι η υπάρχουσα σήμερα τάση αύξησης του ελλείμματος του εμπορικού μας ισοζυγίου υποσκάπτει τα θεμέλια των αναπτυξιακών μας προσπαθειών, καθώς οδηγεί στην αύξηση του εξωτερικού μας χρέους και της εξάρτησης της χώρας μας, και πρέπει να αναστραφεί.

Προς την κατεύθυνση αυτή θεωρούμε ότι πρέπει να ληφθούν μία σειρά από μέτρα, πρώτα ανάμεσα στα οποία προτείνουμε: α) την επανένωση των αρμοδιοτήτων σχετικών με τις εξαγωγές στο Υπουργείο Ανάπτυξης, β) την απλοποίηση της γραφειοκρατίας και τον περιορισμό της πολυνομίας, με κατάργηση των ξεπερασμένων ή αλληλο-επικαλυπτόμενων νόμων και διατάξεων που διέπουν σήμερα το εξαγωγικό μας εμπόριο, γ) την αναβάθμιση του Εθνικού Συμβουλίου Εξαγωγών, δ) την συστηματική χρήση του διαδικτύου, και ε) την ανάπτυξη επιμορφωτικών προγραμμάτων για εκπαίδευση στελεχών, ειδικευμένων στο εξαγωγικό εμπόριο.

Παράλληλα, θα πρέπει να υπάρξει συστηματική αξιοποίηση των κάθε μορφής δραστηριοτήτων που δημιουργούν δημοσιότητα σχετικά με την Ελλάδα για πληροφόρηση και προώθηση των Ελληνικών προϊόντων, ενίσχυση των διπλωματικών γραφείων των Εμπορικών ακολούθων με ειδικούς συμβούλους, δημιουργία ειδικών επιμελητηρίων και την ανάπτυξη διμερών σχέσεων με ομόλογους οργανισμούς άλλων χωρών, διεύρυνση του αριθμού των εξαγόμενων κατηγοριών προϊόντων πέρα από τα θεωρούμενα ως «παραδοσιακά» Ελληνικά προϊόντα, αναζήτηση και αξιοποίηση νέων αγορών, καθώς και επανείσοδος μας σε αγορές που χάθηκαν στο παρελθόν, καθώς και επιδοτήσεις για βελτίωση της ποιότητας και τυποποίησης των προϊόντων που παράγουμε με παράλληλη

αξιοποίηση ευρύτερα γνωστών στοιχείων της Ελληνικής Μυθολογίας και Ιστορίας στην ονομασία τους.

Θεωρούμε, τέλος, ως σημαντικό παράγοντα για την ανάπτυξη του εξαγωγικού μας εμπορίου την άμεση αναδιοργάνωση της Τελωνειακής μας υπηρεσίας και την ορθολογική αξιοποίηση του προσωπικού της. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να δημιουργηθούν Τελωνεία Εισαγωγής και Εξαγωγής σε κάθε σημείο Εισόδου και Εξόδου από τη χώρα μας, με όλες τις απαραίτητες υπηρεσίες για τον έλεγχο των εισαγομένων και εξαγομένων προϊόντων. Επίσης, ότι θα πρέπει να υπάρξει επανασύσταση της Υπηρεσίας Δίωξης Λαθρεμπορίου, με όλες τις αρμοδιότητες που θα την κάνουν αποτελεσματική, και στην οποία να ενταχθούν τα υπάρχοντα εσωτερικά Τελωνεία προκειμένου να εστιαστούν στην καταπολέμηση του λαθρεμπορίου μέσα στη χώρα μας

6.3. Για την Πρωτογενή Παραγωγή (Γεωργία, Κτηνοτροφία, Αλιεία)

Θεωρούμε ότι ο τομέας της πρωτογενούς παραγωγής στην Ελλάδα έχει μία σειρά από ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και παράλληλα βαρύνουσα συμβολή στην ελληνική οικονομία καθώς απασχολεί το 20% του ενεργού πληθυσμού της χώρας μας και παρουσιάζει το υψηλότερο ποσοστό συμμετοχής στο ΑΕΠ μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πιστεύουμε ότι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και της αλιείας στη χώρα μας, όπως ο μεγάλος αριθμός και το μικρό μέγεθος των εκμεταλλεύσεων, η γεωργική εγκατάλειψη των ορεινών περιοχών και η εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης των πεδινών εκτάσεων, το ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των κτηνοτροφικών μονάδων αφορά ζώα ελεύθερης βοσκής, ή ο χαρακτήρας της αλιείας μας, αντανακλώνται στις ανάγκες της και στο είδος των πιέσεων που ασκούνται σήμερα σε αυτήν.

Θεωρούμε ότι η στήριξη του πρωτογενούς τομέα στην Ελλάδα πρέπει να αποτελέσει ουσιαστική προτεραιότητα της κάθε κυβέρνησης, με την εφαρμογή μιας πολιτικής που θα εξισορροπεί τις οικονομικές, οικολογικές και κοινωνικές ανάγκες του και θα εγγυάται την διατήρηση και την ανάπτυξή του. Η πολιτική αυτή πιστεύουμε ότι θα πρέπει να στοχεύει στην αλλαγή της, παλιότερης, νοοτροπίας που στηριζόταν στις επιδοτήσεις και στην προσαρμογή της στα δεδομένα της νέας Ευρωπαϊκής Αγροτικής Πολιτικής.

Στα ανωτέρω πλαίσια προτείνουμε την συστηματική ενημέρωση των αγροτών για τις σύγχρονες καλλιεργητικές πρακτικές και την εφαρμογή προγράμματος εκτεταμένων αναδιορθώσεων των καλλιεργειών προς την κατεύθυνση της παραγωγής προϊόντων με Ονομασία Προέλευσης και Γεωγραφικής Ένδειξης, των βιολογικών καλλιεργειών, των παραδοσιακών προϊόντων της ελληνικής γεωργίας, των ενεργειακών καλλιεργειών για παραγωγή βιοκαυσίμων και των καλλιεργειών πρώτων υλών καθώς και την προώθηση της καλλιέργειας ζωοτροφών. Ακόμα, την προώθηση της βιολογικής κτηνοτροφίας και την συστηματικοποίηση της εκτροφής μηρυκαστικών. Τέλος, την προώθηση της δημιουργίας αλιευτικής συνείδησης και της χρήσης πρακτικών που θα εξισορροπούν την ασκούμενη αλιευτική προσπάθεια και θα προστατεύουν τα αλιευτικά αποθέματα.

Θεωρούμε ακόμα ότι θα πρέπει να ληφθούν μια σειρά από διαρθρωτικά μέτρα, όπως η καταγραφή και η οριοθέτηση ζωνών χρήσεων γης, η καταγραφή και η συγκέντρωση των εγκαταλελειμμένων και ακαλλιεργητών εκτάσεων, η απαλλοτριώσή και η αναδιανομή τους με αναδασμό σε επαγγελματίες αγρότες και κτηνοτρόφους, η αντιμετώπιση της υπερχρέωσης των αγροτών, των κτηνοτρόφων και των αλιέων, η στήριξη και η ενίσχυση των αγροτικών συνεταιρισμών, η αναδιάρθρωση της Αγροτικής Τράπεζας καθώς και η ίδρυση επιμελητηρίου και δημοπρατηρίων αγροτικών προϊόντων.

6.4. Για τον Τουρισμό

Θεωρούμε τον τουρισμό ως έναν βασικό παράγοντα ανάπτυξης και απασχόλησης, που έχει αρχίσει να παρουσιάζει προβλήματα διάρθρωσης και υποδομής, σημεία κορεσμού και έχει συσχετιστεί με σημαντική περιβαλλοντική επιβάρυνση και υποβάθμιση. Η στροφή στο μαζικό τουρισμό, ο συνωστισμός στις παραλίες, η υψηλή ζήτηση και κατανάλωση νερού, η παραγωγή μεγάλων ποσοτήτων στερεών αποβλήτων, η κάλυψη των αναγκών σε ηλεκτρικό ρεύμα, οι ιατρικές και άλλες υπηρεσίες υγείας που παρουσιάζονται συχνά ανεπαρκείς κατά τις περιόδους τουριστικής αιχμής, αποτελούν προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Πιστεύουμε ότι απαιτείται ο σχεδιασμός μιας νέας μακροπρόθεσμης τουριστικής πολιτικής που θα στοχεύει στην προσέλκυση τουρισμού υψηλού επιπέδου, στην ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού και στην επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου. Αυτή η νέα τουριστική πολιτική θα πρέπει να στηριχθεί με τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση των υποδομών μεταφοράς και υποδοχής των τουριστών, περιορισμό της γραφειοκρατίας για την ίδρυση και την επέκταση τουριστικών επιχειρήσεων, κίνητρα για την εγκατάσταση τουριστικών μονάδων σε σεισμογενείς περιοχές της χώρας όπου υπάρχει δισταγμός για τη δημιουργία τους, ανάδειξη των αξιοθέατων και της πολιτιστικής παράδοσης κάθε περιοχής καθώς και την αναβάθμιση των υπαρχόντων ή την ανέγερση Μουσείων σε κάθε νομό της χώρας.

Τέλος, προτείνουμε δύο παρεμβάσεις που πιστεύουμε ότι θα συμβάλλουν σημαντικά στην αύξηση του αριθμού των τουριστών που επισκέπτονται τη χώρα μας: τη μετατροπή των υπαίθριων αρχαιολογικών χώρων σε αρχαιολογικά πάρκα με την αναστύλωση και την αποκατάσταση των ερειπίων που υπάρχουν σήμερα σε αυτούς, καθώς και την μόνιμη, ανά τέσσερα χρόνια, διεξαγωγή Μέσο-Ολυμπιάδας, που θα διεξάγεται σε εγκαταστάσεις που θα ανεγερθούν στην ευρύτερη περιοχή της αρχαίας Ολυμπίας και στην οποία θα μπορούν να συμμετέχουν μόνον ερασιτέχνες αθλητές.

6.5. Για τη Βιομηχανία

Θεωρούμε την βιομηχανία ως τον περισσότερο αναξιοποίητο και, ταυτόχρονα, ως τον περισσότερο πληττόμενο από την παγκοσμιοποίηση τομέα της Ελληνικής οικονομίας, καθώς, μετά από μία περίοδο αποβιομηχανοποίησης της χώρας μας, ο ρυθμός ανάπτυξης του υπολείπεται σημαντικά εκείνου του τομέα των υπηρεσιών και των μεταφορών.

Πιστεύουμε ότι η σήμερα η βιομηχανία μας είναι αντιμέτωπη με νέες ευκαιρίες που δημιουργούνται από την υποκατάσταση των καυσίμων, με έμφαση στην ταχεία διείσδυση του φυσικού αερίου, την προώθηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας παράλληλα με την αυτόνομη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και την αξιοποίηση της απελευθέρωσης της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, την ίδρυση και την επέκταση μονάδων αποσυναρμολόγησης και ανακύκλωσης στερεών υλικών και αποβλήτων καθώς και μονάδων διαχείρισης και αξιοποίησης αποβλήτων. Για να μπορέσει η βιομηχανία μας να αξιοποιήσει αυτές τις ευκαιρίες χρειάζονται άμεσες θεσμικές αλλαγές στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητάς της, της καλύτερης διαχείρισης των πόρων και της δημιουργίας καινοτομιών, καθώς και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Θεωρούμε ότι η παροχή κινήτρων και η λήψη μέτρων ενίσχυσης της εγχώριας βιομηχανίας είναι πρωταρχικής σημασίας για όλες τις επιχειρήσεις που επιθυμούμε να διατηρήσουν τα εργοστάσιά τους στην Ελλάδα και να επιβιώσουν στο νέο και ιδιαίτερα ανταγωνιστικό περιβάλλον της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και της απελευθερωμένης Ευρωπαϊκής αγοράς, κάτω από δυσμενείς όρους που διαμορφώνονται από το περιορισμένο

μέγεθος της εσωτερικής μας αγοράς, το πολύ μικρό μέσο μέγεθος των επιχειρήσεων και την απώλεια του πλεονεκτήματος του χαμηλού κόστους της εργασίας. Ταυτόχρονα όμως θεωρούμε ότι είναι και επιβεβλημένη και απαραίτητη, καθώς η εμπειρία έχει δείξει ότι η απουσία τους οδηγεί στη μεταφορά εργοστασίων σε γειτονικές μας χώρες με δραματικές συνέπειες για την απασχόληση και την συνολική οικονομική ζωή ολόκληρων πόλεων της Ελλάδας.

6.5.1. Για την Παραγωγικότητα

Πιστεύουμε ότι η χρόνια υστέρηση της Ελλάδας στον τομέα της παραγωγικότητας δεν οφείλεται μόνο στη γενική τεχνολογική και οργανωτική δομή της χώρας μας αλλά και στα επικρατούντα κοινωνικά πρότυπα της «ήσσοнос προσπάθειας» και της «διαφθοράς» που επιδρούν καταλυτικά στην προσπάθεια και στην απόδοση των Ελλήνων εργαζομένων.

6.6. Για τα Δημόσια Έργα

Θεωρούμε ότι η χώρα μας υστερεί ακόμα σημαντικά σε βασικές υποδομές και έργα ανάπτυξης, σε πολλούς τομείς, τόσο στην πρωτεύουσα και στις μεγάλες πόλεις όσο και στην ευρύτερη περιφέρεια. Θεωρούμε ακόμα ότι τα σημαντικά δημόσια έργα που έγιναν τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας απετέλεσαν αντικείμενο συναλλαγής των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ με τους ιδιοκτήτες των μεγαλοκατασκευαστικών εταιρειών που κατά κανόνα είναι ιδιοκτήτες και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα δημόσια έργα στη χώρα μας και ότι αυτά πρέπει να γίνουν με γνώμονα τις πραγματικές αναπτυξιακές ανάγκες της Ελλάδας και όχι την ανάγκη του κυβερνώντος κόμματος για χρηματοδότες και υποστηρικτές στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Ότι πρέπει να γίνουν με τρόπο που διασφαλίζει τα συμφέροντα των πολιτών και όχι των ιδιοκτητών των εταιρειών που θα τα κατασκευάσουν, με διαφάνεια στις αναθέσεις τους, με τήρησης του χρονοδιαγράμματος και την εξασφάλιση της ποιότητας της κατασκευής τους, με φροντίδα για τη διατήρηση του περιβάλλοντος.

Θεωρούμε ότι πρέπει να δημιουργηθεί ένας νέος κρατικός οργανισμός, αντίστοιχος με τις τεχνικές υπηρεσίες των δήμων ή της ΕΡΓΟΣΕ, που θα αξιοποιήσει το επιστημονικό και το τεχνικό δυναμικό της χώρας και θα αποτελέσει φορέα απασχόλησης ανέργων για περιορισμένο χρονικό διάστημα, αντίστοιχο με εκείνο της παροχής επιδόματος ανεργίας, εφόσον το επιθυμούν. Ο οργανισμός αυτός θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και θα έχει ως αντικείμενο όλα τα δημόσια έργα που δεν υπόκεινται σε συγχρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή δεν απαιτείται μειοδοτικός διαγωνισμός για την ανάθεσή τους. Ακόμα, θα λειτουργεί ως επιβλέπων φορέας για όλα τα υπόλοιπα δημόσια έργα που εκτελούνται από ιδιωτικές κατασκευαστικές εταιρείες και θα είναι υπεύθυνος για την παραλαβή τους και τη διασφάλιση της ποιότητάς τους.

Για όσα μεγάλα δημόσια έργα υπόκεινται στον έλεγχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και απαιτείται διεθνής μειοδοτικός διαγωνισμός για την ανάθεσή τους σε κατασκευαστικές εταιρείες, προτείνουμε να διαχωριστεί η διαδικασία κατασκευής τους σε επιμέρους στάδια, της προμελέτης, της τεχνικής μελέτης και της κατασκευής του έργου, για κάθε ένα από τα οποία θα γίνεται ξεχωριστός διεθνής μειοδοτικός διαγωνισμός, με όρους συμμετοχής «την αποδοχή πως η εταιρεία που αναλαμβάνει ένα στάδιο στερείται του δικαιώματος να συμμετέχει η ίδια, ή μετοχικά συνδεδεμένες με αυτή εταιρείες, σε επόμενο στάδιο του ίδιου έργου» και πως «η εταιρεία που αναλαμβάνει ένα στάδιο έχει την ευθύνη για την ανάθεση και την ολοκλήρωση όλων των διαδικασιών του επόμενου σταδίου».

(Υπουργείο Κοινωνικής Μέριμνας, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς της Κοινωνικής Πρόνοιας, της Υγείας, της Εργασίας και της Κοινωνικής Ασφάλισης)

ΣΤ.7. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο.΄.Σ. για την Κοινωνική Μέριμνα, την Κοινωνική Πρόνοια, την Υγεία, την Εργασία και την Κοινωνική Ασφάλιση

7. Κοινωνική Μέριμνα

Πιστεύουμε ότι η Κοινωνική Μέριμνα, η φροντίδα για όλα και ιδίως τα ασθενέστερα μέλη μιας κοινωνίας, είναι απαραίτητη συνθήκη για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και η σημασία της μεγιστοποιείται παράλληλα με το βαθμό των κοινωνικών διαφορών σε εισόδημα, εκπαίδευση και δυνατότητα πρόσβασης σε υπηρεσίες και αγαθά.

Θεωρούμε ότι η Κοινωνική Μέριμνα στην Ελλάδα παρουσιάζει σημαντικό έλλειμμα, σε σχέση με τις περισσότερο αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ότι η υστέρηση αυτή αντανακλά την αντίληψη του Ελληνικού Κράτους, των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, για τους πολίτες του και τη συμπεριφορά του προς αυτούς.

Πιστεύουμε ότι είναι, πια, θέμα ζωτικής σημασίας για την Ελλάδα να υπάρξει μια αλλαγή της νοοτροπίας του Ελληνικού Κράτους για την Κοινωνική Μέριμνα, προς μία κατεύθυνση περισσότερο ανθρωποκεντρική, προς μία κατεύθυνση πιο φιλική για τον ασθενέστερο και περισσότερο εκτεθειμένο στον κοινωνικό αποκλεισμό πολίτη. Προς μία πολιτική κατεύθυνση ενός Κράτους, μίας Κυβέρνησης και μίας Δημόσιας Διοίκησης που θα σέβονται, θα προστατεύουν και θα προωθούν όλα τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, που θα καταπολεμούν κάθε μορφής διάκριση και που θα στοχεύουν στον περιορισμό της φτώχειας και στην εξάλειψη κάθε μορφής κοινωνικού αποκλεισμού.

7.1. Για την Κοινωνική Πρόνοια

Πιστεύουμε ότι η έννοια της Κοινωνικής Πρόνοιας θα πρέπει να αποσυνδεθεί από την μονόπλευρη οπτική της επιδοματικής υποστήριξης και να στραφεί προς μία πολιτική αντιμετώπισης του ευρύτερου κοινωνικού αποκλεισμού και των συνεπειών του. Ακόμα, προς μια πολιτική ενεργού προώθησης της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης καθώς και των αναπτυξιακών στόχων της κοινωνίας μας.

Θεωρούμε πως οι δράσεις Κοινωνικής Πρόνοιας, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης του ευρύτερου κοινωνικού αποκλεισμού και των συνεπειών του, πρέπει να στοχεύουν στην υποστήριξη των ανθρώπων που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι σε κοινωνικό αποκλεισμό, των ανέργων, των ανθρώπων με εισοδήματα κάτω από το όριο της φτώχειας, των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των ανασφάλιστων, των αστέγων, των παιδιών και των ατόμων της τρίτης ηλικίας, των ομάδων με ιδιαίτερα πολιτισμικά χαρακτηριστικά. Οι δράσεις αυτές θα πρέπει να πραγματοποιούνται στη βάση παρεμβάσεων που στοχεύουν όχι μόνο στην απλή ανακούφιση των πληττομένων αλλά και στην αντιμετώπιση των παραγόντων που τους οδήγησαν στη θέση αυτή και, εάν είναι δυνατόν, στην άρση της παραπέρα επίδρασης των παραγόντων στην κοινωνία μας.

Θεωρούμε πως οι δράσεις Κοινωνικής Πρόνοιας, στο πλαίσιο μιας πολιτική ενεργού προώθησης της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, πρέπει να στοχεύουν στην άρση των κοινωνικών ανισοτήτων και την αντιμετώπιση των προβλημάτων της κοινωνίας μας.

Θεωρούμε ότι θεμελιακοί στόχοι αυτών των δράσεων πρέπει να είναι η κοινωνική δικαιοσύνη και οι ξεκάθαροι κανόνες σε όλες τις πλευρές της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, η καταπολέμηση της εισοδηματικής ανισότητας που ταλανίζει την Ελλάδα, η εξασφάλιση εργασίας και κατοικίας σε όλους τους Έλληνες που δεν θέλησαν ή δεν μπόρεσαν να βουλευτούν με ένα ρουσφέτι, η δημιουργία συνθηκών κοινωνικής ένταξης των Ατόμων Με Ειδικές Ανάγκες, η ουσιαστική στήριξη της οικογένειας, της μητρότητας, των παιδιών και της τρίτης ηλικίας.

Θεωρούμε ότι η κοινωνική πρόνοια πρέπει να αναπτυχθεί με την μορφή ενός αποκεντρωμένου «Δικτύου Παροχής Κοινωνικών Υπηρεσιών» που θα έχει την απαραίτητη στελέχωση, θα υποστηρίζεται από την αναγκαία χρηματοδότηση και που θα εποπτεύεται από ένα νέο κεντρικό συντονιστικό φορέα. Θεωρούμε ακόμα σημαντικό το να είναι αυτό το δίκτυο όσο το δυνατόν πλησιέστερα στον πολίτη που το έχει ανάγκη και προτείνουμε να αναπτυχθεί σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, στη βάση των δήμων και των δημοτικών διαμερισμάτων, σε αναλογία με τη λειτουργία και τη δομή του προγράμματος «Βοήθεια στο σπίτι». Το δίκτυο αυτό θα πρέπει έχει δυνατότητα άμεσης πρόσβασης και ενημέρωσης σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες που σχετίζονται με θέματα κοινωνικού αποκλεισμού, με στόχο το να έχει σε πραγματικό χρόνο την πληροφόρηση για την ανάγκη παρέμβασής του και να την πραγματοποιεί άμεσα. Προτεραιότητα αυτού θα δικτύου θεωρούμε πως πρέπει να είναι η καταγραφή των πραγματικών αναγκών της Ελληνικής κοινωνίας σε κοινωνική πρόνοια, με καταγραφή των ανθρώπων και των ομάδων που τη χρειάζονται και των κατάλληλων, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, παρεμβάσεων που απαιτούνται για την ανακούφισή τους.

7.1.1. Για τις Προνοιακές παροχές με ιδιαίτερη Κοινωνική Σημασία

Πιστεύουμε πως ανάμεσα στο ευρύτερο πλαίσιο των δράσεων της Κοινωνικής Πρόνοιας υπάρχουν ορισμένες οι οποίες έχουν ιδιαίτερη σημασία καθώς αποσκοπούν στην ενεργή προώθηση των αναπτυξιακών στόχων και στην αντιμετώπιση των αναπτυξιακών προβλημάτων της κοινωνίας μας. Πιστεύουμε ακόμα ότι οι δράσεις αυτές πρέπει να εξειδικεύονται ως «Παροχές με Ιδιαίτερη Κοινωνική Σημασία», να χρηματοδοτούνται ξεχωριστά και να αποτελούν προτεραιότητα του προϋπολογισμού της χώρας μας.

Θεωρούμε ότι η διαχείριση των «Παροχών με Ιδιαίτερη Κοινωνική Σημασία» θα πρέπει να ανατεθεί σε έναν ανεξάρτητο «Ενιαίο Φορέα Κοινωνικών Παροχών» που προτείνουμε να δημιουργηθεί από την μετεξέλιξη και την αναδιάρθρωση του σημερινού Ο.Γ.Α.. Ανάμεσα στις παροχές που θα διαχειρίζεται ο οργανισμός αυτός πιστεύουμε ότι πρέπει να περιλαμβάνονται:

α) τη χορήγησης της Ελάχιστης Εθνικής Σύνταξης, σε όλους τους πολίτες μετά το 65ο έτος της ηλικίας τους, εφόσον έχουν ετήσια εισοδήματα μικρότερα των 7.500 Ευρώ.

β) τη χορήγηση Επιδόματος Διαβίωσης, σε όλους τους μακροχρόνια άνεργους, μετά από τη λήξη του χρόνου επιδότησής τους από τον Ο.Α.Ε.Δ..

γ) τη χορήγηση Επιδόματος Στέγασης, στους πολυτέκνους, στα νέα ζευγάρια και σε κάθε οικογένεια ή πολίτη με εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας, για την πλήρη κάλυψη των αντικειμενικών αναγκών στέγασής τους.

δ) τη χορήγηση Επιδόματος Βασικών Αναγκών, σε κάθε οικογένεια ή πολίτη με εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας, για την κάλυψη των πραγματικών βασικών αναγκών της σε νερό, ηλεκτρικό ρεύμα και τηλεφωνική επικοινωνία.

ε) τη δημιουργία, σε κάθε νομό της χώρας μας, οργανωμένων εγκαταστάσεων για τη δωρεάν προσωρινή διαμονή οικογενειών και ατόμων που ανήκουν σε ομάδες με ιδιαίτερα

πολιτιστικά χαρακτηριστικά και δεν εξυπηρετούνται από τη διαβίωσή τους σε μόνιμη κατοικία.

στ) τη δημιουργία, σε κάθε νομό της χώρας μας, οργανωμένων εγκαταστάσεων για τη παροχή στέγης και τροφής στους άστεγους και στους απόκληρους της κοινωνίας.

ζ) τη δημιουργία, σε κάθε νομό της χώρας μας, Κέντρων Συναισθηματικής Υποστήριξης για όσους έχουν ψυχολογικά ή συναισθηματικά προβλήματα, τα άτομα τρίτης ηλικίας, τους μοναχικούς και τους απελπισμένους.

η) τη χορήγηση Επιδόματος Εκτάκτων Αναγκών, σε όλους όσους βρίσκονται σε αδυναμία εκπλήρωσης των οικονομικών υποχρεώσεών τους λόγω απρόβλεπτων γεγονότων ή έχουν πληγεί από τις συνέπειες καταστροφικών φυσικών φαινομένων.

θ) τη χορήγηση Επιδόματος Βρεφικής Μέριμνας, σε όλες τις μητέρες μετά από τη γέννηση ενός παιδιού, με ύψος που θα κλιμακώνεται ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών που έχει γεννήσει η συγκεκριμένη γυναίκα.

ι) τη χορήγηση καρτών δωρεάν μετακινήσεων με τα Αστικά Μέσα Μαζικής Μεταφοράς της πόλης που κατοικούν, στις οικογένειες των πολύτεκνων, τα άτομα με ειδικές ανάγκες και σε κάθε οικογένεια ή πολίτη με εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας

7.1.2. Για τα Άτομα Με Ειδικές Ανάγκες (ΑΜΕΑ)

Πιστεύουμε ότι το θέμα του κοινωνικού αποκλεισμού των ΑΜΕΑ και των μέτρων που είναι απαραίτητα για την αποφυγή του αποτελεί μία μεγάλη πρόκληση για κάθε κοινωνία και αφορά όλους τις υποδομές και τους τομείς της οργάνωσής της.

Θεωρούμε ότι η Ελληνική κοινωνία υστερεί ακόμα, σε σχέση με τις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη συνολική της στάση απέναντι στα ΑΜΕΑ και ότι η αλλαγή αυτής ακριβώς της στάσης της Ελληνικής κοινωνίας θα πρέπει να αποτελέσει τον πρώτο στόχο κάθε δράσης για την αποφυγή του κοινωνικού αποκλεισμού των ΑΜΕΑ.

Θεωρούμε ακόμα ότι είναι απαραίτητη μία σειρά από μέτρα που θα αντιμετωπίζουν τόσο τις συνολικές όσο και τις εξειδικευμένες ανάγκες της κάθε κατηγορίας ΑΜΕΑ, μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν μετά από κοινωνικό διάλογο και σε συνεργασία με τις οργανώσεις των ΑΜΕΑ. Ανάμεσα στα απαραίτητα μέτρα πιστεύουμε πως πρέπει να περιλαμβάνονται η λειτουργία κέντρων αποκατάστασης που θα καλύψουν όλες τις ανάγκες των ΑΜΕΑ, η παροχή χρηματικής και ψυχολογικής υποστήριξη στα ΑΜΕΑ και στις οικογένειές τους, η τήρηση της προσβασιμότητας των ΑΜΕΑ στις υποδομές, στις μεταφορές, στις υπηρεσίες και στην Πληροφορία, η θέσπιση ειδικών εκπαιδευτικών, επαγγελματικών, ασφαλιστικών και φορολογικών ρυθμίσεων για τα ΑΜΕΑ και τις οικογένειές τους, καθώς και η δημιουργία των δομών που θα υποστηρίζουν την ανεξάρτητη διαβίωσή τους στην κοινωνία μας.

7.1.3. Για τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ)

Πιστεύουμε ότι οι ΜΚΟ αποτελούν θετική έκφραση της «κοινωνίας των πολιτών», που αφυπνίζεται και συνειδητά επιδιώκει να καλύψει τα κενά των κυβερνητικών πολιτικών σε διάφορα ζητήματα με μικρότερο ή μεγαλύτερο, τοπικό ή διεθνές, κοινωνικό ενδιαφέρον. Παράλληλα, δεν παραγνωρίζουμε τη σύνδεσή τους με την Παγκοσμιοποίηση, το ότι ενεργά χρηματοδοτούνται από οργανισμούς που την προωθούν, ότι χρησιμοποιούνται ως άλλοθι από αυτήν και ότι ο τρόπος δράσης τους δημιουργεί στον πολίτη που συμμετέχει σε μία ΜΚΟ την αίσθηση ότι μπορεί να αντιδράσει στους περιορισμούς της κρατικής εξουσίας και να βελτιώσει την τοπική ή παγκόσμια, ανάλογα με την ΜΚΟ, κοινωνία.

Θεωρούμε ότι ο τρόπος που οργανώνονται και λειτουργούν οι ΜΚΟ στην Ελλάδα δημιουργεί κινδύνους για την από-πολιτικοποίηση των πολιτών και την αποστασιοποίηση τους από την σημαντικά δρώμενα της κεντρικής πολιτικής σκηνής. Αναρωτιόμαστε για τους λόγους που μπορούν να κάνουν ένα σκεπτόμενο, ευαίσθητοποιημένο και δυναμικά ενεργό πολίτη να ασχοληθεί με μία ΜΚΟ αντί να εστιαστεί στα προβλήματα του χώρου της δουλειάς του ή στα ευρύτερα κοινωνικά και εθνικά προβλήματα της Ελλάδας και δεν παραγνωρίζουμε ότι η ανάπτυξη των ΜΚΟ συνδέεται με την ελάττωση του αριθμού των ανθρώπων που ασχολούνται με τα πολιτικά κόμματα, τον συνδικαλισμό ή τις οργανώσεις τοπικού χαρακτήρα.

Πιστεύουμε ότι για να μεγιστοποιηθούν τα οφέλη που μπορούν να προσφέρουν οι ΜΚΟ στην Ελλάδα και να ελαχιστοποιηθούν οι συνέπειες από την ανάπτυξή τους πρέπει να δημιουργηθεί ένα νέο θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία τους, που θα ενεργοποιεί και δεν θα αποπροσανατολίζει την διάθεση συμμετοχής του πολίτη στα κοινά, ένα πλαίσιο που θα λαμβάνει υπόψη την εμπειρία άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα την προσαρμόζει στις ιδιαιτερότητες της Ελληνικής κοινωνίας.

7.2. Για την Υγεία

Πιστεύουμε ότι το δικαίωμα στην υγεία αποτελεί ένα φυσικό ανθρώπινο δικαίωμα και ότι το δικαίωμα της ισότητας στην υγεία αποτελεί θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής και ισοδυναμεί με το φυσικό δικαίωμα της γέννησης, της ζωής και του θανάτου.

Πιστεύουμε ότι η Υγεία είναι κάτι πολύ ευρύτερο από το να μην πονάμε ή να μην έχουμε πίεση, και σημειώνουμε ότι η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας την προσδιορίζει ως την «κατάσταση πλήρους σωματικής, ψυχικής και πνευματικής ευεξίας και όχι η απλή κατάσταση έλλειψης συμπτωμάτων ή νόσων». Αυτή την Υγεία θέλουμε να προσφέρουμε στον Ελληνικό λαό.

Θεωρούμε ότι με την πρόοδο της ανθρώπινης κοινωνίας, την αύξηση των ιατρικών γνώσεων και δυνατοτήτων παρέμβασης, την αύξηση του μέσου όρου ζωής καθώς και την αύξηση του κόστους των υπηρεσιών υγείας, οι προκλήσεις για την παροχή και οι ανάγκες για τη ζήτηση υπηρεσιών υγείας σταδιακά μεταφέρονται, σε διεθνές επίπεδο, από την αντιμετώπιση των παθήσεων στις πολιτικές ενεργού πρόληψής τους. Και πιστεύουμε ότι είναι πια καιρός να συμβεί το ίδιο και στην Ελλάδα.

Θεωρούμε ότι η Ελληνική κοινωνία χρειάζεται μία καινούργια πολιτική για τα θέματα υγείας, με μια οπτική που αναγνωρίζει τη σημασία της Υγείας για την επίτευξη των στόχων της Αειφόρου Ανάπτυξης και την κοινωνική συνοχή. Θεωρούμε, σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Ένωση την 10917/06 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, ότι η νέα πολιτική υγείας που χρειάζεται η Ελλάδα πρέπει, ανάμεσα στα άλλα να στοχεύει:

α) στην προαγωγή της καλής δημόσιας υγείας και την βελτίωση της προστασίας έναντι των κινδύνων που απειλούν την υγεία,

β) στην έμφαση στους ευρύτερους παράγοντες που είναι καθοριστικοί για την υγεία και στις κατάλληλες στρατηγικές βελτίωσης της υγείας και πρόληψης των νόσων,

γ) στην επιβράδυνση της αύξησης των χρόνιων νόσων και των νόσων που οφείλονται στον τρόπο ζωής ιδίως μεταξύ των κοινωνικοοικονομικά ασθενέστερων ομάδων και περιοχών,

δ) στη μείωση των ανισοτήτων υγείας τόσο εντός της Ελλάδας όσο και σε σχέση με τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ε) στην αύξηση της προσοχής στις ευαίσθητες πληθυσμιακές ομάδες, ιδίως τα παιδιά,

ζ) στη θέσπιση και εφαρμογή στρατηγικών που θα βοηθήσουν τους άνδρες και τις γυναίκες να αποκτήσουν και να διατηρήσουν θετική ψυχολογική διάθεση, στη βελτίωση της ψυχικής υγείας και στην αντιμετώπιση των κινδύνων αυτοκτονίας,

η) στην περαιτέρω βελτίωση της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές, καθώς και επανεξέταση της σήμανσης τροφίμων,

θ) στη βελτίωση της πληροφόρησης για την περιβαλλοντική ρύπανση και τις αρνητικές επιπτώσεις της στην υγεία,

ι) στη διασφάλιση ότι μέχρι το 2020 οι χημικές ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των φυτοφαρμάκων, θα παράγονται, θα υφίστανται επεξεργασία και θα χρησιμοποιούνται με τρόπο που δεν συνιστά σημαντική απειλή για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

7.2.1. Για την Παροχή Υπηρεσιών Υγείας και τον Ενιαίο Φορέα Υγείας

Θεωρούμε ότι η σημερινή κατάσταση με τα πολλαπλά ασφαλιστικά Ταμεία, κάθε ένα από τα οποία έχει τη δική του πολιτική σε θέματα παροχών υπηρεσιών υγείας, οδηγεί σε σημαντικές ανισότητες στην πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας και σε αύξηση του κόστους τους, είναι αναχρονιστική και δημιουργεί σημαντικά προβλήματα στα οικονομικά στοιχεία όλου του, σημερινού, συστήματος υγείας. Πιστεύουμε ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει.

Θεωρούμε ότι οι Τομείς Υγείας πρέπει να διαχωριστούν από τους τομείς των άλλων παροχών σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία και να ενοποιηθούν σε ένα Ενιαίο Φορέα Υγείας, μέσω της αποκλειστικής χρηματοδότησης του οποίου θα ασκείται όλη η κρατική πολιτική στον τομέα της υγείας. Η χρηματοδότηση του Ενιαίου Φορέα Υγείας θα προέρχεται από δύο πηγές, αφενός μεν από την εισπραξη ειδικού τέλους που θα επιβληθεί σε όσες οικονομικές δραστηριότητες σχετίζονται με επιβάρυνση της υγείας, και αφετέρου με τα έσοδα από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας από οικονομικές δραστηριότητες του χώρου της υγείας.

Ο Ενιαίος Φορέας Υγείας, μετά τη δημιουργία του κατάλληλου θεσμικού πλαισίου,

α) θα χορηγήσει σε όλους τους πολίτες Ηλεκτρονική Κάρτα Υγείας μέσω της οποίας θα λαμβάνουν της παροχές του,

β) θα επιβλέπει την εφαρμογή ενιαίας μηχανοργάνωσης σε όλες τις μονάδες παροχής ευρύτερων υπηρεσιών υγείας,

γ) θα συνάψει Εθνικές Συλλογικές Συμβάσεις με όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες περίθαλψης και υγείας, συμπεριλαμβανομένων και των υπηρεσιών Συμπληρωματικών και Εναλλακτικών μορφών Ιατρικής που είναι ήδη αναγνωρισμένες σε τρεις τουλάχιστον άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Ομοιοπαθητική και ο Βελονισμός.

δ) θα αγοράζει υπηρεσίες τόσο από τον Δημόσιο όσο και τον Ιδιωτικό τομέα της Υγείας στην Ελλάδα, καθώς και τις χώρες του εξωτερικού στις περιπτώσεις που απαιτείται, και θα τις προσφέρει ισότιμα σε όλους τους Έλληνες πολίτες, ανάλογα με τις ανάγκες τους.

ε) θα επιβλέπει την αντικατάσταση του σημερινού ΕΣΥ από ένα ευρύτερο Σύστημα Εθνικής Υγείας στο οποίο θα περιλαμβάνονται το ΕΚΑΒ, τα Δημόσια Νοσοκομεία, το 15% των κλινών των Ιδιωτικών Νοσοκομείων, τα Κέντρα Υγείας, τα υποκαταστήματα του ΙΚΑ, τα Δημοτικά Ιατρεία και οι οικογενειακοί γιατροί.

7.2.2. Για το ΕΣΥ και το Σύστημα Εθνικής Υγείας

Θεωρούμε ότι το ΕΣΥ, με την μορφή που υπάρχει και με τον τρόπο που λειτουργεί σήμερα, ούτε ανταποκρίνεται στις προσδοκίες ούτε καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες υγείας των Ελλήνων. Είναι σε διάλυση, με πολλές ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές,

στελεχωμένο με βάση τις κομματικές και άλλες φιλίες και όχι αξιοκρατικές διαδικασίες, κατάσταση που φαίνεται ξεκάθαρα από τα φαινόμενα παρακμής που ενδημούν στα νοσοκομεία μας όπως τα φακελάκια, οι κατσαρίδες και τα ράντζα. Πιστεύουμε ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει.

Πιστεύουμε ότι το σημερινό ΕΣΥ θα πρέπει να αντικατασταθεί από ένα Σύστημα Εθνικής Υγείας που θα είναι αξιόπιστο, που θα παρέχει δωρεάν υπηρεσίες υγείας υψηλού επιπέδου σε όλους τους κατοίκους της Ελλάδας ανεξάρτητα από το κοινωνικοοικονομικό τους επίπεδο και τον τόπο διαμονής τους, που θα λειτουργεί με τρόπο που θα καταργήσει τα φαινόμενα διαπλοκής και διαφθοράς που μαστίζουν σήμερα και το χώρο της υγείας. Ένα σύστημα που θα είναι ασθενοκεντρικό, που θα λειτουργεί με κέντρο τον ασθενή και τις ανάγκες του, και όχι με γνώμονα την αποφυγή της κατάρρευσης των ασφαλιστικών ταμείων ή τα συμφέροντα κάποιων εργασιακών συντεχνιών. Ένα σύστημα διαμορφωμένο έτσι ώστε να ευνοείται η αποκέντρωσή και η εξυπηρέτηση όλων των Ελλήνων, και όχι μόνο αυτών που κατοικούν στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Θεωρούμε ότι ένα σύγχρονο σύστημα υγείας, όπως το Σύστημα Εθνικής Υγείας που προτείνουμε, πρέπει να είναι οργανωμένο με τρόπο που να καλύπτει όλα τα επίπεδα των αναγκών υγείας του πολίτη, να συμπεριλαμβάνει το ΕΚΑΒ, τα κέντρα αποκατάστασης και μονάδες για τους χρόνιους ασθενείς και τους ασθενείς τελικού σταδίου. Για την ανάπτυξη του θεωρούμε ότι χρειάζεται αλλαγή του ισχύοντος νομικού καθεστώτος των Δημόσιων και Ιδιωτικών Νοσοκομείων, των Κέντρων Υγείας, των Δημοτικών Ιατρείων, των κλινικών και των υποκαταστημάτων του ΙΚΑ, καθώς και όλων των επιχειρήσεων και επαγγελματιών που παρέχουν υπηρεσίες πρωτοβάθμιας περίθαλψης και υγείας, με θέσπιση κριτηρίων ποιότητας ως προς την υποδομή, το προσωπικό τους και τις συνθήκες λειτουργίας τους.

7.2.3. Αναγκαίες Διορθωτικές παρεμβάσεις σε επιμέρους θέματα Υγείας και το ΕΣΥ, με βάση το σημερινό καθεστώς λειτουργίας τους

Για λόγους πολιτικού πραγματισμού, κρίνουμε σκόπιμο να παραθέσουμε μία σειρά από παρατηρήσεις για αναγκαίες διορθωτικές παρεμβάσεις σε επιμέρους θέματα Υγείας και στο ΕΣΥ, που απαιτούνται άμεσα με βάση το σημερινό καθεστώς λειτουργίας τους.

- Ίδρυση φορέα πιστοποίησης ποιότητας Υπηρεσιών Υγείας.
- Ενιαία υποχρεωτική μηχανοργάνωση σε όλες τις μονάδες παροχής υπηρεσιών του ευρύτερου τομέα της υγείας και θέσπιση Αριθμού Ιατρικού Μητρώου για κάθε γιατρό, ο οποίος θα αναγράφεται σε κάθε ιατρική πράξη προκειμένου αυτή να είναι έγκυρη.
- Ανακοστολόγηση των ιατρικών πράξεων, αλλά και των προμηθειών νοσηλευτικού υλικού, που θα γίνει με αντικειμενικότητα και θα είναι αντιπροσωπευτική της ισχύουσας πραγματικότητας και όχι πλασματική όπως ισχύει σήμερα. Η πληρωμή των παρεχομένων προϊόντων και υπηρεσιών να γίνεται σε καθορισμένο χρονικό διάστημα από την έκδοση του σχετικού παραστατικού.
- Να υπάρχει γιατρός για κάθε Έλληνα πολίτη, ακόμα και στην πιο απομακρυσμένη περιοχή. Προτείνουμε σαν κίνητρο προς τους γιατρούς για την αποκέντρωση των παρεχομένων υπηρεσιών, την αντικειμενική φορολόγηση των ιατρείων ανάλογα της αντικειμενικής αξίας της περιοχής στην οποία θα βρίσκονται. Ιατρεία στην Επαρχία και στα ακριτικά νησιά θα φορολογούνται ελάχιστα ή και καθόλου, κατά περίπτωση.
- Εφαρμογή του Οικογενειακού Γιατρού, ο οποίος θα επιφορτισθεί την διαχείριση και παροχή της πρωτοβάθμιας υγείας στην επαρχία και κυρίως στις παραμεθόριες περιοχές.
- Στα μεγάλα αστικά κέντρα όπου υπάρχει επάρκεια γιατρών, προτείνεται το σύστημα της ελεύθερης επιλογής γιατρού.

- Σχεδιασμός εξειδικευμένων προγραμμάτων συνεχιζόμενης δια βίου εκπαίδευσης, που θα είναι υποχρεωτικά και δωρεάν για όλους τους γιατρούς.
- Εφαρμογή του θεσμού των Τμημάτων Επειγόντων Περιστατικών, τα οποία θα είναι πλήρεις αυτοτελείς Ιατρικές μονάδες ικανές να καλύψουν τις επείγουσες περιπτώσεις όλο το 24ωρο και θα βρίσκονται όπου χρειάζεται η ύπαρξη τους.
- Το ΕΚΑΒ να αναβαθμιστεί σε πλήρες ιατρό-πληροφοριακό κέντρο, με δυνατότητα παροχής τηλεφωνικών συμβουλών από έμπειρο γιατρό για την άμεση αντιμετώπιση οξέων περιστατικών μέχρι τη διακομιδή του ασθενούς, δυνατότητα αποστολής γιατρού του ΕΚΑΒ στο σπίτι, 24ωρη διαθεσιμότητα ικανού αριθμού ασθενοφόρων και σωστή οργάνωση των αεροδιακομιδών ασθενών.
- Ανάπτυξη τμήματος Αμέσου Βοηθείας Εθνικού Οδικού Δικτύου με εξειδικευμένες τραυματολογικές μονάδες που θα βρίσκονται σε 24ωρη ετοιμότητα για την αντιμετώπιση των τραυματιών από οδικά ατυχήματα άμεσα και αποτελεσματικά.
- Εφοδιασμό όλων των Νοσοκομείων και Κέντρων Υγείας με τον κατάλληλο και απαραίτητο εξοπλισμό καθώς και με το αντίστοιχο εξειδικευμένο προσωπικό με έμφαση στις παραμεθόριες περιοχές, καθώς και χρήση της τεχνολογίας της Τηλε-Ιατρικής για υποστήριξη απομακρυσμένων περιοχών.
- Πλήρη στελέχωση των ήδη υπαρχόντων επαρχιακών Νοσοκομείων και ανέγερση νέων, όπου δεν υπάρχουν κτιριακές υποδομές, έτσι ώστε κάθε πρωτεύουσα νομού να διαθέτει ένα πλήρες Γενικό Νοσοκομείο με όλες τις ειδικότητες, ικανό να αντεπεξέλθει στις ανάγκες του Νομού και θα στηρίζει με εργαστηριακή υποδομή, όλο το υγειονομικό δίκτυο της ζώνης ευθύνης του.
- Αναδιοργάνωση και ίδρυση ή αύξηση των κλινών των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας, των Μονάδων Αυξημένης Φροντίδας και των Μονάδων Ημερήσιας Νοσηλείας σε όλα τα δημόσια νοσοκομεία, ιδίως της επαρχίας.
- Αναδιοργάνωση και ίδρυση ή αύξηση των κλινών Μονάδων Αποκατάστασης και Μονάδων Ασθενών Τελικού Σταδίου σε όλα τα δημόσια νοσοκομεία, ιδίως της επαρχίας.
- Δημιουργία επίσημου καθηκοντολογίου για όλες τις κατηγορίες και βαθμίδες του προσωπικού των Νοσοκομείων.
- Διάθεση Ασθενοφόρων στο κάθε Νοσοκομείο, για την εξυπηρέτηση των ασθενών του και την κατ' οίκον βοήθεια και νοσηλεία.
- Όλα τα Νοσοκομεία θα εφημερεύουν επί 24ωρου βάσεως και θα παρέχουν μόνο τριτοβάθμια περίθαλψη, ενώ οι άλλες βαθμίδες περίθαλψης θα καλύπτονται από τους οικογενειακούς ή ιδιώτες ιατρούς και τα Τ.Ε.Π.
- Οι αμοιβές των γιατρών του Ε.Σ.Υ. πρέπει να είναι ικανοποιητικές για κάθε ειδικότητα, αναλόγως της σχέσης εργασίας που θα επιλέγει ο κάθε γιατρός και όχι να βασίζονται στον αριθμό των εφημεριών, πραγματικών ή πλασματικών.
- Ιατρός του ΕΣΥ που αποδεδειγμένα χρηματίζεται, να στερείται της αδείας του δια παντός.
- Εφαρμογή του θεσμού των περιοδευόντων καθηγητών ιατρικής, οι οποίοι θα επισκέπτονται και θα παρέχουν ειδικές ιατρικές υπηρεσίες στα επαρχιακά νοσοκομεία, σε συνεργασία με το επιτελείο του κάθε νοσοκομείου.
- Ένταξη των υπηρεσιών συμβουλευτικής και ψυχολογικής υποστήριξης στο ευρύτερο σύστημα παροχών των ασφαλιστικών ταμείων καθώς και δημιουργία σχετικών υπηρεσιών σε όλα τα σχολεία και τα ιδρύματα τριτοβάθμιας παιδείας.
- Αλλαγή του ισχύοντος νομικού καθεστώτος λειτουργίας των Ιδιωτικών Νοσοκομείων και των ιδιωτικών μονάδων παροχής πρωτοβάθμιων φροντίδων υγείας, με θέσπιση ενιαίων

κριτηρίων λειτουργίας τους ως προς την υποδομή, το προσωπικό και τον έλεγχο ποιότητας των υπηρεσιών που παρέχουν.

- Θεσμοθέτηση ελάχιστης ποσοστιαίας υποχρέωσης (15%) για την παροχή υπηρεσιών στους ασφαλισμένους των δημοσίων ασφαλιστικών Ταμείων, όλων των επιχειρήσεων και των επαγγελματιών που παρέχουν υπηρεσίες περίθαλψης και υγείας.

7.2.4. Για την χορήγηση φαρμάκων

Πιστεύουμε ότι το φάρμακο είναι κοινωνικό αγαθό και πρέπει να είναι διαθέσιμο σε όλους όσους το χρειάζονται, ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση, και προτείνουμε την δωρεάν χορήγηση φαρμάκων στους χρονίως πάσχοντες, στα άτομα με ειδικές ανάγκες, στους ανήλικους και στους υπερήλικες, στους πολυτέκνους, στους χαμηλοσυνταξιούχους, στους ανέργους και στους άπορους.

Θεωρούμε ότι το σημερινό σύστημα διάθεσης των φαρμάκων είναι περίπλοκο και γραφειοκρατικό, καθώς και ότι λειτουργεί με τρόπο που επιβαρύνει τα ασφαλιστικά ταμεία τόσο σε χρήμα όσο και σε ανθρωποώρες εργασίας και πιστεύουμε ότι πρέπει να αλλάξει, προς μία κατεύθυνση που θα το καταστήσει περισσότερο ευέλικτο και πιο οικονομικό. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε την αναβάθμιση των φαρμακοποιών και την τήρηση αρχείων έτσι ώστε ο κάθε ασθενής να έχει άμεση πρόσβαση στα φάρμακα που χρησιμοποιεί για μία χρονία πάθησή του χωρίς την μεσολάβηση ιατρικής επίσκεψης.

Θεωρούμε ότι ο σημερινός τρόπος τιμολόγησης των φαρμάκων δημιούργησε πολλές δυσλειτουργίες στην αγορά του φαρμάκου και οδήγησε στη συρρίκνωση της Ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να ληφθούν μέτρα και να δοθούν κίνητρα τόσο για την εκ νέου ανάπτυξη της φαρμακοβιομηχανίας και της φαρμακευτικής έρευνας στην Ελλάδα, για παράδειγμα με την προώθηση της χρήσης των «αντιγράφων φαρμάκων» που παράγονται από Ελληνικές εταιρείες από τους κρατικά ελεγχόμενους φορείς, όσο και για την καλλιέργεια και την αξιοποίηση της ποικιλίας των φαρμακευτικών φυτών που αναπτύσσονται στην Ελλάδα.

7.3. Για την Εργασία

Πιστεύουμε ότι η σημασία της Εργασίας για τον άνθρωπο είναι πολύ ευρύτερη από το άθροισμα της απασχόλησης και της αμοιβής, καθώς περιλαμβάνει συνιστώσες που άπτονται όλων των πλευρών της ανθρώπινης προσωπικότητας και ψυχολογίας. Στο πλαίσιο αυτό, θεωρούμε ότι η εργασία είναι ένα από τα βασικά και θεμελιώδη δικαιώματα του κάθε ανθρώπου, ένα δικαίωμα που η κάθε συγκροτημένη πολιτεία οφείλει να σέβεται, να το προστατεύει και να φροντίζει για την δυνατότητα άσκησής του από κάθε πολίτη της.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει μια νέα, ευρύτερη, πολιτική για την υποστήριξη του δικαιώματος στην εργασία, για την αντιμετώπιση των ιδιαιτεροτήτων της Ελληνικής αγοράς εργασίας και για την ελαχιστοποίηση των συνεπειών της Παγκοσμιοποίησης στον Έλληνα εργαζόμενο. Προς την κατεύθυνση αυτή προτείνουμε τη λήψη μιας σειράς μέτρων:

α) τη θέσπιση «Οργανισμού Διαχείρισης Από-βιομηχανοποίησης» που θα φροντίζει για την αντιμετώπιση των προβλημάτων ολόκληρων πόλεων ή περιοχών που αντιμετωπίζουν γενικευμένη αύξηση της ανεργίας λόγω της απομάκρυνσης βιομηχανικών εγκαταστάσεων,

β) τη θέσπιση «Οργανισμού Διαχείρισης Αναγκών Κοινωνικής Εργασίας» που θα καταγράφει τις ανάγκες κοινωνικής εργασίας και θα φροντίζει για την κάλυψή τους από μακροχρόνια ανέργους ή υποαπασχολούμενους που επιθυμούν επιπλέον εισόδημα,

γ) τη μετατροπή των σχολών του ΟΑΕΔ σε δημόσιες σχολές «δια βίου κατάρτισης» και «επανακατάρτισης», ανοικτών στον κάθε εργαζόμενο που επιθυμεί να τις παρακολουθήσει και με επιδότηση των όσων φοιτούν σε αυτές,

δ) την αναδιάρθρωση και τον εκσυγχρονισμό της Επιθεώρησης Εργασίας και τη θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων των ανθρωποωρών που απαιτούνται για κάθε εργασία, με βάση την αρχή της προστιθέμενης αξίας από την ανθρώπινη εργασία και τα διεθνή πρότυπα παραγωγικότητας, σε όλους του τομείς παραγωγικών και οικονομικών δραστηριοτήτων με βάση, για να καταπολεμηθεί το φαινόμενο της «μαύρης εργασίας» και να προωθηθεί η προστασία της οικογενειακής ζωής των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα.

ε) την αναδιάρθρωση του ΟΑΕΔ με την ένταξη του Εθνικού Κέντρου Επαγγελματικού Προσανατολισμού σε αυτόν, καθώς και τον εκσυγχρονισμό του προς τις κατευθύνσεις της διαχείρισης όλων των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απασχόληση και την αυτοαπασχόληση, του επανασχεδιασμού του συστήματος προσφοράς και ζήτησης θέσεων εργασίας καθώς και της δημιουργίας συνθηκών ένταξης στην αγορά εργασίας των ΑΜΕΑ και άλλων κοινωνικά ευαίσθητων στον αποκλεισμό ομάδων.

Ως προς το θέμα της αμοιβής της εργασίας στην Ελλάδα, έχουμε ήδη αναφερθεί στην παράγραφο 4.3. του κειμένου που αναφέρεται στις θέσεις μας «για την Μισθολογική Πολιτική».

Ως προς το θέμα του εργατικού συνδικαλισμού, έχουμε ήδη αναφερθεί στην παράγραφο 1.13. του κειμένου που αναφέρεται στις θέσεις μας «για το Συνδικαλισμό».

Ως προς το θέμα της αντιμετώπισης της ανεργίας, έχουμε ήδη αναφερθεί στην παράγραφο 6.1.4.2. του κειμένου που αναφέρεται στις θέσεις μας «για την Ανεργία».

7.3.1. Η Συνταγματική Πρόβλεψη για την Ισότητα των Ελλήνων πολιτών στο «δικαίωμα στην εργασία» και η εφαρμογή της στο θέμα των «εργασιακών συνθηκών»

Θεωρούμε ότι η Εργασία στην Ελλάδα παρουσιάζει ιδιαιτερότητες και στρεβλώσεις που, σε πολλά επίπεδα, άπτονται της παράβασης της Συνταγματικής πρόβλεψης για ισότητα των Ελλήνων πολιτών. Ο κομματισμός της δημόσιας διοίκησης και το ρουσφέτι, η οικογενειοκρατία και η αναξιοκρατία, τα κλειστά κυκλώματα γνωστών οργανώσεων, οι ομάδες φίλων ή «συμμαθητών από το Α ή το Β ιδιωτικό σχολείο», περιορίζουν την ισότητα των Ελλήνων πολιτών στο «δικαίωμα στην εργασία» και δημιουργούν συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού.

Πιστεύουμε ότι η Συνταγματική πρόβλεψη για ισότητα στο δικαίωμα της εργασίας περιλαμβάνει και την ισότητα στο θέμα των εργασιακών συνθηκών και θεωρούμε ότι η, θεσμοθετημένη σήμερα, ύπαρξη εργαζομένων δύο ταχυτήτων σε σχέση με τα δικαιώματα και τη μονιμότητα της εργασίας τους παραβιάζει την ισότητα των Ελλήνων πολιτών ως προς το δικαίωμα της εργασίας.

Θεωρούμε ότι για την αποκατάσταση της συνταγματικά προβλεπόμενης ισότητας στο δικαίωμα της εργασίας, το Κράτος οφείλει να αντιμετωπίζει το θέμα των εργασιακών συνθηκών και της εργασιακής ασφάλειας όλων των Ελλήνων με τον ίδιο τρόπο. Σαν πρώτα άμεσα βήματα προς την κατεύθυνση αυτή προτείνουμε: α) οι εργασιακές διευκολύνσεις των εγκύων γυναικών και των νέων μητέρων που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα να εξισωθούν με τις ισχύουσες για τις εργαζόμενες στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, β) ο Κατώτατος Εθνικός Μισθός του ιδιωτικού τομέα να εξισωθεί προς το μισθό του νεοεισερχόμενου Δημόσιου Υπαλλήλου με αντίστοιχα προσόντα, και γ) το ύψος του Επιδόματος Ανεργίας, σε συσχέτιση με τα Επιδόματα Διαβίωσης, Στέγασης και Βασικών

Αναγκών που περιγράψαμε στο 7.1.1., να εξισωθεί με τον ελάχιστο μισθό του νεοεισερχόμενου Δημόσιου Υπαλλήλου και η χορήγηση του να επεκταθεί χρονικά, μέχρι το χρονικό σημείο που ο κάθε Έλληνας πολίτης είτε θα βρει εργασία είτε θα φθάσει στην ηλικία συνταξιοδότησης.

Εναλλακτικά προτείνουμε τη διενέργεια δημοψηφίσματος στο οποίο ο Ελληνικός λαός θα κληθεί να αποφασίσει εάν επιθυμεί την συνολική εφαρμογή του μοντέλου εργασίας του δημόσιου τομέα ή την συνολική εφαρμογή του μοντέλου εργασίας του ιδιωτικού τομέα.

7.4. Για την Κοινωνική Ασφάλιση

Πιστεύουμε ότι η έννοια της Κοινωνικής Ασφάλισης, έτσι όπως πραγματώνεται στο Ασφαλιστικό μας σύστημα, απεικονίζει τα δεδομένα παλιότερων εποχών και είναι σαφώς ξεπερασμένη και αναχρονιστική. Σήμερα έχουμε ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που φαίνεται σα να σχεδιάστηκε με γνώμονα όχι το συμφέρον των εργαζομένων αλλά τη λεηλασία των χρημάτων τους και των αποθεματικών των ταμείων τους από το κράτος, ή από στελέχη του κυβερνώντος κόμματος, καθώς και την μεγιστοποίηση των δυνατοτήτων για κομματικές ρουσφετολογικές προσλήψεις. Αυτά, τουλάχιστον, είναι τα πιο ξεκάθαρα αποτελέσματα της λειτουργίας του μέχρι σήμερα.

Συμφωνούμε με τα υπόλοιπα κόμματα στη θέση ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα χρειάζεται αναμόρφωση για λόγους που σχετίζονται με την επάρκεια των δομών του, της ελάττωσης της χρηματοδοτικής του βάσης και την αύξηση του μέσου όρου ζωής.

Για εμάς όμως το θέμα του ασφαλιστικού μας συστήματος είναι πολύ ευρύτερο και απειλεί όχι μόνο τη συνοχή της Ελληνικής κοινωνίας αλλά και την ίδια την εθνική και την πολιτιστική ταυτότητα της χώρας μας, για τους λόγους που αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο 6.1.4.3.. Για αυτό και θεωρούμε ότι η ανάγκη για την αναδιάρθρωση και τον εκσυγχρονισμό του ασφαλιστικού μας συστήματος δεν είναι μόνον άμεση και επιτακτική αλλά αποτελεί και θέμα με ιδιαίτερη εθνική σημασία για την Ελλάδα.

Πιστεύουμε ότι η Ελληνική κοινωνία έχει ανάγκη ένα ασφαλιστικό σύστημα που θα είναι υπό την εγγύηση του κράτους, που θα έχει ισχυρή χρηματοοικονομική βάση και που θα αξιοποιεί την περιουσία και τα αποθεματικά του. Που οι παροχές του θα αντιστοιχούν πραγματικά στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών. Που θα είναι προσαρμοσμένο στα σύγχρονα δεδομένα της διαδοχικής ασφάλισης. Που θα εξασφαλίζει ότι περισσότερες ημέρες εργασίας σημαίνουν και μεγαλύτερη σύνταξη. Που θα προστατεύει πραγματικά τους εργαζομένους σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Που και θα προσφέρει σε όλους τους Έλληνες την αίσθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και τη βεβαιότητα ότι θα πάρουν την σύνταξή τους.

Θεωρούμε ότι για να μπορέσει να έχει η Ελληνική κοινωνία να απολαύσει ένα τέτοιο ασφαλιστικό σύστημα δεν αρκούν ημίμετρα αλλαγών και αναδιορθώσεων του σημερινού συστήματος. Θα πρέπει να σχεδιαστεί ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα από την αρχή, που να είναι βασισμένο στις σημερινές ανάγκες και να στοχεύει στην αειφόρο εξασφάλιση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε τα εξής:

α) Όλα τα υπάρχοντα ασφαλιστικά ταμεία διαχωρίζονται σε τρεις ανεξάρτητους τομείς, τον Τομέα Προνοιακών Παροχών και Ελάχιστης Εθνικής Σύνταξης, τον Τομέα Υγείας και, εφόσον χορηγούν υψηλές συντάξεις, στον Τομέα Αυξημένης Σύνταξης, με βάση το ύψος των παροχών τους, τον αριθμό των ασφαλισμένων και των συνταξιοδοτούμενων τους, τα περιουσιακά τους στοιχεία και τις αναλογίες της περιουσίας των Ταμείων προς των αριθμό των ασφαλισμένων και των συνταξιοδοτούμενων τους.

β) Οι τομείς Προνοιακών Παροχών και Ελάχιστης Εθνικής Σύνταξης όλων των ταμείων ενοποιούνται σταδιακά στον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικών Παροχών, σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στην παράγραφο 7.1.1.

γ) Οι τομείς Υγείας όλων των ταμείων ενοποιούνται σταδιακά στον Ενιαίο Φορέα Υγείας, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην παράγραφο 7.2.1.

δ) Οι τομείς Αυξημένης Σύνταξης, σε όσα ταμεία έχουν διαχωριστεί, ενοποιούνται σταδιακά σε ένα Ενιαίο Φορέα Αυξημένης Σύνταξης, που θα λειτουργεί ως κρατική ασφαλιστική εταιρεία με αυστηρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.

ε) Η περιουσία όλων των ασφαλιστικών ταμείων ενοποιείται, τίθεται υπό τη διαχείριση ενός Ενιαίου Φορέα Περιουσίας Ασφαλισμένων, ο οποίος σύντομα μετά από την ίδρυσή του αρχίζει να λειτουργεί ως αυτόνομη τράπεζα με μετόχους τον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικών Παροχών και τον Ενιαίο Φορέα Αυξημένης Σύνταξης.

στ) Όλες οι ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων καταργούνται.

ζ) Οι εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές καταργούνται και αντικαθίστανται με ένα ποσοστιαίο Τέλος Ασφάλισης επί του κύκλου εργασιών του κάθε εργοδότη, με βάση την αρχή της προστιθέμενης αξίας από την ανθρώπινη εργασία που θα υπολογίζεται με βάση τα όσα αναφέρονται και στην παράγραφο 7.3.δ).

η) Οι ελεύθεροι επαγγελματίες και οι λοιποί αυτασφαλιζόμενοι υπάγονται και αυτοί στο σύστημα του ποσοστιαίου Τέλους Ασφάλισης.

θ) Ο Ενιαίος Φορέας Κοινωνικών Παροχών χρηματοδοτείται από τα έσοδα από το Τέλος Ασφάλισης και από τα κέρδη από τις δραστηριότητες του Ενιαίου Φορέα Περιουσίας Ασφαλισμένων. Σε περίπτωση που ο προϋπολογισμός του είναι ελλειμματικός, η διαφορά επιδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Σε περίπτωση που είναι πλεονασματικός, η διαφορά επενδύεται στον Ενιαίο Φορέα Περιουσίας Ασφαλισμένων.

ι) Όσοι εργαζόμενοι, ελεύθεροι επαγγελματίες και αυτασφαλιζόμενοι το επιθυμούν μπορούν να έχουν μεγαλύτερη σύνταξη, εφόσον ενταχθούν στον Ενιαίο Φορέα Αυξημένης Σύνταξης και πληρώνουν ένα ετήσιο χρηματικό ποσό το ύψος του οποίου θα ποικίλλει ανάλογα με το ποσόν της επιπλέον σύνταξης που επιθυμούν.

Θεωρούμε ότι η πρότασή μας αυτή για το ασφαλιστικό σύστημα έχει πολλαπλά οφέλη καθώς οδηγεί σε έμμεση αύξηση των αποδοχών των εργαζομένων μέχρι 20%., απλοποιεί την όλη ασφαλιστική διαδικασία και καταργεί την υπερβολική ασφαλιστική επιβάρυνση του κόστους εργασίας για τους εργοδότες, ελαχιστοποιεί το κόστος της γραφειοκρατίας του Ασφαλιστικού Συστήματος, καταργεί το συγκριτικό πλεονέκτημα της «μαύρης εργασίας» και, κυρίως, διασφαλίζει την βιωσιμότητα του Ασφαλιστικού μας Συστήματος καθώς το αποσυνδέει από την αναλογία μισθωτών προς συνταξιούχους και το συσχετίζει με την συνολική οικονομική δραστηριότητα της χώρας, δημιουργώντας έτσι τις προϋποθέσεις δημιουργίας ενός θετικού κύκλου για τη συνολική οικονομία της χώρας μας.

7.4.1. Για την Συνταξιοδοτική Πολιτική

Πιστεύουμε ότι η αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού συστήματος που προτείνουμε εξασφαλίζει ότι οι συντάξεις που θα χορηγούνται από τον προβλεπόμενο Ενιαίο Φορέα Κοινωνικών Παροχών θα προσφέρουν ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης όλων των Ελλήνων πολιτών. Η εφαρμογή του θα γίνει με τρόπο που δεν θα θίγει κανένα κεκτημένο συνταξιοδοτικό δικαίωμα και με την τήρηση ενός μεταβατικού διαστήματος κατά τη διάρκεια του οποίου οι εργαζόμενοι θα έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν το εάν θα ενταχθούν στο νέο ή θα παραμείνουν στο παλιό ασφαλιστικό σύστημα. Η επιβάρυνση των ήδη συνταξιούχων, που έχουν ήδη πληρώσει ασφαλιστικές εισφορές για τα Ταμεία Υγείας

τους, από το κόστος λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Υγείας θα αντισταθμιστεί με την δωρεάν παροχή υπηρεσιών υγείας σε αυτούς.

Η Ελάχιστη Εθνική Σύνταξη που προτείνουμε θα προσδιορίζεται και θα χορηγείται σε ατομικό επίπεδο, με την πρόβλεψη να καλύπτει αθροιστικά όλες τις ανάγκες ενός ζευγαριού συνταξιούχων και θα υπάρχει η πρόβλεψη ότι σε περίπτωση θανάτου του ενός, η σύνταξη του επιζώντος θα προσαυξάνεται με το 30% της σύνταξης του αποβιώσαντος για να απαλύνονται οι επιπτώσεις από την αιφνίδια απώλεια οικογενειακών εσόδων.

Σε σχέση με τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, πιστεύουμε ότι το σύστημα που προτείνουμε όχι μόνον επιτρέπει την διατήρησή τους στα σημερινά επίπεδα αλλά και προσφέρει τη δυνατότητα περιορισμένης βελτίωσής τους. Προς την κατεύθυνση αυτή θεωρούμε ότι οι πρώτες βελτιώσεις μπορούν να γίνουν σε σχέση με την παροχή κινήτρων για τη γέννηση παιδιών και προτείνουμε α) κάθε ζευγάρι να προμηδοτείται με συντάξιμο χρόνο 2 ετών για κάθε παιδί που γεννάει επιπλέον των δύο πρώτων, και β) την άμεση συνταξιοδότηση κάθε μητέρας που θα αποκτά πέντε παιδιά.

(Υπουργείο Εθνικής Παιδείας, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς της Εκπαίδευσης, του Πολιτισμού, του Αθλητισμού και των Θρησκευμάτων)

ΣΤ.8. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Παιδεία, την Εκπαίδευση, τον Πολιτισμό, τον Αθλητισμό και τα Θρησκευματα

8. Για την Παιδεία

Πιστεύουμε ότι η Παιδεία αποτελεί ένα θεμελιώδες κεφάλαιο της κάθε κοινωνίας και ένα ζήτημα με ουσιαστική σημασία τόσο για την ποιότητα της ζωής των ανθρώπων που την αποτελούν όσο και για την επιβίωση της ίδιας της κοινωνίας.

Θεωρούμε ότι η παιδεία είναι μία έννοια πολύ ευρύτερη από την εκπαίδευση και πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό για την Ελληνική κοινωνία να ξαναθυμηθεί τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσά τους. Η παιδεία είναι πνευματική καλλιέργεια, είναι νοσοτροπία, είναι τρόπος σκέψης, είναι στάση ζωής. Η παιδεία καθορίζει το πώς βλέπουμε και το πώς νοιώθουμε για τον εαυτό μας, τους γύρω μας και τον υπόλοιπο κόσμο, για την πατρίδα μας και για το περιβάλλον, το πώς ερμηνεύουμε το σύνολο των εμπειριών, των σκέψεων και των συναισθημάτων μας.

Πιστεύουμε ότι η παιδεία προσδιορίζει την ταυτότητά μας, τόσο σε προσωπικό όσο και σε πολιτιστικό και, τελικά, σε εθνικό επίπεδο. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι σύμφωνα με τον Ισοκράτη «Έλληνες είναι οι της υμετέρας Παιδείας μετέχοντες». Και θεωρούμε ότι αυτός ο προσδιοριστικός ρόλος της παιδείας είναι σήμερα ιδιαίτερα σημαντικός, τόσο λόγω του αριθμού των οικονομικών μεταναστών που εισήλθαν νόμιμα ή παράνομα στην Ελλάδα όσο και λόγω του κινδύνου της πολιτιστικής αλλοτρίωσής μας από την Παγκοσμιοποίηση.

Πιστεύουμε ότι η παιδεία μας, η Ελληνική Παιδεία, πρέπει να στηριχθεί και να διαφυλαχθεί για να εξασφαλίσουμε την επιβίωσή μας στο βάθος του χρόνου και θεωρούμε ότι προς την κατεύθυνση αυτή μπορεί να αξιοποιηθεί το σύστημα της εκπαίδευσης. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε την προσθήκη στο πρόγραμμα σπουδών της υποχρεωτικής εκπαίδευσης του μαθήματος «Ελληνικός Πολιτισμός και Παράδοση», το περιεχόμενο του οποίου θα προσδιορισθεί από την Ακαδημία Αθηνών με βάση τις αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και με στόχους αφενός μεν τα παιδιά μας να γνωρίσουν την Ελληνική Παιδεία και να έρθουν σε καλύτερη επαφή μαζί της, αφετέρου δε τα παιδιά των οικονομικών μεταναστών και των ομάδων με πολιτισμικές ιδιαιτερότητες να «μεθέξουν της ημετέρας παιδείας» και να ενταχθούν ομαλά στην Ελληνική κοινωνία.

Θεωρούμε ακόμα ότι η παιδεία μας μπορεί να αποτελέσει το μέσο της πολιτιστικής μας επέκτασης, μέσω της επαφής ανθρώπων από άλλα κράτη με τον πολιτισμό και την κουλτούρα μας και της επίδρασής τους σε αυτούς. Σε αυτό το πλαίσιο πιστεύουμε πως θα πρέπει να προωθήσουμε την παιδεία μας στο εξωτερικό με προτεραιότητα τις χώρες που ιστορικά υπήρξε Ελληνική παρουσία, τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις ΗΠΑ και τον Καναδά, την Αυστραλία, την Ινδία, την Ιαπωνία και την Κίνα. Πιστεύουμε ακόμα ότι η προώθηση της παιδείας μας είναι ευκολότερο να γίνει είτε με την ίδρυση αυτοτελών παραρτημάτων των τμημάτων Ελληνικών Σπουδών των Δημόσιων Πανεπιστημίων μας σε όλες τις χώρες που είναι δυνατόν, είτε με τη διοργάνωση προγραμμάτων Ελληνικών Σπουδών από τα Δημόσια Πανεπιστήμιά μας σε συνεργασία με τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού.

8.1. Για την Εκπαίδευση

Πιστεύουμε ότι η Εκπαίδευση πρέπει να ξεφύγει από τη νοοτροπία της απλής μεταφοράς γνώσεων και δεξιοτήτων, από τη στείρα αποστήθιση για τις εξετάσεις εισαγωγής στα τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα, από το να «φτιάχνει μαθητές» έτοιμους να δεχθούν οτιδήποτε τους «σερβίρουν» η Κυβέρνηση και οι δάσκαλοι τους, από το να «φτιάχνει πολίτες» υπάκουους και έτοιμους να δεχτούν οτιδήποτε τους «σερβίρουν» τα κόμματα και οι πολιτικοί τους ταγούς.

Πιστεύουμε ότι η Εκπαίδευση πρέπει να ξαναβρεί τον παιδαγωγικό, το μορφωτικό, και τον κοινωνικό της ρόλο. Να στοχεύει στο να προετοιμάσει τους αυριανούς Έλληνες πολίτες, να καλλιεργήσει τη δημιουργικότητά τους και να τους εφοδιάσει με κριτική σκέψη. Να τους εμφυτεύει τις αξίες και τα ιδανικά του Ελληνικού πνεύματος, του ανθρωπισμού, της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, της δημοκρατίας και της περιβαλλοντικής συνείδησης.

Πιστεύουμε ότι η Εκπαίδευση αποτελεί επένδυση για την κάθε κοινωνία, επένδυση στο μέλλον της και στους ανθρώπους που την αποτελούν και θα την αποτελέσουν, και θεωρούμε ότι η εκάστοτε Ελληνική Κυβέρνηση θα πρέπει να επενδύει ουσιαστικά στην Εκπαίδευση. Στο πλαίσιο αυτό θεωρούμε ότι θα πρέπει να θεσμοθετηθεί ότι τα κονδύλια για την Εκπαίδευση θα ανέρχονται σταθερά στο 5% του κάθε Κρατικού Προϋπολογισμού, κάτι που αποτελεί πάγιο αίτημα όλου του εκπαιδευτικού κόσμου.

Πιστεύουμε ότι το επίπεδο της εκπαίδευσης που η κάθε κοινωνία θέλει να προσφέρει στα παιδιά της, αντικατοπτρίζεται στη συμπεριφορά της κοινωνίας απέναντι σε εκείνους που τους αναθέτει το λειτούργημα να την πραγματώσουν, στους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων της. Εκπαιδευτικοί που είναι απογοητευμένοι και δυσαρεστημένοι από τη στάση της Κυβέρνησης και της κοινωνίας απέναντί τους, που είναι αδιάφοροι για το λειτούργημά τους και το βλέπουν απλά σαν μέσο βιοπορισμού, είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσουν αυριανούς πολίτες με αντίστοιχα χαρακτηριστικά. Μέσα στο πλαίσιο αυτό θεωρούμε ότι για να καταστεί δυνατή η βελτίωση της εκπαίδευσης που προσφέρουμε στα παιδιά μας πρέπει να αναγνωριστεί ξανά, σε όλα τα επίπεδα, η σπουδαιότητα του λειτούργηματος που καλείται να επιτελέσει ο κάθε εκπαιδευτικός. Ακόμα, θεωρούμε ως προϋπόθεση για τη βελτίωση της ποιότητας του προσφερομένου εκπαιδευτικού έργου την άμεση κάλυψη όλων των παγίων αναγκών σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης με μόνιμους εκπαιδευτικούς, με τις κατάλληλες νομοθετικές ρυθμίσεις για τις περιπτώσεις που απαιτείται.

8.1.1. Για το μάθημα της Ιστορίας στην Εκπαίδευση

Πιστεύουμε πως το μάθημα της Ιστορίας έχει κεντρικό ρόλο σε κάθε Εκπαιδευτικό Σύστημα, καθώς φέρνει σε επαφή τους μαθητές με τη συλλογική μνήμη της πορείας της χώρας τους.

Πιστεύουμε ότι η Ιστορία, όπως κάθε ανθρώπινη ανάμνηση, έχει τρεις συνιστώσες: το ιστορικό γεγονός, τις συσχετίσεις του και την ερμηνεία του. Αναγνωρίζουμε ότι μπορεί να υπάρχουν πολλές οπτικές ως προς τις συσχετίσεις και την ερμηνεία ενός ιστορικού γεγονότος, ανάλογα με τις προσωπικές θέσεις του ανθρώπου που το προσεγγίζει και τους σκοπούς που αυτός θέλει να υπηρετήσει. Θεωρούμε όμως ότι αυτό καθεαυτό το ιστορικό γεγονός δεν μπορεί για κανένα λόγο να αποτελεί αντικείμενο ούτε διαπραγματεύσεως, ούτε συναλλαγής, ούτε απόκρυψης. Πολύ περισσότερο δε, αντικείμενο παραπληροφόρησης.

Θεωρούμε ότι το να μαθαίνει μία γενιά μαθητών την «ιστορία» που η εκάστοτε δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνησή επιθυμεί να προωθήσει είναι κάτι εντός των ορίων των

συνταγματικών δικαιωμάτων της Κυβέρνησης και αποδεκτό, εφόσον όμως έχουν τηρηθεί δύο προϋποθέσεις. Η πρώτη προϋπόθεση είναι ότι το κόμμα που είναι στην Κυβέρνηση θα πρέπει να έχει ενημερώσει πριν από τις εκλογές τον λαό για τους σκοπούς του ως προς την μεταχείριση της ιστορίας της χώρας του. Η δεύτερη είναι ότι σε καμία περίπτωση δεν θα θίγεται η παρουσίαση αυτού καθεαυτού του ιστορικού γεγονότος, της ιστορικής αλήθειας. Στην περίπτωση του βιβλίου ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ούτε είχε ενημερώσει τον Ελληνικό λαό για τις προθέσεις παραχάραξης της ιστορίας μας, ούτε φρόντισε για να παρατεθούν από τη συγγραφέα του τα πραγματικά ιστορικά γεγονότα, πέρα από τις, σεβαστές, προσωπικές απόψεις της για τις συσχετίσεις και τις ερμηνείες τους.

Πιστεύουμε ότι η θέση της Ιστορίας στο εκπαιδευτικό σύστημα της κάθε χώρας είναι ιδιαίτερα σημαντική και θεωρούμε ότι στην παρουσίαση της στα βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου πρέπει να υπάρχει η αλήθεια για το ιστορικό γεγονός, ευρεία πολιτική και κοινωνική συναίνεση για τις συσχετίσεις του και διαχρονικότητα για τις ερμηνείες του. Στο πλαίσιο αυτό πιστεύουμε ότι το συνολικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Ιστορίας που διδάσκεται στα σχολεία μας πρέπει να επανεξεταστεί, να αποτελέσει προϊόν διαλόγου ειδικών και της κοινωνίας, και να ανατεθεί σε ένα ευρύτατα αποδεκτό φορέα, προτείνουμε στην Ακαδημία Αθηνών, η ευθύνη συνοψίσει τα αποτελέσματα του διαλόγου και να εποπτεύσει την αναθεώρηση των βιβλίων ιστορίας όλων των τάξεων του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου.

8.1.2. Για τη Βασική Εκπαίδευση

Πιστεύουμε ότι στη σημερινή εποχή, που οι νέες γνώσεις συσσωρεύονται ταχύτατα και οι περισσότερες από αυτές ξεπερνιούνται το ίδιο γρήγορα, ο ρόλος της βασικής παιδείας έγκειται στο να δώσει στο μαθητή αφενός μεν τις γνώσεις εκείνες που η αλήθεια τους δεν μεταβάλλεται στο χρόνο, αφετέρου δε να τον εφοδιάσει με μία νοοτροπία και ένα τρόπο σκέψης που θα του επιτρέψει να διαχειρίζεται τις νέες πληροφορίες και να τις οργανώνει με τρόπο που να είναι λειτουργικές για τον ίδιο και το περιβάλλον του. Στο πλαίσιο αυτό θεωρούμε ότι είναι αναγκαία η συνολική αναθεώρηση του προγράμματος σπουδών του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου, με βάση τα ισχύοντα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έπειτα από διάλογο ειδικών και της κοινωνίας, και με στόχο τη δημιουργία κριτικής σκέψης στους μαθητές.

Θεωρούμε ότι η βασική εκπαίδευση πρέπει να είναι 12ετούς διάρκειας, υποχρεωτική και δωρεάν, σε ολοήμερα πρωινά σχολεία με ανώτατο όριο 25 μαθητών ανά τμήμα. Ακόμα ότι θα πρέπει να υπάρχει ειδική μέριμνα για περιπτώσεις μαθητών που είτε αφομοιώνουν την διδακτέα ύλη ταχύτερα από τους άλλους, είτε μαθησιακά ή άλλα προβλήματα, είτε έχουν ειδικές ανάγκες.

Θεωρούμε ότι ο χαρακτήρας και η διεξαγωγή των Πανελληνίων Εξετάσεων πρέπει να αλλάξει, με την εφαρμογή τους στις τάξεις του Λυκείου και με πανελλήνια συγκριτική βαθμολογία που θα οδηγεί σε Εθνικό Απολυτήριο, με βάση το οποίο θα γίνεται η εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Θεωρούμε ότι η φροντιστηριακή εκπαίδευση αποτελεί ουσιαστικό μέρος της βασικής εκπαίδευσης και πιστεύουμε ότι πρέπει να παρέχεται από την Πολιτεία με ανάλογο τρόπο.

Θεωρούμε ότι πρέπει να είναι εξασφαλισμένη κάθε χρονιά η έγκαιρη διάθεση του εκπαιδευτικού υλικού στους μαθητές, η γενική συντήρηση των σχολικών εγκαταστάσεων την περίοδο των θερινών διακοπών καθώς και η αποτελεσματική φύλαξη τους για την αποφυγή βανδαλισμών.

Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει η ευκαιρία, αλλά και η παρότρυνση με τη μορφή κινήτρων, σε όλους τους κατοίκους της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης που το επιθυμούν να ολοκληρώσουν κανονικά τον κύκλο της Ελληνικής βασικής εκπαίδευσης σε οποιαδήποτε ηλικία.

8.1.3. Για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Πιστεύουμε ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας υποβαθμίζεται διαρκώς τα τελευταία χρόνια και ότι η κατάστασή της είναι πια οριακή και δραματική, κάτι που απεικονίζεται με σαφήνεια στις θέσεις που κατέχουν τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα στην παγκόσμια σειρά αξιολόγησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Πιστεύουμε ότι αυτή η διαρκής υποβάθμιση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας μας είναι συνδυασμός πέντε παραγόντων: α) της χρόνιας υπό-χρηματοδότησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, β) των συνειδητών επιλογών των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, γ) της χρήσης του φοιτητικού κινήματος από τα κόμματα της Αριστεράς για την προώθηση των κομματικών τους προτεραιοτήτων, δ) των επιλογών του εκπαιδευτικού της προσωπικού με βάση όχι αξιοκρατικά αλλά κομματικά ή και άλλα κριτήρια, ε) της αντίστασης του καθηγητικού της κατεστημένου στην προσαρμογή του προς τα νέα διεθνή πανεπιστημιακά δεδομένα και πρότυπα. Θεωρούμε ότι η ανάγκη να αλλάξει η κατάσταση αυτή είναι άμεση και επιτακτική.

Θεωρούμε ότι η Δημόσια Τριτοβάθμια Εκπαίδευσή μας χρειάζεται γενναία αύξηση της χρηματοδότησής της και σχεδιασμό ενός σταθερού πλάνου χρηματοδότησης με βάση τον αριθμό των φοιτητών που έχει το κάθε ίδρυμα, σύμφωνα με τον μέσο όρο των δαπανών ανά φοιτητή που υπάρχει στα πέντε καλύτερα πανεπιστήμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θεωρούμε ότι τα Δημόσια Τριτοβάθμια Εκπαιδευτικά μας Ιδρύματα χρειάζονται:

- βελτίωση των υποδομών και των εγκαταστάσεων τους, σύμφωνα με τα διεθνή ισχύοντα πρότυπα για κάθε τομέα σπουδών.
- αναβάθμιση του προγράμματος σπουδών τους, με βάση τα ισχύοντα σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- δημιουργία πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών συνδεδεμένων μεταξύ τους, με την Εθνική Βιβλιοθήκη και με διεθνείς βάσεις δεδομένων και περιοδικών, που μέσω διαδικτύου θα είναι συνεχώς στη διάθεση των φοιτητών,
- πρυτάνεις και διοικήσεις με γενναιότητα, που δεν θα διστάσουν να πάρουν αποφάσεις για το χάσιμο εξαμήνων από όλους τους φοιτητές, στις περιπτώσεις που δεν έχουν τηρηθεί τα προγράμματα σπουδών λόγω καταλήψεων ή άλλων λόγων.
- αλλαγή του ισχύοντος συστήματος εκλογής του εκπαιδευτικού προσωπικού τους και την ανάθεση της αρμοδιότητας αυτής στο ΑΣΕΠ.
- πλήρη κάλυψη των παγίων αναγκών τους σε εκπαιδευτικό προσωπικό με μόνιμους καθηγητές, με τη θέσπιση προσωποπαγών θέσεων στις περιπτώσεις που απαιτείται όπως στα Τ.Ε.Ι., προκειμένου να καλυφθούν άμεσα οι εκπαιδευτικές τους ανάγκες
- ουσιαστική αξιολόγηση των Πανεπιστημιακών και Τεχνολογικών Ιδρυμάτων και του προσωπικού τους, κατά κλάδο σπουδών, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, αλλά και την πιστοποίηση της ποιότητας των παρεχομένων μορφωτικών υπηρεσιών.
- συνεχή αξιολόγηση τους, για την πιστοποίηση της ποιότητας μορφωτικών υπηρεσιών που παρέχονται από αυτά,
- έλεγχο των οικονομικών τους και κοινωνική λογοδοσία για τον τρόπο που χρησιμοποιούν την αυτοδιοίκησή τους

- εφαρμογή συστήματος συγκριτικής βαθμολογίας, για την, με βάση ακαδημαϊκά κριτήρια, αναβάθμιση των σπουδών και με πρόβλεψη για δυνατότητα αλλαγής τομέα ή τμήματος από τους φοιτητές που έκαναν λάθος επιλογή και δεν μπορούν να προχωρήσουν σε ένα συγκεκριμένο τομέα.

8.1.4. Για το Πανεπιστημιακό Άσυλο

Πιστεύουμε ότι ο σκοπός του πανεπιστημιακού ασύλου είναι η προστασία της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, το αναγνωρίζουμε ως θεσμό με ιδιαίτερη σημασία για την κοινωνία μας και θεωρούμε ότι πρέπει να προστατεύεται αποτελεσματικά από όλους όσους το απειλούν, είτε με καταπάτησή είτε με κατάχρησή του.

Θεωρούμε ότι τα σχετιζόμενα με το Πανεπιστημιακό Άσυλο προβλήματα μπορούν να επιλυθούν άμεσα και αποτελεσματικά, με την ίδρυση ενός ειδικού Σώματος Φύλαξης Πανεπιστημιακών Χώρων που θα υπάγεται στον αποκλειστικό έλεγχο των Πρυτανικών Αρχών του κάθε Πανεπιστημίου.

Θεωρούμε ακόμα ότι θα πρέπει να ενεργοποιούνται οι προβλεπόμενες από το Νόμο διατάξεις για το Πανεπιστημιακό Άσυλο, που επιτρέπουν τη δυνατότητα επέμβασης της Αστυνομίας έπειτα από σχετικό αίτημα των Πανεπιστημιακών αρχών και εισαγγελική παραγγελία σε περιπτώσεις εγκλημάτων κατά της σωματικής ακεραιότητας ή της ζωής και γενικά πράξεις ιδιαίτερου κακουρηματικού χαρακτήρα, κάθε φορά που τα φοιτητικά ή Πανεπιστημιακά όργανα δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν επαρκώς ή αποδεδειγμένα αδυνατούν να προστατεύσουν το Πανεπιστημιακό Άσυλο από τις δράσεις ανθρώπων που δεν έχουν την ιδιότητα του φοιτητή και δεν σχετίζονται με το φοιτητικό κίνημα.

8.1.5. Για τη Φοιτητική Μέριμνα

Πιστεύουμε ότι το δικαίωμα στη Δημόσια Τριτοβάθμια Εκπαίδευση πρέπει να είναι προσιτό σε όλους και να υπάρχει ιδιαίτερη κρατική μέριμνα για τα παιδιά που προέρχονται από οικογένειες που δεν μπορούν να υποστηρίξουν οικονομικά τη φοίτησή τους.

Θεωρούμε ότι πρέπει να θεσπιστεί ένα σύγχρονο πλαίσιο φοιτητικής μέριμνας, που να παρέχει οικονομική υποστήριξη σε όσους φοιτητές το έχουν ανάγκη, να προωθεί την ίδρυση νέων και την αναβάθμιση των υπάρχοντων πανεπιστημιούπολεων και φοιτητικών λεσχών, να παρέχει το δικαίωμα της δωρεάν σίτισης σε όλους τους φοιτητές, ιδίως σε όσους σπουδάζουν σε πόλεις μακριά από τον τόπο κατοικίας των γονέων τους, καθώς και κάρτα δωρεάν εισιτηρίου για τις αστικές μετακινήσεις στη πόλη που σπουδάζουν, και μειωμένου ή δωρεάν εισιτηρίου, ανάλογα με το μεταφορικό μέσο, για μετακινήσεις ανάμεσα στις πόλεις που σπουδάζουν και τις πόλεις που διαμένουν μόνιμα.

8.1.6. Για τα μη-κρατικά Τριτοβάθμια Εκπαιδευτικά Ιδρύματα

Πιστεύουμε ότι η αναγνώριση της πραγματικότητας της ελευθερίας των Ελλήνων να σπουδάζουν σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του κόσμου επιθυμούν και ο αριθμός των παιδιών μας που κάνουν χρήση αυτής της δυνατότητας, δείχνουν ότι η πρόβλεψη του άρθρου 16 του Συντάγματός μας για «απαγόρευση της ίδρυσης μη-κρατικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης» στην Ελλάδα είναι πια ξεπερασμένη και ανεδαφική. Στο πλαίσιο αυτό συμφωνούμε καταρχήν με την πρόταση αναθεώρησης αυτού του άρθρου του Συντάγματος από την επόμενη Βουλή.

Θεωρούμε ότι το ουσιαστικότερο μέρος της όλης διαδικασίας για τη θεσμοθέτηση των μη-κρατικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν είναι η συζήτηση για την αναδιατύπωση του άρθρου 16 του Συντάγματος αλλά η θέσπιση του νόμου που θα ορίζει τα

της ιδρύσεως και λειτουργίας τους. Στο νόμο αυτό προτείνουμε ότι για χορηγείται άδεια ίδρυσης και λειτουργίας σε ένα μη-κρατικό ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θα πρέπει αυτό να πληροί μια σειρά από κριτήρια:

α) οικονομικά, που θα παρέχουν εγγυήσεις στους φοιτητές του για την ολοκλήρωση των σπουδών που θα ξεκινήσουν σε αυτό,

β) λειτουργικά, ως προς τις υποδομές, το προσωπικό και την πιστοποίηση της ποιότητας των υπηρεσιών εκπαίδευσης που θα παρέχει,

γ) εκπαιδευτικά, ως προς την εναρμόνιση των προγραμμάτων του με τα ισχύοντα στα ανάλογα δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα της Ελλάδας ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

δ) κοινωνικά, με τη συμφωνία του να διαθέτει τουλάχιστον το 15% των θέσεων των σπουδαστών τους σε υπότροφους που θα εισάγονται από τις γενικές εισαγωγικές εξετάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση,

ε) δεοντολογικά, για την αποφυγή της κάλυψης των αναγκών του σε εκπαιδευτικό προσωπικό με ετεροαπασχόληση του προσωπικού των ανάλογων δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

8.1.7. Για τον αναπτυξιακό ρόλο των Δημόσιων Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Πιστεύουμε ότι υπάρχουν σημαντικά περιθώρια για δημιουργία νέων ιδρυμάτων δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, σε τμήματα ή τομείς αιχμής και αυξημένης ζήτησης, που η έλλειψή τους στην Ελλάδα οδηγεί τους νέους μας σε σπουδές σε αντίστοιχα ιδρύματα του εξωτερικού.

Πιστεύουμε ότι η δημιουργία Πανεπιστημιακού ή Τεχνολογικού ιδρύματος σε κάθε Πρωτεύουσα Νομού είναι ένα ουσιαστικό μέτρο για την ανάπτυξη, την αναζωογόνηση και τη βελτίωση της οικονομικής ζωής της Ελληνικής περιφέρειας και θεωρούμε ότι μπορεί να προσφέρει ουσιαστικές λύσεις στις περιπτώσεις πόλεων που έχουν πληγεί σημαντικά από την ανεργία λόγω του κλεισίματος ή της μεταφοράς βιομηχανικών μονάδων από αυτές.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει η πολιτεία να φροντίσει για την πραγματική κάλυψη των αναγκών της Ελληνικής κοινωνίας για δημόσιες υπηρεσίες τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να ιδρύσει όσες σχολές ή τμήματα χρειάζονται, φροντίζοντας παράλληλα για την παροχή πολλών υποτροφιών για τη φοίτηση αλλοδαπών φοιτητών στη χώρα μας με στόχους τη διεθνή αναβάθμιση των πανεπιστημίων μας και τη διάδοση της Ελληνικής Παιδείας και της Ελληνικής γλώσσας.

8.1.8. Για το ρόλο των Δημόσιων Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στη «Συνεχιζόμενη δια βίου Εκπαίδευση»

Πιστεύουμε ότι τα δημόσια ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μπορούν και οφείλουν να συνεισφέρουν στη σημερινή πραγματικότητα της ανάγκης για «Συνεχιζόμενη Δια βίου Εκπαίδευση», με την ανάληψη και τη δημιουργία προγραμμάτων που θα είναι δωρεάν και διαθέσιμα σε όλους, με προτεραιότητα σε εκείνους που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στην ανεργία και στον κοινωνικό αποκλεισμό.

Πιστεύουμε ότι η ζήτηση για φοίτηση στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο αποτελεί μία ακόμα μορφή εκδήλωσης των αναγκών της Ελληνικής κοινωνίας για «Συνεχιζόμενη Δια βίου Εκπαίδευση» και θεωρούμε ότι η πολιτεία οφείλει να ζητήσει την κάλυψη όλων των αναγκών αυτών από τα δημόσια ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή, εναλλακτικά, να φροντίσει για την ίδρυση Ανοικτών Πανεπιστημίων και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

8.1.9. Για την Επιστημονική Έρευνα

Πιστεύουμε ότι η έρευνα για την προώθηση της επιστημονικής γνώσης αποτελεί ένα αναπόσπαστο μέρος της όλης εκπαιδευτική διαδικασίας και θεωρούμε ότι η υστέρηση του συγκεκριμένου τομέα σε όλα τα δημόσια ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αποτελεί μέρος της συστηματικής υποβάθμισής τους και άμεση συνέπεια της υπό-χρηματοδότησής τους και των ελλείψεών τους σε επιστημονικό προσωπικό. Και βέβαια, πιστεύουμε για τους ίδιους λόγους, παρατηρείται ανάλογη υποβάθμιση και των μη-πανεπιστημιακών δημόσιων ερευνητικών κέντρων.

Θεωρούμε ότι η χρηματοδότηση και η ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας στην Ελλάδα αποτελεί ένα θέμα με ζωτική σημασία για την όλη αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας. Θεωρούμε ακόμα ότι είναι ουσιαστική ανάγκη, στο βαθμό που επιθυμούμε και επιδιώκουμε την αναβάθμιση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα και να δοθούν τα κατάλληλα κίνητρα προκειμένου η πανεπιστημιακή και η τεχνολογική εκπαίδευση, προπτυχιακή και μεταπτυχιακή, να συνδεθούν ξανά με την επιστημονική έρευνα, τόσο προς την κατεύθυνση των θετικών επιστημών όσο και προς την κατεύθυνση των θεωρητικών σπουδών.

8.2. Για τον Πολιτισμό και την Παράδοση

Πιστεύουμε ότι ο Πολιτισμός, η Παράδοση και η Γλώσσα μας αποτελούν εθνικά και κοινωνικά αγαθά, καθώς και ένα κεφάλαιο για την επιβίωση της Ελλάδας σε δύσκολους καιρούς, τόσο του παρελθόντος όσο και του παρόντος και του μέλλοντος.

Θεωρούμε ότι ο Πολιτισμός, η Παράδοση και η Γλώσσα μας αποτελούν ζωντανούς οργανισμούς και όχι μουσειακά εκθέματα, πηγή έμπνευσης, μάθησης και δημιουργίας, και μπορούμε να αναγνωρίζουμε την επίδραση και τη σημασία τους σε κάθε πτυχή της ζωής των σημερινών Ελλήνων.

Πιστεύουμε ότι η πολιτική της χώρας μας για τον Πολιτισμό, την Παράδοση και τη Γλώσσα μας αποτελεί ένα θέμα ξεχωριστής εθνικής σημασίας, ότι πρέπει να ασκείται με τη μεγαλύτερη δυνατή συμφωνία των κομματικών παρατάξεων πάνω σε ένα κοινά αποδεκτό πλαίσιο καλλιέργειας και προβολής της πολιτιστικής μας παράδοσης, προώθησης της πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας στη χώρα μας, περιορισμού των ανισοτήτων πολιτιστικής πρόσβασης στη κοινωνία μας, αναβάθμισης της καλλιτεχνικής παιδείας στο εσωτερικό και αξιοποίηση των δυνατοτήτων για την προώθηση των Ελληνικών Σπουδών στο εξωτερικό, σε ένα πλαίσιο για τη δημιουργία όλων των δομών που θα επιτρέπουν και θα οδηγούν στην μεγαλύτερη συμμετοχή όλων των κατοίκων της Ελλάδας στον Ελληνικό Πολιτισμό, στην Ελληνική Παράδοση και στην Ελληνική Γλώσσα.

Θεωρούμε ότι η εκάστοτε κυβερνητική αρχή για τον Πολιτισμό σήμερα το Υπουργείο Πολιτισμού, πρέπει να αναδιοργανωθεί και να εφοδιαστεί με όλα τα απαραίτητα μέσα για την προώθηση μιας διακομματικής προσυμφωνημένης κατά τα ανωτέρω πολιτικής, που θα στοχεύει στο να ξαναδώσει στη χώρα μας τη θέση που δικαιωματικά της ανήκει, μια θέση ανάμεσα στην πολιτιστική και στην πνευματική πρωτοπορία των χωρών όλου του κόσμου.

8.3. Για τον Αθλητισμό

Πιστεύουμε ότι ο Αθλητισμός αποτελεί μέρος του ευρύτερου συστήματος της Παιδείας των νέων και τον προσεγγίζουμε στη μορφή του αθλητικού ιδεώδους, έτσι όπως αυτό υμνείται στον Ύμνο των Ολυμπιακών Αγώνων.

Θεωρούμε ότι η πραγματική δύναμη του αθλητισμού φαίνεται από τη δύναμή του να συνεγείρει και να συγκινεί την ευρύτερη κοινωνία, όπως στην περίπτωση μιας εθνικής

αθλητικής επιτυχίας, και θεωρούμε ότι είναι απαράδεκτο να χρησιμοποιείται η δύναμή του αυτή για την προώθηση σωματειακών, κομματικών ή εθνικιστικών σκοπιμοτήτων.

Πιστεύουμε ότι ο αθλητισμός αποτελεί ένα κοινωνικό αγαθό και πρέπει το δικαίωμα της πρόσβασης όλων των πολιτών σε αυτόν να υποστηρίζεται ενεργά, να προστατεύεται και να διασφαλίζεται, ιδιαίτερα εκείνων που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι σε κίνδυνους αποκλεισμού τους από αυτό, όπως των μεσηλικών, των χρόνιων ασθενών και των ΑΜΕΑ.

Θεωρούμε ότι η σημερινή πραγματικότητα του επαγγελματικού αθλητισμού δεν μπορεί να παραγνωρίζεται και να καταδικάζεται, αλλά να εντάσσεται σε ένα πλαίσιο γενικότερης ανάπτυξης του αθλητισμού, ως μέσο για την προώθηση της δημιουργίας αθλητικών εγκαταστάσεων και προγραμμάτων μαζικού ερασιτεχνικού αθλητισμού.

8.4. Για τη θρησκεία και τα θρησκευόμενα

Ως προς το θέμα της θρησκείας και των θρησκευόμενων, έχουμε ήδη αναφερθεί στην παράγραφο 1.12. του κειμένου που αναφέρεται στις θέσεις μας «για τη θρησκεία και την Ορθόδοξη Εκκλησία».

(Υπουργείο Επικοινωνιών και Μεταφορών,
που θα περιλαμβάνει Υφυπουργείο Ναυτιλίας)

ΣΤ.9. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ. για τις Επικοινωνίες, τις Συγκοινωνίες και τη Ναυτιλία

9.1. Για τις Επικοινωνίες

Πιστεύουμε ότι η ύπαρξη ενός συστήματος ελεύθερων, απρόσκοπτων, ασφαλών και ποιοτικών επικοινωνιών αποτελεί ένα βασικό ανθρώπινο δικαίωμα, μία πρωταρχική κρατική υπευθυνότητα και μια απαραίτητη προϋπόθεση ανάπτυξης της κοινωνίας και της οικονομίας μας.

9.1.1 Για τη σταθερή τηλεφωνία και τον ΟΤΕ

Θεωρούμε ότι η σταθερή τηλεφωνία αποτελεί, ακόμα, τον κορμό των επικοινωνιών και ότι ο έλεγχος της θα πρέπει να υπάγεται σε έναν κεντρικό συντονισμό και έλεγχο με στόχο τη διασφάλιση των ζωτικών μας συμφερόντων.

Πιστεύουμε ότι ο ΟΤΕ πρέπει να παραμείνει υπό δημόσιο έλεγχο, να διατηρήσει τον κοινωνικό και εθνικό του ρόλο στις νέες συνθήκες της ελεύθερης επικοινωνιακής αγοράς, και, παράλληλα, να προσαρμοσθεί στις συνθήκες αυτές. Θεωρούμε, ακόμα, αναγκαία την εξυγίανση των οικονομικών και την αποκομματικοποίηση του, τη θέσπιση αξιοκρατικών και ειδικών κριτηρίων για τις προσλήψεις του στελεχιακού του δυναμικού, την επέκταση και τη βελτίωση των υπηρεσιών του, καθώς και την ανάπτυξή του με στρατηγικές συμμαχίες για την επέκταση του στις γειτονικές μας χώρες.

9.1.2 Για την ηλεκτρονική επικοινωνία και το Διαδίκτυο

Πιστεύουμε ότι η πρόσβαση στις υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας αποτελεί δικαίωμα του κάθε πολίτη το οποίο το κράτος οφείλει να του παρέχει παντού και κάθε στιγμή. Πιστεύουμε, ακόμα, ότι οι σύγχρονες τεχνολογίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας μπορούν να προσφέρουν τη βάση για ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης και ένα εργαλείο για τη προώθηση της συμμετοχής των πολιτών στον δημόσιο βίο της χώρας μας.

Θεωρούμε ότι είναι αναγκαία η λήψη μέτρων για την εκπαίδευση των Ελλήνων στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες και η ευρύτερη διάδοση του διαδικτύου, με την θεσμοθέτηση της υποχρέωσης όλων των εταιρειών σταθερής τηλεφωνίας να παρέχουν στους χρήστες τους τη δυνατότητα απλής σύνδεσης στο διαδίκτυο χωρίς κανένα επιπλέον κόστος.

Θεωρούμε, ακόμα, ότι πρέπει να στηριχθεί η δημιουργία προηγμένων ηλεκτρονικών δικτυακών υποδομών σε όλη τη χώρα και να προωθηθεί η δημιουργία ευρυζωνικών δικτύων για την παροχή ενοποιημένων υπηρεσιών σταθερής τηλεφωνίας, γρήγορου διαδικτύου και τηλεόρασης με μικρό κόστος και μία σύνδεση.

9.1.3 Για τη κινητή τηλεφωνία

Πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη και η διάδοση της κινητής τηλεφωνίας θα πρέπει να ελεγχθεί, καθώς ήδη έχουν συγκεντρωθεί αρκετά επιστημονικά στοιχεία για επικίνδυνες επιδράσεις των κινητών τηλεφώνων στην υγεία των χρηστών τους.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει αναθεώρηση της ισχύουσας νομοθεσίας για την κινητή τηλεφωνία, θέσπιση αυστηρότερων κριτηρίων για τις εκπομπές ακτινοβολίας από κεραίες και συσκευές, πληροφόρηση του κοινού για τους κινδύνους που εγκυμονεί η συχνή

χρήση κινητού τηλεφώνου και απαγόρευση της χρήσης τους από παιδιά μικρότερα των δέκα ετών, καθώς και προειδοποιητική σήμανση, σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας, όλων ανεξαιρέτως των προϊόντων κινητής τηλεφωνίας, για τους πιθανούς κινδύνους από τη συχνή χρήση τους.

9.1.4 Για την ταχυδρομική επικοινωνία και τα ΕΛΤΑ

Πιστεύουμε ότι το απόρρητο της αλληλογραφίας αποτελεί ένα αναφαίρετο στοιχείο του δημοκρατικού πολιτεύματος που πρέπει να τελεί υπό την εγγύηση του κράτους, και για το λόγο αυτό θεωρούμε απαραίτητη την ύπαρξη και τη διατήρηση του κοινωνικού ρόλου των ΕΛΤΑ και των υπηρεσιών Ταχύ-μεταφορών στην κάθε γειτονιά, σε κάθε χωριό και σε κάθε νησί της Ελλάδος.

Θεωρούμε ότι τα ΕΛΤΑ και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο πρέπει να παραμείνουν υπό δημόσιο έλεγχο, να διατηρήσουν τον κοινωνικό και εθνικό τους ρόλο στις νέες συνθήκες της ελεύθερης αγοράς των υπηρεσιών αλληλογραφίας και παράλληλα να προσαρμοσθούν σε αυτές τις συνθήκες. Θεωρούμε, ακόμα, αναγκαία την εξυγίανση των οικονομικών και την αποκομματικοποίησή τους, την επέκταση και τη βελτίωση των υπηρεσιών τους, καθώς και την μεγαλύτερη ανάπτυξή τους στον τομέα των ταχυμεταφορών και την επέκταση του στις γειτονικές μας χώρες.

9.2. Για τις Συγκοινωνίες και τις Μεταφορές

Πιστεύουμε ότι η ύπαρξη ενός συστήματος ελεύθερων, απρόσκοπτων, ασφαλών και ποιοτικών συγκοινωνιών και μεταφορών αποτελεί ένα βασικό ανθρώπινο δικαίωμα, μία πρωταρχική κρατική υπευθυνότητα και μια απαραίτητη προϋπόθεση ανάπτυξης της κοινωνίας και της οικονομίας μας.

Θεωρούμε ότι η Ελλάδα μπορεί, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, και πρέπει, με τη δημιουργία όλων των απαραίτητων υποδομών, να αποτελέσει το διαμετακομιστικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής.

Θεωρούμε ότι λόγω της εθνικής σημασίας των μεταφορών και των συγκοινωνιών πρέπει όλες οι σχετικές υποδομές να είναι στην ιδιοκτησία και υπό την διαχείριση του κράτους, ανεξάρτητα από τη μορφή χρηματοδότησης της κατασκευής τους.

9.2.1. Για τις οδικές Συγκοινωνίες και μεταφορές

Πιστεύουμε ότι η επάρκεια και η ασφάλεια του οδικού δικτύου είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για την ικανοποιητική και εύρυθμη διεξαγωγή των οδικών συγκοινωνιών και μεταφορών.

Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει άμεση αναβάθμιση και επέκταση του υπάρχοντος οδικού δικτύου, με προτεραιότητα στην ανακατασκευή όσων σημείων έχουν χαρακτηριστεί επικίνδυνα, στις ακριτικές περιοχές και σε αυτές που στερούνται εύκολης πρόσβασης.

Θεωρούμε, ακόμα, ότι στο πλαίσιο της άμεσης αύξησης δυναμικότητας του οδικού μας δικτύου, θα πρέπει να ληφθούν μια σειρά μέτρων για την προώθηση της μετατόπισης εμπορικού φορτίου από τις οδικές μεταφορές προς άλλους τρόπους μεταφοράς που έχουν μικρότερο κόστος και είναι φιλικότεροι προς το περιβάλλον.

9.2.2. Για την Οδική Ασφάλεια

Πιστεύουμε ότι η οδική ασφάλεια αποτελεί θέμα εθνικής σημασίας, δεδομένων των γεγονότων της ύπαρξης του δημογραφικού προβλήματος και της απώλειας ανθρωπίνων ζωών κάθε χρόνο που, σε αριθμό, αναλογούν στον πληθυσμό μιας μικρής Ελληνικής

πόλης. Ακόμα πιστεύουμε ότι η αύξηση της οδικής ασφάλειας πρέπει να καταστεί βασική εθνική προτεραιότητα, με στόχο τη δραστική μείωση των θανάτων και των τραυματισμών από τροχαία ατυχήματα.

Θεωρούμε ότι πρέπει να ληφθούν μια σειρά από μέτρα για να αυξηθεί η ασφάλεια των οδικών μετακινήσεων με προτεραιότητα στην άμεση ανακατασκευή των σημείων του οδικού μας δικτύου, που έχουν χαρακτηριστεί σαν «καρμανιόλες» και στην αποκατάσταση ελλείψεων και σφαλμάτων στην οδική σήμανση.

9.2.3. Για τις Αστικές Συγκοινωνίες και μεταφορές

Πιστεύουμε ότι τα κυκλοφοριακά προβλήματα που αντιμετωπίζουν όλες οι μεγάλες πόλεις της χώρας μας είναι συνέπεια τριών βασικών παραμέτρων: της ανάπτυξης των πόλεων κατά άναρχο τρόπο και χωρίς προβλέψεις για ανάλογη ανάπτυξη των υποδομών τους, της συγκέντρωσης υπηρεσιών και καταστημάτων στο κέντρο τους, της έλλειψης εξυπηρετικών μέσων μαζικής μεταφοράς.

Θεωρούμε ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για την προώθηση της ανάπτυξης υποδομών διαχείρισης του φορτίου αυτοκινήτων κάθε πόλης, με προτεραιότητα την ανάπτυξη συστημάτων έλεγχου της κυκλοφορίας σε πραγματικό χρόνο και τη δημιουργία νέων χώρων στάθμευσης εκτός οδού.

Θεωρούμε ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για την αποκέντρωση και την μεταφορά υπηρεσιών και καταστημάτων μετά από μελέτη των κυκλοφοριακών επιπτώσεων για κάθε σχεδιαζόμενη μεταφορά, με προτεραιότητα στις μεγάλες δημόσιες υπηρεσίες.

Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει αναβάθμιση των υαρχόντων δικτύων των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, με προτεραιότητα στην λειτουργική επανασχεδίαση και τον έλεγχο των λεωφορειολωρίδων και των γραμμών του τραμ, στην άμεση λειτουργία όλων των σχεδιασμένων σταθμών και την ολοκλήρωση των επεκτάσεων του Μετρό και του Προαστιακού Σιδηρόδρομου. Θεωρούμε, ακόμα, ότι θα πρέπει να δοθούν κίνητρα προς τη κατεύθυνση της χρήσης των μέσων μαζικής μεταφοράς από τους πολίτες, ενδεικτικά η επαναφορά του μέτρου των δωρεάν μετακινήσεων για συγκεκριμένες ώρες της ημέρας ή για τους συνταξιούχους.

9.2.4. Για τις αεροπορικές Συγκοινωνίες και μεταφορές

Πιστεύουμε ότι οι αεροπορικές συγκοινωνίες αποτελούν ένα ουσιαστικό παράγοντα ανάπτυξης όλων των οικονομικών δραστηριοτήτων και ότι ο αυτός ο τομέας συγκοινωνιών δεν μπορεί ακόμα να καλύψει τις πραγματικές ανάγκες της χώρας μας.

Θεωρούμε ότι πρέπει άμεσα να αναθεωρηθεί και να εκσυγχρονιστεί η Ελληνική Αεροπορική Νομοθεσία προς την κατεύθυνση της εναρμόνισής της με την αντίστοιχη Ευρωπαϊκή, του κανονισμού για τον Ενιαίο Ευρωπαϊκό Εναέριο Χώρο και την ενίσχυση των αεροπορικών και αεραθλητικών δραστηριοτήτων.

Θεωρούμε ότι η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, ο φορέας για τη λειτουργία και την ανάπτυξη της πολιτικής αεροπορίας στην χώρα μας, πρέπει να υπαχθεί στο Υπουργείο Μεταφορών, να αποκομματικοποιηθεί και να θεσπιστούν αυστηρά αξιοκρατικά κριτήρια για τη στελέχωσή της.

Θεωρούμε ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για τον εκσυγχρονισμό των αεροδρομίων της χώρας μας και την προσέλκυση ξένων εταιρειών σε αυτά, καθώς και την προώθηση του υγιούς ανταγωνισμού στις εσωτερικές αερομεταφορές με θέσπιση της υποχρέωσης όλων των αερομεταφορέων για εκτέλεση δρομολογίων προς άγονες γραμμές της χώρας μας.

9.2.5. Για την «Ολυμπιακή Αεροπορία»

Θεωρούμε ότι η Ολυμπιακή Αεροπορία πρέπει να παραμείνει υπό δημόσιο έλεγχο, να διατηρήσει τον κοινωνικό και εθνικό της ρόλο στις νέες συνθήκες της ελεύθερης αγοράς των αερομεταφορών και παράλληλα να προσαρμοσθεί σε αυτές τις συνθήκες.

Θεωρούμε, ακόμα, ότι για να μπορέσει να ανακτήσει η Ολυμπιακή Αεροπορία τον πρωταγωνιστικό της ρόλο στο διεθνές αεροπορικό στερέωμα πρέπει να ανασυγκροτηθεί, να αποκομματικοποιηθεί, να εξορθολογιστεί ως προς τον αριθμό του προσωπικού και του στόλου της, να απελευθερωθεί από τα δεσμά του «Ελευθέριος Βενιζέλος» και να στραφεί και προς την κατεύθυνση της λειτουργίας της ως κεντρικού φορέα παροχής επισκευαστικής και τεχνικής υποστήριξης στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου και των Βαλκανίων.

9.2.6. Για τις σιδηροδρομικές Συγκοινωνίες και μεταφορές

Πιστεύουμε ότι οι σιδηροδρομικές συγκοινωνίες αποτελούν ένα τομέα που μέχρι σήμερα ποτέ δεν αξιοποιήθηκε σε βαθμό ανάλογο των άλλων ευρωπαϊκών χωρών και αυτό είναι κάτι που θεωρούμε ότι θα πρέπει να αλλάξει και θεωρούμε ότι οι σιδηροδρομικές συγκοινωνίες πρέπει να αναβαθμιστούν, να γίνουν αξιόπιστες και να ληφθούν μια σειρά από μέτρα που θα στρέψουν προς αυτές σημαντικό μέρος της οδικής συγκοινωνίας και τον κύριο όγκο της εμπορευματικής μεταφορικής δραστηριότητας της χώρας.

Θεωρούμε ότι το εθνικό μας σιδηροδρομικό δίκτυο πρέπει να αναπτυχθεί για να καλύψει όλη τη χώρα, στην κατεύθυνση του ΠΑΘΕ, της Εγνατίας και της Ιονίας οδού, με προτεραιότητα στη δημιουργία διπλής γραμμής στο σύνολο του και σταδιακή ολοκλήρωση των προγραμμάτων ηλεκτροκίνησης.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει να κατασκευαστούν γραμμές σύνδεσης όλων των βασικών λιμανιών της χώρας, των μεγάλων βιομηχανικών περιοχών και των εμπορευματικών κέντρων με το εθνικό σιδηροδρομικό δίκτυο και να δρομολογηθούν ειδικά σιδηροδρομικά πορθημεία για σύνδεση με την Ευρώπη και τις χώρες της Μέσης Ανατολής.

9.2.7. Για τις Ακτοπλοϊκές Συγκοινωνίες και μεταφορές

Πιστεύουμε ότι οι ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες αποτελούν μια ζωτική ανάγκη για την Ελλάδα και ένα ουσιαστικό παράγοντα διατήρησης και ανάπτυξης όλων των κοινωνικών και των οικονομικών δραστηριοτήτων των νησιών μας.

Θεωρούμε ότι το δίκτυο των ακτοπλοϊκών μας συγκοινωνιών και μεταφορών πρέπει να επανασχεδιαστεί από την αρχή και σε νέα βάση, με στόχο την καθημερινή σύνδεση όλων των νησιών, την μείωση των τιμών των ναύλων και την ελάττωση του χρόνου των δρομολογίων. Προς την κατεύθυνση, πιστεύουμε ότι πρέπει να δημιουργηθούν βασικές γραμμές κορμού, λιμάνια – σταθμοί μετεπιβίβασης και τοπικές ακτοπλοϊκές γραμμές, να διαχωριστούν οι κερδοφόρες ακτοπλοϊκές γραμμές και οι γραμμές κορμού από τις άγονες και τις τοπικές, να ομαδοποιηθούν κατάλληλα μεταξύ τους, να τεθούν προδιαγραφές για την κάλυψη των αναγκών της κάθε ομάδας και να δημοπρατηθεί το δικαίωμα εκτέλεσης δρομολογίων ανά ομάδα με διεθνείς διαγωνισμούς.

9.3. Για τη Ναυτιλία

Πιστεύουμε ότι είμαστε ένα έθνος με μεγάλη ναυτική παράδοση που θα πρέπει να διαφυλαχθεί και να αυξηθεί ακόμα περισσότερο.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει να δοθούν κίνητρα για την ένταξη όλων των Ελληνόκτητων πλοίων υπό την Ελληνική Ναυτική Σημαία και να αγωνιστούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη δυνατότητα κρατικής χρηματοδότησης του 50% της αξίας κάθε πλοίου που

ναυπηγείται σε Ελληνικά Ναυπηγεία υπό τον όρο αυτά να είναι πάντα υπό Ελληνική σημαία και να στελεχώνεται αποκλειστικά με Ελληνικό πλήρωμα.

9.3.1. Για το Ναυτικό Επάγγελμα

Πιστεύουμε ότι λόγω μιας σειράς από χρόνια προβλήματα το ναυτικό επάγγελμα έχει πάψει να αποτελεί πόλο επαγγελματικής έλξης δημιουργώντας κινδύνους για τη βάση της ναυτικής μας παράδοσης.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει να εκπονηθεί και να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα προσέλκυσης των νέων στο ναυτικό επάγγελμα, να αναβαθμιστεί η ναυτική εκπαίδευση και να ληφθούν μέτρα για την αντιμετώπιση της ανεργίας των Ελλήνων ναυτικών.

9.3.2. Για την Εμπορική Ναυτιλία

Πιστεύουμε πως το γεγονός ότι η Ελληνόκτητη Ναυτιλία κατέχει σταθερά μία από τις πρώτες θέσεις στον κόσμο ενώ η Ελληνική Σημαία Ναυτιλίας δεν κατέχει αντίστοιχη θέση, αποτελούν απόδειξη ότι όλες οι μεταδιδακτορικές κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας αδιαφόρησαν για την εθνική διάσταση της ναυτιλίας μας και με μια σειρά από λανθασμένες παρεμβάσεις έδιωξαν τους Έλληνες πλοιοκτήτες προς ξένες Σημαίες ευκαιρίας.

Θεωρούμε ότι πρέπει να ληφθούν μια σειρά από μέτρα που θα προωθούν την ποιότητα, την ανταγωνιστικότητα και την ανάρτηση της Ελληνικής Σημαίας Ναυτιλίας, στοχεύοντας στο να φέρουν την Ελλάδα στην πρώτη θέση της παγκόσμιας ναυτιλίας.

9.3.3. Για την ασφάλεια της Ναυσιπλοΐας

Πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει καλύτερη χρήση των σύγχρονων τεχνολογικών δυνατοτήτων και να δημιουργηθεί ένα αυτοματοποιημένο σύστημα παρακολούθησης και ελέγχου της ναυσιπλοΐας σε πραγματικό χρόνο που θα καλύπτει όλον τον Ελληνικό θαλάσσιο χώρο και θα στοχεύει στην ασφαλή πλεύση των πλοίων και την αντιμετώπιση του λαθρεμπορίου και του σύγχρονου δουλεμπορίου.

9.3.4. Για τα Λιμάνια μας

Θεωρούμε ότι οι οργανισμοί διαχείρισης των λιμανιών, (ΟΛΠ, ΟΛΘ, κλπ), πρέπει να παραμείνουν υπό δημόσιο έλεγχο και να διατηρήσουν τον εθνικό και κοινωνικό τους ρόλο. Ακόμα, να εκσυγχρονιστούν με μια σειρά από παραγωγικά έργα που θα στοχεύουν στην ανάπτυξη βιομηχανιών και υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας στη χερσαία περιοχή του λιμένα και στη βελτίωση της διεθνούς τους θέσης

9.3.5. Για τη Ναυπηγική Βιομηχανία

Πιστεύουμε ότι ο για τη χώρα μας τομέας της Ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας έχει στρατηγική σημασία και πρέπει να ληφθούν μια σειρά από μέτρα που θα ενισχύσουν τις συναφείς επιχειρήσεις και θα τον αποκαταστήσουν στη θέση που είχε μέχρι πριν από μερικά χρόνια.

Πιστεύουμε ότι τα περισσότερα από τα προβλήματα της Ναυπηγοεπισκευαστικής μας βιομηχανίας σχετίζονται με την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Κανονισμού (ΕΚ) 1540/98 «περί των νέων κανόνων ενισχύσεως της ναυπηγικής βιομηχανίας» που θα πρέπει να καταγγελθεί από τη χώρα μας, καθώς δημιουργεί συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού σε βάρος του ναυπηγικού τομέα όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Υπουργείο Περιβαλλοντικής Προστασίας, που θα περιλαμβάνει Υφυπουργεία στους τομείς του Περιβάλλοντος, της Χωροταξίας και της Ενέργειας)

ΣΤ.10. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο΄Σ. για το Περιβάλλον, τη Χωροταξία και την Ενέργεια

10. Περιβάλλον, Χωροταξία και Ενέργεια

Πιστεύουμε ότι το Περιβάλλον αποτελεί έναν ουσιαστικό παράγοντα τόσο για τη διατήρηση όσο και για την ποιότητα της ανθρώπινης ζωής και για αυτό θεωρούμε πως οφείλουμε να το αντιμετωπίζουμε ως ένα βασικό κοινωνικό αγαθό που πρέπει να διαφυλάσσεται και να προστατεύεται. Πιστεύουμε ακόμα ότι η ελληνική φύση είναι από τις πλέον ευνοημένες σε ομορφιά και σε ποικιλία χλωρίδας και πανίδας, και αυτό, για εμάς, σημαίνει τόσο επιπλέον ευθύνες για μια ορθολογική και με σεβασμό διαχείριση της όσο και ότι διαθέτουμε ένα σημαντικό αναπτυξιακό πλεονέκτημα.

Πιστεύουμε ότι η Χωροταξία αποτελεί ένα κομβικό σημείο στο οποίο συναντούνται, και πολλές φορές συγκρούονται, η προστασία του περιβάλλοντος με το ατομικό και το συλλογικό συμφέρον, με την απόκτηση περιουσίας και την βελτίωση της ποιότητας ζωής, με την οικιστική ανάπτυξη και την δημιουργία βιομηχανικών ζωνών. Για το λόγο αυτό θεωρούμε τη Χωροταξία ως ένα θέμα που θα πρέπει να είναι πάνω από τα κάθε λογής κομματικά συμφέροντα, ως ένα θέμα που χρειάζεται αφενός μεν μία υπεύθυνη και σαφώς οριοθετημένη κρατική πολιτική, αφετέρου δε μια ευρύτερη κοινωνική συναίνεση.

Πιστεύουμε ότι η παραγωγή, η μεταφορά, η διαθεσιμότητα και η χρήση της Ενέργειας αποτελούν τους θεμελιώδεις παράγοντες της δημιουργίας των συνθηκών της καθημερινής μας ζωής, έτσι όπως όλοι μας τη ξέρουμε σήμερα. Παράλληλα όμως, πιστεύουμε ότι, αποτελούν και παράγοντες που η αλόγιστη προσέγγισή τους δημιουργεί απειλές τόσο για το περιβάλλον και το κλίμα της γης, όσο και για την ποιότητα και τη διατήρηση της ανθρώπινης ζωής. Για το λόγο αυτό θεωρούμε τα θέματα που σχετίζονται με την Ενέργεια και την Ενεργειακή πολιτική ως θέματα που πρέπει να προσεγγίζονται με μέτρο τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

10.1. Για τα Περιβαλλοντικά Προβλήματα

Πιστεύουμε ότι η ανθρωπότητα έχει ήδη αρχίσει να συνειδητοποιεί το πραγματικό μέγεθος της σημασίας των περιβαλλοντικών προβλημάτων και να αντιλαμβάνεται ότι αυτά μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο μία συντονισμένη δράση σε ένα ευρύτερο παγκόσμιο επίπεδο, προσαρμοσμένη πάντα στα τοπικά δεδομένα της κάθε χώρας.

10.1.1. Έλλειψη περιβαλλοντικής συνείδησης στους Έλληνες

Θεωρούμε ότι το μεγαλύτερο περιβαλλοντικό πρόβλημα της Ελλάδας είναι πως δεν υπάρχει ανεπτυγμένη περιβαλλοντική συνείδηση στην ελληνική κοινωνία και πιστεύουμε ότι αυτό είναι το αποτέλεσμα σκόπιμων παρεμβάσεων περιβαλλοντικού σκοταδισμού που προωθήθηκαν από όλες τις μεταδιδακτορικές κυβερνήσεις της χώρας μας.

Πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη περιβαλλοντικής συνείδησης στον Έλληνα πολίτη αποτελεί μια απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτελεσματική αντιμετώπιση όλων των υπολοίπων περιβαλλοντικών προβλημάτων και, ως ένα πρώτο βήμα προς τη κατεύθυνση αυτή θεωρούμε τη δημιουργία «Οργανισμού Ανάπτυξης Περιβαλλοντικής Συνείδησης» που θα ενεργοποιηθεί προς την κατεύθυνση της ενημέρωσης και του επηρεασμού της κοινής

γνώμης της χώρας μας με στόχο την αλλαγή της στάσης αποστασιοποίησης και απάθειας που μοιάζει να έχει η Ελληνική κοινωνία ακόμα και για τα σημαντικότερα περιβαλλοντικά προβλήματα.

10.1.2. Απουσία σαφούς κανονιστικού πλαισίου για θέματα περιβάλλοντος

Θεωρούμε ότι όλες οι μεταδικτατορικές κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ αντιμετώπισαν τα περιβαλλοντικά θέματα χωρίς υπευθυνότητα, με ένα τρόπο που μοιάζει σα να τα χρησιμοποίησαν ως εργαλείο για να δημιουργούν ρουσφετολογικές ανάγκες στον Έλληνα πολίτη, για να προωθούν τα συμφέροντα των χρηματοδοτών τους και για να επιβάλλουν το «γρηγορόσημο» στις σχετικές δημόσιες υπηρεσίες.

Θεωρούμε ότι όλες οι μεταδικτατορικές κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ δημιούργησαν ένα χαοτικό κανονιστικό πλαίσιο για θέματα περιβάλλοντος, με Νόμους να έρχονται σε αντίφαση ή και αναιρούνται ακόμα από επόμενες χαριστικές τροπολογίες, με Υπουργικές Αποφάσεις που ρυθμίζουν περιβαλλοντικά θέματα κατά τα συμφέροντα του χρηματοδότη του εκάστοτε Υπουργού, με κανονιστικές εγκυκλίους που επιτρέπουν στα όργανα της Δημόσιας Διοίκησης να τις ερμηνεύουν κατά το δοκούν, είτε ως επιτρεπτικές είτε ως απαγορευτικές, για το ίδιο πρόβλημα ενός πολίτη.

Πιστεύουμε ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει. Η περιβαλλοντική πολιτική της χώρας μας πρέπει να σχεδιαστεί ξανά από την αρχή, σε μία βάση υπερκομματικής συναίνεσης για τους στρατηγικούς της στόχους. Το ευρύτερο κανονιστικό πλαίσιο των περιβαλλοντικών θεμάτων πρέπει να ελεγχθεί, να εκσυγχρονιστεί, να γίνει συγκεκριμένο και σαφές. Να ενσωματωθούν σε αυτό οι Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να τηρούνται με τρόπο που θα σταματήσει τις παραπομπές της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για περιβαλλοντικά θέματα. Να ελαχιστοποιηθούν οι αλληλεπικαλύψεις αρμοδιοτήτων ανάμεσα στις εμπλεκόμενες δημόσιες υπηρεσίες.

Πιστεύουμε ότι η περιβαλλοντική πολιτική της χώρας μας θα πρέπει να γίνει πραγματικά εθνική και σύγχρονη, με τρόπο που θα διευκρινίζει και θα εκλαϊκεύει τους περιβαλλοντικούς όρους, με τρόπο που θα διευκολύνει την πρόσβαση του πολίτη στις πηγές της.

10.1.3. Το «Φαινόμενο του Θερμοκηπίου» και οι, σχετιζόμενες με αυτό, επερχόμενες κλιματικές αλλαγές

Πιστεύουμε ότι το «φαινόμενο του θερμοκηπίου» αποτελεί μια μεγάλη πρόκληση για ολοκλήρωση την ανθρωπότητα που μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με την κινητοποίηση όλων των κρατών της γης και τη συμμετοχή τους στην αντιμετώπισή του. Για το λόγο αυτό θεωρούμε ότι οι προσπάθειες για την αντιμετώπισή του πρέπει να γίνουν στα πλαίσια του ΟΗΕ, με τη διεθνή καταδίκη και τη λήψη οικονομικών μέτρων εναντίον οποιασδήποτε χώρας αρνηθεί να λάβει μέρος σε αυτές. Και θεωρούμε ως αυτονόητη την υποχρέωση της κάθε Ελληνικής Κυβέρνησης να εφαρμόζει πιστά όλα τα μέτρα που προβλέπονται από το Πρωτόκολλο του Κιότο και τις υπόλοιπες διεθνείς συμβάσεις για την αντιμετώπιση του «φαινομένου του θερμοκηπίου» που είναι σήμερα σε ισχύ.

Είναι γνωστό ότι η Ελλάδα θα είναι ανάμεσα στις χώρες που θα επηρεαστούν περισσότερο από τις συνέπειες του «φαινομένου του θερμοκηπίου» καθώς οι επερχόμενες κλιματικές αλλαγές θα δημιουργήσουν, ταυτόχρονα, τόσο σημαντικά προβλήματα όσο και μεγάλες ευκαιρίες. Γνωρίζουμε ότι θα έχουμε προβλήματα, όπως η ερημοποίηση του εδάφους, η λειψυδρία, η καταστροφή και η ανάγκη αναδιάρθρωσης των καλλιέργειών, η καταστροφή και ανάγκη δημιουργίας νέων υποδομών στις παράκτιες πόλεις και στα νησιά

μας. Γνωρίζουμε ότι θα έχουμε νέες ευκαιρίες, όπως η επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου. Πιστεύουμε ότι από εμάς εξαρτάται το αν θα είμαστε έτοιμοι για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και για να εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες.

Πιστεύουμε ότι θα είναι καταστροφικό για τη χώρα μας τόσο το να είμαστε απλοί θεατές και απλά να περιμένουμε τις συνέπειες από την αύξηση της μέσης θερμοκρασίας της χώρας μας όσο και το να παίρνουμε μόνο απλά πυροσβεστικά μέτρα. Θεωρούμε ότι αυτό που χρειάζεται είναι ένας μέσο-μακροπρόθεσμος σχεδιασμός για την προσαρμογή της χώρας μας στις, με βεβαιότητα αναμενόμενες, νέες συνθήκες. Στο πλαίσιο αυτό θεωρούμε αναγκαία τη δημιουργία «Επιστημονικού Συμβουλίου Αντιμετώπισης των Συνεπειών του Φαινομένου του Θερμοκηπίου» που θα μελετήσει όλα τα διαθέσιμα δεδομένα για τις επερχόμενες κλιματολογικές αλλαγές της Ελλάδας και θα εισηγηθεί τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση τους.

10.1.4. Η περιβαλλοντική μόλυνση

Πιστεύουμε ότι η μόλυνση του περιβάλλοντος στην Ελλάδα, ατμοσφαιρική, εδαφική και υδατική, αποτελεί ένα σημαντικό πρόβλημα και τείνει να γίνει ανεξέλεγκτη λόγω της έλλειψης υποδομών, ελεγκτικού πλαισίου και περιβαλλοντικής συνείδησης στους πολίτες.

Θεωρούμε ότι θα πρέπει να ληφθούν μια σειρά από κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση της περιβαλλοντικής μόλυνσης, με προτεραιότητα στην κατεύθυνση της περιστολής των ρυπογόνων δραστηριοτήτων στα επίπεδα της βιομηχανίας, των γεωργικών καλλιεργειών, της διαχείρισης των απορριμμάτων και των αστικών λυμάτων και της χρήσης των ιδιωτικών αυτοκινήτων, αντί των μέσων μαζικής μεταφοράς, στις μεγάλες πόλεις της χώρας μας.

10.1.5. Η διαχείριση των απορριμμάτων

Πιστεύουμε ότι η διαχείριση των απορριμμάτων αποτελεί ένα θέμα με πολλές πλευρές και ιδιαίτερη περιβαλλοντική σημασία και θεωρούμε ότι αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί καλύτερα σε κεντρικότερο επίπεδο, με τη μεταφορά της σχετικής αρμοδιότητας από τους Δήμους και τις Κοινότητες στις Νομαρχιακές Περιφέρειες.

Θεωρούμε ακόμα ότι η κρατική πολιτική της διαχείρισης των απορριμμάτων που υπάρχει σήμερα θα πρέπει να αλλάξει προς την κατεύθυνση της κατάργησης των Χώρων Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων και της αντικατάστασής τους από μεγάλες μονάδες επεξεργασίας, ανακύκλωσης και ενεργειακής εκμετάλλευσης των απορριμμάτων που θα καλύπτουν τις ανάγκες μιας ή περισσότερων γειτονικών περιφερειών, σε αναλογία με τον πληθυσμό και την έκτασή τους.

10.2. Για τα Δάση

Πιστεύουμε ότι τα λίγα εναπομείναντα δάση μας αποτελούν έναν εθνικό θησαυρό που θα πρέπει να καταρχίην να οριοθετηθεί με βάση τα πραγματικά σημερινά δεδομένα και στη συνέχεια να προστατευτεί με αυστηρά μέτρα. Για το λόγο αυτό θεωρούμε ότι η Γενική Διεύθυνση Δασών θα πρέπει να μεταφερθεί στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και να ενισχυθεί ο τεχνοκρατικός ρόλος της με στόχο τη γενικότερη περιβαλλοντική αναβάθμιση της χώρας μας.

Θεωρούμε ότι ως δασικές περιοχές πρέπει να χαρακτηρίζονται μόνον οι εκτάσεις των δρυμών, στις οποίες η όποια ανθρώπινη επέμβαση να περιορίζεται μόνον σε έργα συντήρησης, προστασίας ή αποκατάστασης του δρυμού και να επιτρέπεται μόνον κατόπιν συγκεκριμένης αδείας της αρμόδιας Δασικής Υπηρεσίας.

Θεωρούμε, ακόμα, ότι οι εκτάσεις που χαρακτηρίζονται σήμερα ως δασικές χωρίς να είναι δρυμοί θα πρέπει να αποχαρακτηρισθούν και να παραδοθούν για συγκεκριμένη γεωργική, αστική ή περιαστική χρήση, σε συνδυασμό με την υποχρεωτική ανάπλαση και δενδροφύτευση της γύρω περιοχής με τρόπο που να την προστατεύει από τη διάβρωση του εδάφους και την ερημοποίηση.

10.3. Για τις προστατευόμενες περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλους

Θεωρούμε ότι οι περιοχές αυτές τις πατρίδας μας θα πρέπει να αυξηθούν, να προστατευτούν περισσότερο και να αναδειχθούν ως τόποι προώθησης εναλλακτικών μοντέλων ανάπτυξης.

Θεωρούμε, ακόμα, ότι στην κατηγορία αυτή θα πρέπει να υπαχθούν οι ορεινοί όγκοι και το περιαστικό περιβάλλον γύρω από τις μεγάλες πόλεις, να καθαριστούν, να αναδασωθούν και να αναπλαστούν κατάλληλα έτσι ώστε να αποκατασταθεί, κατά το δυνατόν, το φυσικό τοπίο και να δημιουργηθούν χώροι αναψυχής σε αυτές.

10.4. Για το υδάτινο περιβάλλον

Πιστεύουμε ότι η θάλασσα, οι λίμνες και τα ποτάμια της χώρας μας είναι εθνικό κεφάλαιο που θα πρέπει να οριοθετηθεί και να προστατευτεί.

Για τις θάλασσές μας, θεωρούμε ότι θα πρέπει να ολοκληρωθεί ο καθορισμός των προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και να προωθηθεί η εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για το Θαλάσσιο Περιβάλλον.

Για το υδάτινο περιβάλλον γενικότερα, θεωρούμε ότι θα πρέπει να περιοριστεί η επιβάρυνση και η μόλυνσή τους από αστικά λύματα, από βιομηχανικά απόβλητα και από γεωργικές απορροές, μέσα σε ένα ευρύτερο πλαίσιο διαχείρισής τους που θα είναι φιλικότερο στο περιβάλλον.

10.5. Για τη Χωροταξία

Πιστεύουμε ότι η Ελλάδα χρειάζεται ένα καινούργιο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό που θα λαμβάνει υπόψη του τη σημερινή πραγματικότητα των χρήσεων της γης, το αναπτυξιακό πρόγραμμα της χώρας μας και την προστασία της φυσικής και πολιτισμικής μας κληρονομιάς. Μέσα στο πλαίσιο αυτό:

Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η, το συντομότερο δυνατόν, ολοκλήρωση του Εθνικού Κτηματολογίου, του Δασολογίου και η καταγραφή των χρήσεων της γης σε όλη τη χώρα, παράλληλα με τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού μηχανισμού πρόληψης και ελέγχου των αλλαγών στις χρήσεις της γης, της παράνομης κατάτμησης της γης και της αυθαίρετης δόμησης.

Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η καταγραφή των τάσεων και των αναγκών οικιστικής επέκτασης και η, με βάση αυτές, εκπόνηση μεσοπρόθεσμων μοντέλων οργανωμένης ανάπτυξης των υπαρχόντων αστικών περιοχών της χώρας μας, στο πλαίσιο ενός αυστηρά καθορισμένου Πολεοδομικού Κανονισμού και με τρόπο που θα αποτρέπει τις άναρχες αστικές επεκτάσεις και θα διασφαλίζει την προϋπαρξη των απαραίτητων υποδομών και ένα υψηλό ποσοστό πρασίνου και ελεύθερων χώρων.

Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η θέσπιση ζωνών ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων του πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα στις παρυφές κάθε μεγάλης πόλης, με ειδικές και απαραίτητες για τον κάθε τον κάθε τομέα υποδομές που θα προστατεύουν το περιβάλλον και θα στηρίζουν τη ζωή των πόλεων στις οποίες θα ανήκουν.

Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η δημιουργία παραθεριστικών ζωνών και ζωνών τουριστικής ανάπτυξης, με ιδιαίτερα πολεοδομικά χαρακτηριστικά ανάλογα με τη γεωγραφική τους θέση (νησιωτική, παράκτια, πεδινή, ορεινή, λιμναία), και αυστηρούς περιβαλλοντικούς περιορισμούς που θα διασφαλίζουν τη ποιότητα διαβίωσης και το υψηλό επίπεδο των παρεχόμενων τουριστικών υπηρεσιών.

Θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η θέσπιση ειδικού πολεοδομικού πλαισίου για όλες της περιοχές της πατρίδας μας που έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ως προς το φυσικό τους περιβάλλον, την ιστορική τους δόμηση, τη πολιτιστική τους κληρονομιά ή τον ιστορικό τους ρόλο στη πορεία του έθνους μας.

10.6. Για τη Πολεοδομία

Πιστεύουμε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες πολίτες στις Πολεοδομίες υπάρχουν λόγω της απουσίας ενός αυστηρού κανονιστικού πλαισίου για θέματα δόμησης, της έλλειψη μηχανοργάνωσης στις πολεοδομίες, της ασάφειας των δομικών κανονισμών και της πληθώρας των κανονιστικών εγκυκλίων που επιτρέπουν στα όργανα της πολεοδομίας να τους ερμηνεύουν κατά το δοκούν. Πιστεύουμε ακόμα ότι αυτά τα προβλήματα δημιουργήθηκαν και συντηρούνται σκόπιμα από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, για να δημιουργούν ρουσφετολογικές ανάγκες στον Έλληνα πολίτη, για να προωθούν τα συμφέροντα των χρηματοδοτών τους και για να διευκολύνουν τον χρηματισμό λίγων, κομματικά προστατευμένων, υπαλλήλων τους.

Θεωρούμε ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει. Πως πρέπει οι υπηρεσίες της Πολεοδομίας να περιορισθούν στον αυστηρό έλεγχο της εφαρμογής του πολεοδομικού κανονισμού και να καταργηθούν οι διαδικασίες των κατά περίπτωση διαπραγματεύσεων των οργάνων τους με τον πολίτη. Θεωρούμε ακόμα ότι θα πρέπει να καθορισθούν με σαφήνεια και δεσμευτικά, οι πολεοδομικοί όροι και οι χρήσεις γης κάθε τόπου, σε συνδυασμό με την πλήρη μηχανοργάνωση των πολεοδομικών υπηρεσιών και πως ο κάθε ενδιαφερόμενος πολίτης θα πρέπει να μπορεί να πληροφορείται άμεσα και με σαφήνεια, τους ισχύοντες όρους δόμησης για κάθε οικοδομικό τετράγωνο του πολεοδομικού μας ιστού και τις χρήσεις της γης κάθε περιοχής της χώρας μας.

10.7. Για την Ενέργεια και τον Ενεργειακό Σχεδιασμό

Πιστεύουμε ότι ο έλεγχος και η διαθεσιμότητα των πηγών ενέργειας θα αποτελέσει ένα κυρίαρχο θέμα στο μεσοπρόθεσμο μέλλον, λόγω του «φαινομένου του θερμοκηπίου» και της εξάντλησης των κοιτασμάτων των υδρογονανθράκων. Για το λόγο αυτό θεωρούμε ότι η χώρα μας χρειάζεται ένα νέο ενεργειακό σχεδιασμό που θα βασίζεται στη χρήση των ανανεώσιμων και των εγχώριων πηγών ενέργειας, που θα είναι φιλικότερος προς το περιβάλλον και που θα στοχεύει στην ενεργειακή μας ανεξαρτησία και στην αναβάθμιση της χώρας μας σε ενεργειακό κόμβο της ευρύτερης περιοχής μας.

10.7.1. Για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας

Θεωρούμε ότι επειδή η Ελλάδα είναι μια χώρα με μεγάλη ηλιοφάνεια, ισχυρούς ανέμους και ικανότητα σημαντικής γεωργικής παραγωγής, είναι ταυτόχρονα και μία χώρα με ιδιαίτερα μεγάλο δυναμικό στους τομείς των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας. Στο πλαίσιο αυτό θεωρούμε ότι θα πρέπει να καταστεί εθνική μας προτεραιότητα η μεγίστη δυνατή ανάπτυξη και εκμετάλλευση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και η υπέρβαση των ποσοτικών στόχων που έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο των δεσμεύσεων προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να ληφθούν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της έρευνας και την ανάπτυξη εγχώριας τεχνολογίας ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που θα ανταποκρίνεται καλύτερα και θα μεγιστοποιεί την απόδοσή τους στις συνθήκες της χώρας μας.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να ληφθούν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της δημιουργίας εγχώριας τεχνολογίας και βιομηχανιών παραγωγής εξοπλισμού που χρησιμοποιείται στις μονάδες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Πιστεύουμε ότι οι ΔΕΚΟ που δραστηριοποιούνται στους τομείς της ενέργειας θα πρέπει να καθοδηγήσουν την πορεία προς την ευρύτερη δυνατή χρήση των τεχνολογιών, του εξοπλισμού και των εφαρμογών των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε πανελλήνιο επίπεδο και σε όλους τους τομείς της κοινωνίας μας που είναι λειτουργικά εφικτό.

10.7.2. Για τις Εγχώριες Πηγές Ενέργειας

Θεωρούμε ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα με σημαντικές εγχώριες ενεργειακές πηγές που όμως οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ είτε δεν τολμούν να εκμεταλλευτούν, όπως τα πετρελαϊκά κοιτάσματα του Αιγαίου, είτε υποχρησιμοποιούν και δυσφημίζουν, όπως τα πλούσια κοιτάσματα λιγνίτη.

Πιστεύουμε ότι πρέπει, επιτέλους, να τολμήσουμε να ασκήσουμε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και να ξεκινήσουμε πραγματικές έρευνες για τον πληρέστερο εντοπισμό και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου που είναι γνωστό ότι υπάρχουν στη χώρα μας.

Πιστεύουμε ότι πρέπει, επιτέλους, να υπάρξει εκσυγχρονισμός των λιγνιτικών σταθμών, ώστε να γίνουν παραγωγικότεροι και περισσότερο φιλικό προς το περιβάλλον.

10.7.3. Για το Φυσικό Αέριο

Πιστεύουμε ότι το Φυσικό Αέριο είναι ένα καύσιμο οικονομικότερο και φιλικότερο για το περιβάλλον και πως η χρήση του θα πρέπει να προωθηθεί ενεργά στη χώρα μας και να προσεγγίσει τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Θεωρούμε ότι πρέπει να θεσπιστούν κίνητρα για την επέκταση των δικτύων και την ίδρυση νέων επιχειρήσεων παροχής φυσικού αερίου στις περισσότερες περιοχές της χώρας μας, τη χρήση του σε όλα τα οχήματα των δημοσίων υπηρεσιών και των δήμων, τη χρήση του από τα αγροτικά μηχανήματα και τα αλιευτικά σκάφη, καθώς και τη διεύρυνση της χρήσης του φυσικού αερίου ως, εναλλακτικού προς το πετρέλαιο, μέσου θέρμανσης σε όλες τις μεγάλες πόλεις.

10.7.4. Για την ηλεκτρική ενέργεια

Πιστεύουμε ότι η ΔΕΗ πρέπει να παραμείνει υπό δημόσιο έλεγχο, να διατηρήσει τον κοινωνικό και εθνικό της ρόλο στις νέες συνθήκες της ελεύθερης ενεργειακής αγοράς, και, παράλληλα, να προσαρμοσθεί στις συνθήκες αυτές.

Θεωρούμε αναγκαία την εξυγίανση των οικονομικών και την αποκομματικοποίηση της, την επέκταση και τη βελτίωση των υπηρεσιών της, καθώς και την ανάπτυξή της με στρατηγικές συμμαχίες για την επέκτασή της στις γειτονικές μας χώρες.

Z. Οι Θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ. για την Κυβερνητική Σταθερότητα, τις Μονοκομματικές Κυβερνήσεις και τις Κυβερνήσεις Συνεργασίας

Θεωρούμε ότι είναι πια καιρός να αρχίσουμε να σεβόμαστε την Συνταγματική Επιταγή για διάκριση των Εξουσιών και να διαχωριστεί η εκλογή και η σταθερότητα της Εκτελεστικής Εξουσίας, της Κυβέρνησης, από την εκλογή και τη σύνθεση της Νομοθετικής Εξουσίας, της Βουλής.

Θεωρούμε ότι η «αρχή της δεδηλωμένης» (κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας) που καθορίζει την πολιτική ζωή της χώρας μας είναι παρωχημένη και πρέπει να καταργηθεί, καθώς έχει αποδειχθεί ότι οδηγεί σε άτυπη κατάργηση της αντιπροσωπευτικότητας της Δημοκρατίας μας. Η «αρχή της δεδηλωμένης» σε συνδυασμό με τις ανάγκες των κομμάτων του διπολισμού για μονοκομματικές κυβερνητικές πλειοψηφίες στη Βουλή, οδηγούν στη ψήφιση εκλογικών νόμων που νοθεύουν την πραγματική αντιπροσωπευτικότητα της σύνθεσης της Βουλής και στη θυσία της συνταγματικά προβλεπόμενης ισότητας της ψήφου όλων των Ελλήνων πολιτών στο βωμό του «ειδώλου» της Κυβερνητικής Σταθερότητας.

Θεωρούμε ότι είναι πια καιρός να τερματισθεί το «θέατρο του παραλόγου» που παρακολουθούμε όλοι μας, το να γίνεται ψηφοφορία «παροχής ψήφου εμπιστοσύνης» στην Κυβέρνηση ενός κόμματος από μια Βουλή που η πλειοψηφία των Βουλευτών της έχει εκλεγεί υπό τη σημαία του κόμματος που είναι στην Κυβέρνηση και οι οποίοι γνωρίζουν καλά ότι η τυχόν άρνησή τους να συμμορφωθούν στην κομματική πειθαρχία σημαίνει την πολιτική τους αυτοκτονία.

Για την επίλυση των παραπάνω δυσλειτουργιών του πολιτικού μας συστήματος, οι οποίες έχουν εμφανιστεί ως επιπλοκές στην προσπάθεια της εκλογής Κυβερνήσεων που ενώ είναι μειοψηφία στον Ελληνικό λαό αποτελούν ισχυρή πλειοψηφία στην, υποτιθέμενη κατά το Σύνταγμα, αντιπροσωπευτική της θελήσεώς του σύνθεση της Βουλής, θεωρούμε αναγκαία και έχουμε ήδη προτείνει την αποσύνδεση των διαδικασιών εκλογής Κυβέρνησης από εκείνες της εκλογής Βουλής και Βουλευτών. Προτείνουμε την άμεση νομιμοποίηση των Κυβερνήσεων με την απευθείας εκλογή τους από τον λαό χωρίς να χρειάζονται την «ψήφο εμπιστοσύνης» της Βουλής για να κυβερνήσουν.

Παράλληλα, επειδή αναγνωρίζουμε και σεβόμαστε την ουσιαστική σημασία της ψήφου του Ελληνικού λαού, θεωρούμε ότι με βάση το ισχύον εκλογικό σύστημα οι Έλληνες πολίτες έχουν το αναφαίρετο δικαίωμα να αναθέσουν ελεύθερα με τη ψήφο τους τη διακυβέρνηση της Ελλάδας είτε σε μία Μονοκομματική Κυβέρνηση είτε σε μία Κυβέρνηση Συνεργασίας. Και δεσμευόμαστε ότι θα σεβαστούμε και ότι θα τιμήσουμε την όποια απόφαση των Ελλήνων πολιτών, είτε μας καλέσουν να τους υπηρετήσουμε από τη θέση ενός κόμματος της Αντιπολίτευσης, είτε μας αναθέσουν την ευθύνη να τους υπηρετήσουμε από τη θέση ενός κόμματος-εταίρου σε Κυβέρνηση Συνεργασίας.

Ακόμα, επειδή θέλουμε να σεβαστούμε απόλυτα μια ενδεχόμενη απόφαση του Ελληνικού λαού για τη διακυβέρνησή του από μία Κυβέρνηση Συνεργασίας, νοιώθουμε την ανάγκη να διευκρινίσουμε εξαρχής, τόσο στους Έλληνες πολίτες όσο και στα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα, τις προϋποθέσεις με τις οποίες θα αποδεχθούμε να συμμετέχουμε σε

μία Κυβέρνηση Συνεργασίας. Στο πλαίσιο αυτό, δεσμευόμαστε απέναντι στον Ελληνικό λαό στα εξής δέκα σημεία:

Ζ.1. Οι Δέκα Δεσμεύσεις μας προς τον Ελληνικό Λαό, για την περίπτωση του να συμμετάσχουμε σε Κυβέρνηση Συνεργασίας

1. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε μία ενδεχόμενη απόφαση του Ελληνικού λαού για την διακυβέρνησή του από μια Κυβέρνηση Συνεργασίας αποδεχόμενοι την συμμετοχή μας σε αυτήν, ανεξάρτητα από το ποιο θα είναι το κόμμα ή τα κόμματα που ο Ελληνικός λαός θα αποφασίσει να τον κυβερνήσουν.

2. Δεσμευόμαστε ότι η συμμετοχή μας σε μία ενδεχόμενη Κυβέρνηση Συνεργασίας δεν αποτελεί για εμάς αυτοσκοπό προσωπικής πραγμάτωσης αλλά μέσο έκφρασης της απόφασης μας να διαθέσουμε τον εαυτό μας στην υπηρεσία των συμφερόντων της Ελλάδας, με τον τρόπο και από την οπτική γωνία που εμείς, ο Πρόεδρος, τα μέλη και οι ψηφοφόροι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αντιλαμβανόμαστε. Και βέβαια, χωρίς να θυσιάσουμε τις αρχές και την αξιοπρέπειά μας. Για τους λόγους αυτούς και δηλώνουμε ρητά ενώπιον του Ελληνικού λαού ότι: α) δεν πρόκειται να αποδεχθούμε την πρόταση να συμμετέχουμε σε Κυβέρνηση Συνεργασίας μαζί με κόμματα που οι Πρόεδροί τους έχουν εκφραστεί με υβριστικό τρόπο για το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ή για τον Πρόεδρό του κ. Γιώργο Καρατζαφέρη, β) δεν πρόκειται να αποδεχθούμε την πρόταση να συμμετέχουμε σε Κυβέρνηση Συνεργασίας μαζί με κόμματα που στον πολιτικό τους αγώνα απέναντί μας χρησιμοποίησαν πέραν της αντιπαράθεσης πολιτικού λόγου και άλλες υπόγειες μεθόδους που είτε αποσκοπούσαν στην μείωση της προσωπικότητάς μας, της κοινωνικής μας θέσης ή του δημοκρατικού μας φρονήματος, είτε στην απόσπαση στελεχών μας μέσω μηχανισμών πιέσεων και εξαγορών, γ) στην περίπτωση που τα ανωτέρω α) και β) εκφράστηκαν ως προσωπικές θέσεις από κάποιον από τους νεοεκλεγέντες βουλευτές ενός κόμματος, δεν πρόκειται να αποδεχθούμε την πρόταση να συμμετέχουμε σε Κυβέρνηση Συνεργασίας μαζί με το κόμμα με το οποίο εκλέχτηκαν παρά μόνον υπό την προϋπόθεση της προηγούμενης διαγραφής τους από την κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματος αυτού.

3. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε την ψήφο των πολιτών που μας ψήφησαν και θα δεχθούμε να συμμετέχουμε σε μία Κυβέρνηση Συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση ότι η Κυβέρνηση αυτή σχηματισθεί στη βάση της σύγκλισης θέσεων ανάμεσα στα κόμματα που θα την απαρτίσουν και του σεβασμού των βασικών αρχών του Συντάγματος και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

4. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε την ψήφο των πολιτών που μας ψήφησαν και θα δεχθούμε να συμμετέχουμε σε μία Κυβέρνηση Συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση της σύνταξης μιας γραπτής συμφωνίας που θα ανακοινωθεί στον Ελληνικό λαό και η οποία θα υπογράφεται από τους προέδρους των κομμάτων που θα συμμετέχουν στην Κυβέρνηση. Στη συμφωνία αυτή θα ορίζονται με σαφήνεια τα σημεία σύγκλισης των προγραμματικών θέσεων των κομμάτων που θα απαρτίζουν την Κυβέρνηση Συνεργασίας, οι στόχοι και οι κατευθύνσεις της νέας Κυβέρνησης, καθώς και το χρονοδιάγραμμα της εφαρμογής τους.

5. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε την ψήφο των πολιτών που μας ψήφησαν και θα δεχθούμε να συμμετέχουμε σε μία Κυβέρνηση Συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση της συμφωνίας για την διεξαγωγή δημοψηφισμάτων για όλα τα μείζονα εθνικά και κοινωνικά ζητήματα, όπως η αποδοχή ενός ονόματος για την FYROM, η είσοδος της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή οι αναγκαίες αλλαγές του ασφαλιστικού μας συστήματος.

6. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε μία ενδεχόμενη απόφαση του Ελληνικού λαού για την διακυβέρνησή του από μια Κυβέρνηση Συνεργασίας αποδεχόμενοι την συμμετοχή μας σε αυτήν, υπό την προϋπόθεση της μεταφοράς της αναλογίας των ψήφων μας, σε σχέση με το άλλο ή τα άλλα κόμματα που επίσης θα συμμετέχουν σε αυτή, στον αριθμό των Υπουργείων και των Υφυπουργείων που θα διαθέτει το Υπουργικό Συμβούλιο της νέας Κυβέρνησης, καθώς και των υπολοίπων πολιτικών θέσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ανάμεσα στα Υπουργεία, για λόγους που σχετίζονται με την ανεξαρτησία τους, με την ιδιαιτερότητα της σημασίας τους και με πολιτικό πραγματισμό, διεκδικούμε κατά προτεραιότητα το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων και το Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

7. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε την ψήφο των πολιτών που μας ψήφησαν και θα δεχθούμε να συμμετέχουμε σε μία Κυβέρνηση Συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση της ρητής συμφωνίας για τη διάθεση ποσοστού 5% του προϋπολογισμού για το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων και αυξημένου κατά 3% (σε σχέση με το σημερινό) ποσοστού του κρατικού προϋπολογισμού για το Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, όπως απαιτεί το κυβερνητικό μας πρόγραμμα για την Παιδεία και την Υγεία (ακολουθεί στην επόμενη ενότητα).

8. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε την ψήφο των πολιτών που μας ψήφησαν και θα δεχθούμε να συμμετέχουμε σε μία Κυβέρνηση Συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση της συμφωνίας για την πληρέστερη ενημέρωση του Ελληνικού λαού για την Παγκοσμιοποίηση και τη λήψη μέτρων για τον περιορισμό των επιπτώσεών της στην Ελληνική κοινωνία.

9. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε την ψήφο των πολιτών που μας ψήφησαν και θα δεχθούμε να συμμετέχουμε σε μία Κυβέρνηση Συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση της συμφωνίας να θεσπιστεί περιορισμός στο δικαίωμα βουλευτικής εκλογής στις τέσσερις τετραετίες και να απαγορευτεί τόσο η ταυτόχρονη εκλογή δύο ανθρώπων που συνδέονται με συγγένεια πρώτου βαθμού, όσο και η εκλογή τους στην ίδια εκλογική περιφέρεια σε δύο διαδοχικές εκλογές.

10. Δεσμευόμαστε ότι θα τιμήσουμε την ψήφο των πολιτών που μας ψήφησαν και θα δεχθούμε να συμμετέχουμε σε μία Κυβέρνηση Συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση της συμφωνίας για την αλλαγή του Νόμου «Περί Ευθύνης Υπουργών» προς την κατεύθυνση της εξομίωσης του με τα όσα ισχύουν για όλους τους κατοίκους της Ελλάδας, προκειμένου να περιοριστούν φαινόμενα όπως η διαπλοκή, η διαφθορά και η οικογενειοκρατία στην πολιτική, στην οικονομική και στην κοινωνική ζωή της χώρας μας.

Η.1. Το Κυβερνητικό Πρόγραμμα του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Παιδεία

1. Άμεση απόσυρση του βιβλίου ιστορίας της ΣΤ΄ Δημοτικού και αντικατάσταση του με το προηγούμενο σύγγραμμα. Ανάθεση στην Ακαδημία Αθηνών της ευθύνης να εποπτεύσει την αναθεώρηση των βιβλίων ιστορίας όλων των τάξεων του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου.

2. Αναθεώρηση του προγράμματος σπουδών του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου με βάση τα ισχύοντα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό την εποπτεία της Ακαδημίας Αθηνών και με στόχο τη δημιουργία κριτικής σκέψης στους μαθητές.

3. Προσθήκη στο πρόγραμμα σπουδών της υποχρεωτικής εκπαίδευσης του μαθήματος «Ελληνικός Πολιτισμός και Παράδοση», το περιεχόμενο του οποίου θα προσδιορισθεί από την Ακαδημία Αθηνών με βάση τις αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και με στόχο τα παιδιά των οικονομικών μεταναστών και των ομάδων με πολιτισμικές ιδιαιτερότητες να «μεθέξουν της ημετέρας παιδείας» και να ενταχθούν ομαλά στην Ελληνική κοινωνία.

4. Λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων για την έγκαιρη διάθεση του εκπαιδευτικού υλικού στους μαθητές και τους φοιτητές.

5. Κάλυψη των παγίων αναγκών όλων των βαθμίδων της Παιδείας μας με μόνιμους εκπαιδευτικούς, με κατάλληλες νομοθετικές ρυθμίσεις για τις περιπτώσεις που απαιτείται.

6. Ίδρυση ειδικού Σώματος Φύλαξης των Πανεπιστημιακών χώρων που θα υπάγεται αποκλειστικά στον έλεγχο των Πρυτανικών Αρχών του κάθε Πανεπιστημίου.

7. Αναβάθμιση των Δημόσιων Πανεπιστημιακών και Τεχνολογικών Ιδρυμάτων με βάση τα ισχύοντα σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνεχής αξιολόγηση τους για την πιστοποίηση της ποιότητας μορφωτικών υπηρεσιών που παρέχονται από αυτά.

8. Θέσπιση του κανονιστικού πλαισίου για τη λειτουργία των μη-κρατικών ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, μετά την ολοκλήρωση της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος, με εκπαιδευτικά προγράμματα και προδιαγραφές ανάλογες των ισχυόντων για τα αντίστοιχα Δημόσια Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και με ειδική πρόβλεψη για διάθεση του 15% των θέσεων των σπουδαστών τους σε υπότροφους που θα εισάγονται από τις γενικές εισαγωγικές εξετάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

9. Θέσπιση του κατάλληλου πλαισίου, ή και κινήτρων, για την προώθηση της ίδρυσης παραρτημάτων των τμημάτων Ελληνικών Σπουδών των Δημόσιων Πανεπιστημίων σε όλες τις χώρες που είναι δυνατόν ή για την προώθηση της οργάνωσης κοινών προγραμμάτων Ελληνικών Σπουδών σε συνεργασία με εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού.

10. Θέσπιση ενός σύγχρονου πλαισίου φοιτητικής μέριμνας και παροχής οικονομικής υποστήριξης σε όσους φοιτητές το έχουν ανάγκη, προώθηση και αναβάθμιση των θεσμών των Πανεπιστημιούπολεων και των φοιτητικών λεσχών, παροχή σε όλους τους φοιτητές κάρτας δωρεάν σίτισης και κάρτας δωρεάν (ή με μειωμένο εισιτήριο, ανάλογα με το μέσο) μετακινήσεων από τις πόλεις που διαμένουν μόνιμα προς τις πόλεις σπουδάζουν.

11. Δημιουργία πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών συνδεδεμένων μεταξύ τους, με την Εθνική Βιβλιοθήκη και με διεθνείς βάσεις δεδομένων και περιοδικών, που μέσω διαδικτύου θα είναι συνεχώς στη διάθεση των φοιτητών, των Επιστημόνων και όλων των Ελλήνων.

12. Επέκταση των επιδοτούμενων προγραμμάτων της «Συνεχιζόμενης Δια Βίου Εκπαίδευσης» για να είναι διαθέσιμα σε όλους, με προτεραιότητα σε εκείνους που είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στην ανεργία και στον κοινωνικό αποκλεισμό.

Η.2. Το Κυβερνητικό Πρόγραμμα του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Υγεία

1. Δωρεάν χορήγηση φαρμάκων στους χρονίως πάσχοντες, στα ΑΜΕΑ, στους ανήλικους και στους υπερήλικες, στους χαμηλοσυνταξιούχους, στους ανέργους και στους άπορους..

2. Αναβάθμιση του ΕΚΑΒ σε πλήρες κέντρο τηλε-ιατρικής, με δυνατότητα παροχής τηλεφωνικών συμβουλών από έμπειρο Γιατρό ή και αποστολής γιατρού στο σπίτι, με 24ωρη διαθεσιμότητα ασθενοφόρων και αεροδιακομιδών, με τη σύσταση ειδικού τμήματος Αμέσου Βοηθείας Εθνικού Οδικού Δικτύου και με την υπαγωγή σε αυτό των Τμημάτων Επειγόντων Περιστατικών τα οποία θα αναπτυχθούν πλήρως.

3. Θεσμοθέτηση του διαχωρισμού και της ανεξαρτητοποίησης του Τομέα Υγείας σε όλα τα Ασφαλιστικά Ταμεία.

4. Θεσμοθέτηση Ενιαίου Φορέα Υγείας στον οποίο θα υπαχθούν, σταδιακά, οι τομείς Περίθαλψης όλων των Ασφαλιστικών Ταμείων, μέσω της αποκλειστικής χρηματοδότησης του οποίου θα ασκείται πλέον η κρατική κοινωνική πολιτική στον τομέα της υγείας.

5. Θεσμοθέτηση της Ηλεκτρονικής Κάρτας Υγείας, που θα χορηγείται με την υπαγωγή στον Ενιαίο Φορέα Υγείας και σταδιακά θα δοθεί σε όλους τους νόμιμους κατοίκους της Ελλάδας.

6. Αναπροσαρμογή των αμοιβών για την παροχή υπηρεσιών υγείας και σύναψη Εθνικών Συλλογικών Συμβάσεων του Ενιαίου Φορέα Υγείας με όλες τις επιχειρήσεις και τους επαγγελματίες που παρέχουν υπηρεσίες περίθαλψης και υγείας.

7. Θεσμοθέτηση του οικογενειακού γιατρού.

8. Ενσωμάτωση στο σύστημα του Ενιαίου Φορέα Υγείας των Συμπληρωματικών και Εναλλακτικών μορφών Ιατρικής που είναι ήδη αναγνωρισμένες σε τρεις τουλάχιστον άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με προτεραιότητα στις περισσότερες διαδεδομένες στην Ελλάδα μορφές όπως η Ομοιοπαθητική και ο Βελονισμός.

9. Θεσμοθέτηση υποχρεωτικής ενιαίας μηχανοργάνωσης σε όλες τις μονάδες παροχής ευρύτερων υπηρεσιών υγείας, συμπεριλαμβανομένων των ιατρείων και των φαρμακείων, που θα είναι άμεσα και συνεχώς συνδεδεμένη με τους κεντρικούς υπολογιστές του Ενιαίου Φορέα Υγείας.

10. Θεσμοθέτηση της αλλαγής του ισχύοντος νομικού καθεστώτος λειτουργίας των Δημόσιων και Ιδιωτικών Νοσοκομείων, των Κέντρων Υγείας, των υποκαταστημάτων του ΙΚΑ και των Δημοτικών Ιατρείων, με παράλληλη θέσπιση ενιαίων κριτηρίων λειτουργίας τους ως προς τις υποχρεώσεις τους προς τον Ενιαίο Φορέα Υγείας, την υποδομή και το προσωπικό τους.

11. Θεσμοθέτηση ελάχιστης ποσοστιαίας υποχρέωσης (15%) για την παροχή υπηρεσιών στους ασφαλισμένους του Ενιαίου Φορέα Υγείας, όλων των επιχειρήσεων και των επαγγελματιών που παρέχουν υπηρεσίες περίθαλψης και υγείας.

12. Κατάργηση του σημερινού Ε.Σ.Υ και αντικατάστασή του από ένα ευρύτερο Σύστημα Εθνικής Υγείας που θα εποπτεύεται από τον Ενιαίο Φορέα Υγείας και στο οποίο θα περιλαμβάνονται το ΕΚΑΒ, τα Δημόσια Νοσοκομεία, το 15% των κλινών των Ιδιωτικών Νοσοκομείων, τα Κέντρα Υγείας, τα υποκαταστήματα του ΙΚΑ, τα Δημοτικά Ιατρεία και οι οικογενειακοί γιατροί.

Θ. Το Όραμα του ΛΑ.Ο΄Σ. για την Ελλάδα

Αγαπητή Φίλη, Αγαπητέ Φίλε,

Τώρα, που διάβασες το κείμενο αυτό πιστεύω ότι σου είναι περισσότερο ξεκάθαρο το ποιοι είμαστε, το τι επιδιώκουμε και το τι πιστεύουμε, το τι δεν είμαστε και το τι αποκρούουμε.

Θέλω όμως να μοιραστώ μαζί σας κάτι ακόμα. Το όραμά μου, το όραμα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για την Ελλάδα.

A. Η οπτική μας

Βλέπουμε την παγκόσμια καταγεγραμμένη ανθρώπινη ιστορία, από την αρχή της μέχρι σήμερα, σαν ένα μεγάλο και μακροχρόνιο αγώνα δρόμου. Στη διάρκεια των 4.000 χρόνων που έχει κρατήσει μέχρι σήμερα ο αγώνας αυτός, πολλές φορές και για αρκετούς αιώνες οι Έλληνες βρεθήκαμε στη πρώτη θέση. Δεν μπόρεσε όμως να κρατηθεί στη θέση αυτή, ακόμα και στις περιπτώσεις που βρέθηκε να είναι πολύ πιο μπροστά από όλους τους άλλους λαούς. Τι έγινε και χάσαμε αυτή την πρώτη θέση; Τι συνέβη; Υπάρχουνε κάποια εγγενή στοιχεία στην κουλτούρα και την παράδοσή μας που μας κάνουν σταθερά να υπονομεύουμε ο ένας τον άλλον και να χάνουμε τα όσα με τόσο κόπο κερδίζουμε, ξεκινώντας κάθε φορά πάλι από την αρχή; Τι πρέπει να αλλάξουμε στη νοοτροπία μας για να οδηγήσουμε ξανά την κούρσα του παγκόσμιου πολιτισμού; Τι πρέπει να μετουσιώσουμε στον λαό μας για να διατηρήσουμε, για μεγαλύτερο αυτή τη φορά χρονικό διάστημα, τη πρώτη θέση;

Βλέπουμε την ανθρώπινη κοινωνία ως ένα δυναμικό σύνολο από ατομικές προσωπικότητες που αναγκάζονται να συμβιώσουν μαζί για το ατομικό και για το κοινό καλό. Και η συμβίωση αυτή για να είναι αρμονική χρειάζεται να έχει ξεκάθαρους κανόνες, ξεκάθαρα όρια δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, χρειάζεται διοίκηση που θα ασκείται για το καλό των πολλών και των αδυνάτων και όχι για το καλό των λίγων και των δυνατών. Χρειάζεται ένα πραγματικά δημοκρατικό καθεστώς, που θα απελευθερώνει το ανθρώπινο δυναμικό αντί να το φυλακίζει. Που θα σέβεται την διαφορετικότητα των ανθρώπων και θα αμείβει την αζία, τον κόπο και την προσπάθεια. Που θα φροντίζει πραγματικά όλους όσους το έχουν ανάγκη. Που θα έχει ως σημείο εστίασής τις ανάγκες του ανθρώπου και όχι της εξουσίας. Που θα είναι ανθρωποκεντρικό και όχι πλουτοκρατικό. Τι έγινε και χάσαμε το δρόμο μας; Τι συνέβη και φτάσαμε στο σημείο «η Ελλάδα να τρώει τα παιδιά της»; Πως καταστήσαμε «ψωροκώστανα»; Πως καταλήξαμε στο να θεωρούμε φυσικό και να αποδεχόμαστε να μας κυβερνούν άνθρωποι που όταν τους κατηγορούμε ότι μας κλέβουν το μόνο που μας απαντούν είναι πως πρέπει να το δεχθούμε γιατί και οι άλλοι που μπορούμε να επιλέξουμε για να μας κυβερνήσουν επίσης μας έκλεψαν ή θα μας κλέψουν; Ποιοι μας θέλουν να είμαστε άβουλα όντα που πρέπει να χάσουμε τη δυνατότητα επιλογής του να ψηφίσουμε ανθρώπους που δεν θα μας κλέβουν; Ποιοι μας θέλουν άβουλα όντα που πρέπει να αποδεχθούμε ότι η μοναδική δυνατότητα επιλογής που έχουμε με τη ψήφο μας είναι το διαλέξουμε το αν θα μας κλέβουν οι άνθρωποι της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑΣΟΚ; ;

B. Η σημερινή πραγματικότητα

Αγαπητή Φίλη, Αγαπητέ Φίλε,

Ξέρουμε τη σημερινή πραγματικότητα της Ελλάδας. Και αγωνιούμε για το μέλλον, το δικό μας, των παιδιών μας και των παιδιών των παιδιών μας. Όμως αυτή την Ελλάδα του σήμερα, που οι Υπουργοί της παρακαλούν για μια πρόσκληση στην Αμερική, που υποχωρούμε σε πιέσεις που ακόμα και η πολύ μικρότερή μας Κύπρος αντέχει, που όποιος δεν κλέβει θεωρείται «μαλάκας», που ο καθένας πρέπει να «κάθεται» στον καθένα για να προχωρήσει, που η αξιοπρέπεια θεωρείται κοινωνική αναπηρία, αυτή η Ελλάδα του σήμερα που δημιούργησαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, ούτε μας ούτε μας αρέσει, ούτε μας ταιριάζει ούτε μας αξίζει.

Εσένα;

Θυμάσαι πως ένοιωσες την τελευταία φορά που προκλητικά σε αδίκησε ένας δημόσιος υπάλληλος ή το ίδιο το κράτος; Την τελευταία φορά που έχασες τη δουλειά ή την προαγωγή σου γιατί δεν «κάθισες» στον κατάλληλο άνθρωπο ή για να την πάρει κάποιος άλλος ή άλλη που του «έκατσε»; Την τελευταία φορά που «άνοιξαν» το σπίτι ή το μαγαζί σου και σου πήραν πολύτιμα πράγματα και το πολυτιμότερο, την αίσθηση της ασφάλειάς σου; Την τελευταία φορά που χρειάστηκε να πληρώσεις για την υγεία σου παρόλο που χρόνια πληρώνεις το ταμείο σου για να έχεις δωρεάν τους γιατρούς σου; Την τελευταία φορά που σου σε ειρωνεύτηκαν γιατί δεν φοροδιαφεύγεις, γιατί δεν κλέβεις ή γιατί δεν χρηματίζεσαι; Την τελευταία φορά που τα όρια της αξιοπρέπειάς σου κουρελιάστηκαν στην προσπάθειά σου να επιζήσεις; Την τελευταία φορά που παρέμεινες σιωπηλός σε μια παρανομία που γινόταν μπροστά σου και δεν είχες το κουράγιο να την καταγγείλεις, είτε γιατί πίστευες ότι δεν γινόταν τίποτα είτε γιατί σκεφτόσουν τα όσα θα διακινδύνευες αν έκανες την καταγγελία αυτή; Την τελευταία φορά που σε αποκάλεσαν «μαλάκα» ή ένοιωσες κοινωνικά ανάπηρος γιατί δεν είσαι αρκετά «λαμόγιο»;

Θυμάσαι πως ένοιωσες όταν άκουσες τον Πρωθυπουργό του ΠΑΣΟΚ να μιλάει για το «γρηγορόσημο» ή τον Υπουργό της Νέας Δημοκρατίας να δικαιολογεί το «φακελάκι» των τελωνειακών; Όταν το ΠΑΣΟΚ έκλεψε τα λεφτά σου στο Χρηματιστήριο ή όταν έμαθες ότι η Νέα Δημοκρατία έκλεψε τα λεφτά του ασφαλιστικού σου ταμείου και κινδύνευε η σύνταξή σου;

Αυτή η Ελλάδα του σήμερα, που δημιούργησαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ σου αρέσει; Σου ταιριάζει; Σου αξίζει;

Είμαστε άνθρωποι και έχουμε το δικαίωμα να ονειρευόμαστε και να οραματιζόμαστε. Ξέρουμε ότι δεν είναι σίγουρο ότι τα όνειρά μας θα πραγματοποιηθούν. Ξέρουμε επίσης όμως ότι ποτέ δεν φτιάχτηκε κάτι, ποτέ δεν κερδήθηκε κάτι, χωρίς προηγουμένως να το οραματιστούν κάποιοι άνθρωποι.

Έχουμε το δικαίωμα στο όραμά μας και έχουμε το δικαίωμα να αγωνιστούμε για την πραγμάτωσή του.

Γ. Το Όραμά μας για το αύριο

Αγαπητή Φίλη, Αγαπητέ Φίλε,

Οραματιζόμαστε εμείς να χαρούμε για κάποια χρόνια και τα παιδιά μας να ζήσουνε τη ζωή τους σε μια Ελλάδα διαφορετική, σε μια Ελλάδα καλύτερη. Σε μια Ελλάδα που θα είναι στην πνευματική, την οικονομική, την κοινωνική και την πολιτική πρωτοπορία της Ευρώπης και του κόσμου. Σε μια Ελλάδα που θα ζεις με ασφάλεια και ηρεμία. Σε μια Ελλάδα που τα βασικά βιοτικά προβλήματα των πολιτών της θα έχουν λυθεί και που δεν θα υπάρχουν άνθρωποι που ζουν σε μεγάλη φτώχεια. Σε μια Ελλάδα που ο σεβασμός της κάθε πτυχής της ανθρώπινης αξιοπρέπειας θα είναι ο κοινός κανόνας. Σε μια Ελλάδα που εκείνος που θα καταγγέλλει τις παρανομίες και τα κακώς κείμενα θα υποστηρίζεται, θα αμείβεται και θα δεν θα κυνηγιέται. Σε μια Ελλάδα περισσότερο σύγχρονη, απαλλαγμένη από τις επιρροές και τις εξαρτήσεις της σημερινής, οικονομικής και κομματικής, ολιγαρχίας της χώρας μας, χωρίς την εξωθεσμική εξουσία των ΜΜΕ, χωρίς «κουμπάρους» και «μαύρο πολιτικό χρήμα». Σε μια Ελλάδα που η πολιτική της ηγεσία θα είναι ταγμένη στην υπηρεσία του λαού και στη δημιουργία μιας πραγματικότητας που θα προωθεί και θα εξυπηρετεί τα πολιτικά, τα οικονομικά, τα κοινωνικά και τα πολιτιστικά συμφέροντα της χώρας. Σε μια Ελλάδα εθνικά ανεξάρτητη και ισχυρή, που δεν θα κινδυνεύει η εδαφική της ακεραιότητα. Σε μια Ελλάδα με κοινωνική δικαιοσύνη και ξεκάθαρους κανόνες σε όλες τις πλευρές της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, που θα επιτρέπει στον κάθε Έλληνα να απολαμβάνει τα προϊόντα του μόχθου του. Σε μια Ελλάδα που θα έχει καταπολεμηθεί η εισοδηματική ανισότητα, που θα φροντίζει την καλλιέργεια της σκέψης και που όλοι οι κάτοικοι της θα μετέχουν στην πραγματική Ελληνική παιδεία. Σε μια Ελλάδα που η εργασία και η κατοικία όλων των πολιτών της θα είναι εξασφαλισμένη. Σε μια Ελλάδα που θα στηρίζει ουσιαστικά την μητρότητα, τα παιδιά και την τρίτη ηλικία, που θα προστατεύει πραγματικά τον θεσμό της οικογένειας και θα έχει όλες τις αναγκαίες δομές για την εξασφάλιση του ότι θα υπάρχουν Έλληνες στο βάθος του χρόνου. Σε μια Ελλάδα που θα χαίρεσαι να ζεις σε αυτήν. Σε μια Ελλάδα που θα σε κάνει να είσαι περήφανος όχι μόνο για την καταγωγή σου αλλά και για τη χώρα σου.

Είναι ένα βασικό και αναφαίρετο δικαίωμα του ανθρώπου η ελπίδα και το όραμα. Εγώ, εμείς στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, έχουμε το όραμα μιας καλύτερης Ελλάδας και θα προσπαθήσουμε να το κάνουμε πράξη, μέσα από τις θέσεις που περιγράφηκαν στο κείμενο αυτό. Ελπίζουμε ότι στο όραμά μας μπορεί να αναγνώρισες και το δικό σου. Και να αποφάσισες να προχωρήσεις μαζί μας.

Γνωρίζουμε ότι μπορεί και όχι. Σε αυτή τη δεύτερη περίπτωση, ελπίζουμε ότι με το κείμενο του «Γλαϊσίου Θέσεων» του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού θα σε προβληματίσαμε και θα σε κάναμε να σκεφτείς ξανά για τις πολιτικές επιλογές σου. Αν κατέληξες στις ίδιες που είχες και παλιότερα, το σεβόμαστε. Και μας είναι αρκετό το ότι μπορέσαμε να σε κάνουμε να σκεφτείς ξανά για την πολιτική. Γιατί, για εμάς, είναι και αυτό ένα βήμα στην πορεία μας για την πραγμάτωση του οράματός μας.

Αγαπητή Φίλη, Αγαπητέ Φίλε,

Σε καλώ να βαδίσεις μαζί μου.

*Να μοιραστείς την πορεία για την πραγμάτωση του οράματος
του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.*

Σε καλώ να βαδίσουμε μαζί προς μια Ελλάδα καλύτερη,

προς την Ελλάδα

που μας αξίζει, που μας ταιριάζει και που μας αρέσει.

Ειλικρινά υμέτερος,

*Γιώργος Καρατζαφέρης
Ευρωβουλευτής
Πρόεδρος ΛΑ.Ο.Σ.*

ΛΑ.Ο.Σ

ΛΑΪΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ

Με τους Έλληνες για την Ελλάδα

Ερατοσθένους 1 και Β. Κωνσταντίου, ΤΚ 11635, Αθήνα

Τηλέφωνο: 210-7522700, Fax: 210-7522704, site: www.laos.gr, e-mail: laos@otenet.gr